

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ பகவத நுகீதை.

இது

சமஸ்தருதத்தினின்றுந்

தமிழிற் செய்யுள் வடிவமாகப்

பௌராணிகர்-திருவிசைநல்லூர்

சித்தநயநாயகரவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

ரேனே, ஹிந்து தியலாஸ்கல் இஸ்தாபுலு

தமிழ்ப்பண்டிதர்

புநீமத்-கோ-வடிவேலு செட்டியாரவர்களால்

பார்க்கையிடப்பட்டு

செனே,

கோமளேசுவரன்பேட்டை

சுச்சிதானந்த அச்சியந்திரசு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Copyright Registered

1909.

[விலை ரூபாய்

ஒன்று]

Of
Rel.aid
Da

மு க வு ரை

நித்திய சுத்த முக்த சுபாவமாயுள்ள பரம் பொருளை மக்கள் அசம்பிரஞ்ஞா சமாதிவாயிலாக வெளிதில் அபேதமாயடைந்து பந்தநீங்கி விளங்குதற் பொருட்டுச் சிருட்டிதோறும் பரமேவசுரனால் அருளிச்செய்யப்பட்டிவரும் வேதத்தை முதனூலாகக்கொண் டெழுந்த நூல்களுள் பாரதமு மொன்றும். இது வேதார்த்தத்தை விஸ்தாரமாக விரித்துக் கூறுவதுபற்றி ஐந்தாம் வேதமென்றுங் கூறப்படுகின்றது. வேதம்:ருக்கு யசர் சாமம் அதர்வணமென நால்வகைத்தாமென்பது மிகுபிரசித்தம்.பாரதம் வேதத்தோ டொப்பதென்பது“முப்பாற்குப், பாரதஞ்சீ ராம கதைமதுப் பண்டைமறை, நேர்வனமற் றில்லை நிகர்” என்று திருவள்ளுவ மாலையிற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் கூறியிருத்தலால் நன்கு விளங்கும். இப்பாரதங்கூறு முக்கிய விடயங்களுள் குருக்ஷேத்திரத்திற் றனது தாயாதிகளுடன் போர் புரியுமாறுநின்ற அர்ச்சுனனுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா னருளிச்செய்த (பகவற்) கீதையே மிகுசிரேட்டமா மென்பது வைதிகர்கள் யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விடயமாம். இக்கீதை 18 அத்தியாயமுடையது. இது முறையே அவ்வாறு அத்தியாயங்களால் கன்மம் உபாசனை ஞானம் என்னும் மூன்றையுங் கூறுவது. பாரதப் போர் முடிந்தபிறகு பாண்டவர் தமது நாடுமுழுவதையும்பெற்றுச் சுகமாய் வாழுங்காலத்திலொருநாள் அவர்களு ளொருவனாகிய அர்ச்சுனன் மயன்கட்டிய மாளிகையில் பகவானோடு மகிழ்ச்சியுட னுலாவிவந்தான். அப்போது பகவான் அர்ச்சுனனைநோக்கி அன்புடன்

வந்து வெகுநாளாயின; உனக்காவனவெல்லா மாயின; யானினித் தாமதியாது துவாரகைக்குச் செல்லவேண் மும்; விடைதருதி யென்று அருளிச்செய்ய; அர்ச்சுனன் நாகத்தினின்று நடம்புரி மூர்த்தியே ! சோகத்தைத் தீர்த்த சொப்பிரகாச! தேவரீர் குருகேஷத்திரத்தி னிக ழ்ந்த போர்முகத்துக் கூறிய உபதேசம் மைந்தர் முத லாயினோரது மரணத்தாலாய துன்பத்தினால் மறைந் தொழிந்தது; தாங்களவ்வுபதேசத்தை அடியேனுக்கு மீண்டும் விளங்க உரைத்தருளித் துவாரகைக் கெழுந் தருளுவீராகவென்று பி ர ர ி த் தி த் த ன ன், அது கேட்ட வாசுதேவன் அன்பின் மிகுதியால் மீண்டுமதை அவனுக் குபதேசித்தருளினார். அதுபற்றி இது அநு கீதையென்று பெயர்பெற்றது. அது பின், கீதை சொல் லுதல். இதனால் முன்சொன்ன பகவற்கீதையும் பின் சொன்ன அநுகீதையும் அர்த்தவிசேடத்தா லொத்த கருத்துடையன வென்பது செவ்வனே விளங்கும். மேலும், பகவற்கீதை 18 அத்தியாயமுடையதும் அநு கீதை முப்பத்தாறு அத்தியாய முடையதுமா யிருத்த லால் முற்கூறியது மூலம் போல்வதும் பிற்கூறியது உரைபோல்வதுமாம். இது ஸ்ரீ மகாபாரதத்தின் அஸ்வ மேத பருவத்திலுள்ளது. இது சங்கரபகவத்பாத பூச் யர் முதலிய மகாத்துமாக்களால் தத்தம் வியாக்கியா னங்களில் பெரிதும் பாராட்டி யுரைக்கப்பட்டிருக்கின் றது. பகவற்கீதையி னுடைய நிசார்த்தத்தை உள்ள வா றுள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லெளிதி லுணர விரும்புவோர் அநுகீதையை யின்றியமையாது படிக்க தத்தக்கதாம். இதனை யுள்ளன்போடு படிப்பவர் இம் மையிற்றானே செம்பொருள் கண்டு இனிப்பிறவாநெறி பை பெய்துவரென்பது இதனது இரண்டொரு அத்தி

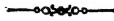
யாயங்களைப் படிப்பதினாலேயே நன்குவிளங்கும். இது பகவானது வசனமாயிருத்தலால் வேதம்போல் விசுவ சித் தங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். இது தேவபாஷையென்று சொல்லப்படும் சம்ஸ்கிருத பாஷையிலிருத்தலால் அத் தேவபாஷையைச் செவ்வனே உணர்ந்தார்க்கே யன்றி யேனையோர்க்குப் பயன்படாதிருக்கின்றதென்பது வெ ளிப்படையாம். இது நந் தமிழ்மக்களுக்கு உபயோகமா மாறு பட்டபூநீ பாலசரசுவதி பண்டித நாராயண சுதர் சன சாஸ்திரியாரவர்களால் தமிழிற்செவ்வனே கத்திய வடிவமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அது மனனம் பண்ணுவோர்க்கு அநுகூலமாகாதிருப்பது கருதி ஷே. சாஸ்திரியா ரவர்களது உத்தரவின்படி செய்யுள்வடி வமாகத் தமிழேனா லியற்றப்பட்டது. இஃ தச்சிடுங்கா லத் துடனிருந்துதவிசெய்த சென்னை, இந்துதியலா ஜிகல் ஷைஸ்கூல் - தமிழ்ப்பண்டிதர் - ஸ்ரீமத் - கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்களது நன்றி யெஞ்ஞான்று மறக்கத்தக்கதன்றும். இப்புத்தகத்தை யென் கருத்துக் கியைந்தவா றச்சிட்டுத்தந்த சென்னை, கோமளேசுரன் பேட்டை, சச்சிநாநந்த அச்சுக்கூடத்தாரது நன்றியு மறக்கத்தக்க தன்றும். இவ்வநுதையைச் செய்யுள் வடிவமாகப் பாடுதற்குரிய சாஸ்திரஞானத்தைத்திருவ ருள்செய்த மகான் - சை - இரத்தின செட்டியாரவர்க ளது கருணாவிசேடமென்று மென்னுள்ளத்தினின்று நீங்கத் தக்கதன்றும். இஃதெந்நாளு நிலவுமாறு சிவபெ ருமான் கருணைபுரிவாராக. இதிற பிழையுளதாயி னுல கம் பொறுக்க.

இங்ஙனம்,

சென்னை, சாது இரத்தின
வேதாந்த சபையினரு ளோருவனாகிய
சி ந் ந ய ன்.

102. ரெ-விடு, மன்னாச்சுவாமி கோவில் வீதி,
இராயடூரம், சென்னை,

பண்டித சிரோமணிகளி் னபிப்பிராயம்.

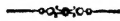

திருவிசைநல்லூர் சிந்நயநாயகரவர்கள் செய்யுள் வடிவமாக வியற்றிய அநுகீதையை முற்று மூன்றிப் படித்துப்பார்த்தேன்; அது வடமொழி மூலத்திற்கிணங்க ஒருசிறிதும் வேறுபாடின்றி யிருக்கின்றது; சந்தப் பாவாக விருக்கு மச்செய்யுள் படிக்குந்தோறு மனத்தைத் தன்வசப் படுத்துவதா யிருக்கின்றது. இது சாஸ்திரங்களின் இரகசியார்த்தங்களை யறிய விரும்பும் தமிழ்மக்கள் யாவருக்கு மிகவு மின்றியமையாததாம். படிப்பவர்க்குப் பாவ நீங்கவும் தன் னர்த்தத்தைப் பாவிப்போர்க்கு மகிழ்ச்சிதரவு முள்ள ஐந்தாம்வேத மெனப்படும் பாரதத்தி னொருபகுதியாகிய இவ்வநுகீதையைப் பாவடிவத்தில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்த ஷே நாயகரவர்கட்கு நந் தமிழ்மக்கள் என்றும் நன்றி பாராட்டக் கடைமையுடையவ ராவரென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

இங்ஙனம்,

பட்டஸ்ரீ-பாலசரகவதி-பண்டித

நாராயண சுதர்சன சாஸ்திரியார்.

சோழவந்தானார்-ஸ்ரீமான்-அரசஞ் சண்முகனாரியற்றிய அநுகீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

உலகு மலர்ந்த மலரவனை யுந்தி மலர்ந்த மலர்க்கண்ண, நிலகு குவிசத் திறைமகனுக் கிசைத்த வரிய வநுகீதை, யலகில் பொருள்கொள் வடமொழியி லமைத னோக்கித் தமிழ்நாடு, நிலவ வுணர்ந்து களி கொள்ள நிகரில் யாப்பா நிகழ்த்தினால். 1

உவமை கடந்த திருவிசைநல் லூரி னுதித்துச் சென்னையில்வாழ், நவமார் புலவ னான்காதை நவிலுந்

தொழிலே தலைக்கொண்ட, வவமி லன்புன் பன்னூலு
மாய்ந்தோன் வன்னி குலஞ்செய்த, தவமே யுருவாய்ச்
சிந்நயப்பேர் தாங்கு மரிய தகைமையனே. 2

பாண்டிநாட்டில் திருப்பத்தூர்க்கணித்தா யுள்ள மகிபால புரி
நிவாசியும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்புலவர்களு ளொருவருமாகிய

ஸ்ரீமான்-மு. கதிரேசச் சேட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்மலையேட் டிற்பொறித்த நூலிற் கண்ணன்

புலனிரம்பப் புயலூர்தி புதல்வற் கன்று

சொன்மலைவி லநுகிதை யெனுநன் னூலைத்

தூயதமிழ்க் கவியுருவாத் துலங்கச் செய்தான்
வன்மலைமென் முலையுமையாள் பங்கற் கன்பன்

மல்குதிரு விசைநல்லூர் வாழ்வோன் முன்னாட்

டென்மலையத் திருந்தவனற் குற்ற லத்திற்

செய்கையெனச் சிந்நயப்பேர் சிறந்து ளானே.

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

சேன்னை, இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமத்-கோ-வடிவேலு சேட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் ற ி ய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

கரணங் கடந்த விறைவன தருளா

லரணம் பெறவுடிக் காக்கடு நாளிற்

போந்து விளங்கும் பொருவறு மறையி
 னும்பொரு ளனைத்து மமலமா முனிவரர்
 பன்னூ லாகப் பகர்ந்தவற் றென்றா
 முன்னூ லாகு மொளிதிகழ் பாரத
 நன்னூ றன்னி னவையற் றேங்குஞ்
 சீர்த்தியான் மிக்குத் திகழ்நு கீதையைக்
 கூர்த்துணர் வேருளங் கொண்டுவப் படைய
 நந்தமிழ் மக்க ணலம்பெற் றேங்கத்
 செந்திரு மருகி செவ்விதென் றேற்பத்
 தொன்னூற் றுணிபெலாந் துகளற வாய்ப்ப
 வுன்னோக் கெல்லா மொருங்கே வயங்க
 நில்லா வுலகி னிலைபெற் றென்றும்
 வில்லார் தன்புகழ் மேவித் தோன்ற
 வருத்தமற் றெவரும் வாய்ப்புட னோத
 விருத்த யாப்பால் விளம்பினன் சீர்சா
 றிருவிசை நல்லூர் சிறக்க வாழுந்
 திருவுரு வேங்கடா சலவே டவத்தால்
 வந்தவன் குணக்கடன் மாசறு கேள்வியன்
 றெல்காப் பியங்க டோமறக் கற்றவ
 னல்லா சிரியனாய் நடுவார்ந் தொளிநுஞ்
 சொல்லா ரிரத்தின னாயவ னடிமல
 றுள்ளத் திருத்து முரநன் கோர்ந்தவ
 னென்னுயிர் நண்ப னெழில்வே தாந்தம்
 பன்னுறும் பாக்கியம் பளகற வாய்ந்தவ
 னந்நல மெல்லா மழகுறக் கொண்ட
 சிந்நய னென்னுஞ் சீரி யோனே.

ஸ்ரீ பகவத நுகீதை.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

மணியிலகு மாமுகமும் வரமுதவு மைங்கரமு
மறைமுன் னோது, மணியிலகும் பிரணவமே தனது
வடி வெனப்பரித்திங் கடைந்தோர்க் கெல்லாம், பிணி
யிலகும் வெங்கோடை தணிப்பதற்குக் கருணையுடன்
பிறங்கு ஞானத், தணிவின்மத மழைபொழியுங் குண
ரகிதன் றுண்மலர்க டலைமேற் கொள்வாம்.

பரசிவம்.

முன்னமொரு நால்வருக்குச் சிலையாவி னிழலிரு
ந்து முடிவற் றென்றும், பின்னமிலா மறைமுடிவைப்
பேசாது குறிப்பதனற் பிறங்கச் செய்து, மின்னமு
மன் பதைக்கருள வெழில்வரத மபயமுட் னிருள்
சேர் கண்ட, மன்னுதிரி நயனமுங்கொண் டமர்வெண்
பொன் மலையிறையை வழுத்தி வாழ்வாம்.

உமாதேவியார்.

கட்டியசெஞ் சடைக்கடவு ளிடமருவிக் கருணை
யினற் கடன்ஞா லத்தோ, டிட்டமுட னெவ்வுயிரு
மீன்றுமின மையினோடு மெழிலார் கின்ற, திட்டமுள
தனுசிரண்டும் வரையிரண்டும் வேலிரண்டுந் திகழ
வென்று, மட்டவிழு மலர்க்கூந்தன் ஞானமீனான்
மணியைநித மனனஞ் செய்வாம்.

முருகக்கடவுள்.

தெவ்வசுர ரடையின்புந் தேவர்கடம் மனத்துன்
புஞ் சிதைய ஞானச், செவ்வியஞாந் கரைசெலுத்தித்
தேமர்வாஞ் சூரனையுஞ் சிதைத்தே மீண்டு, மவ்வியமி
லகத்தியருக் கன்றமல ஞானமதை யருளி யான்ற, திவ்
வியமா மயிலேறுந் திருமுருகன் சேவடியைச் சென்னி
சேர்ப்பாம்.

கண்ணன்றுதி.

விண்டொடருஞ் சூன்முகவின் மிளர்கின்ற மின்
னலென மேவுஞ் செஞ்சொற், புண்டரிகப் பொன்னோடு
கௌத்துவமு நறுந்துளவும் பொலியு மார்புந், தண்
டொடரு நிறைமதிபோற், கருணைபொழி திருமுகமுந்
தயங்கப் பார்த்தற், கண்டருங்கா ணரியவறு கீதையரு
ளமலனடி யகத்துள் வைப்பாம்.

சொருபவணக்கம்.

விண்ணினின் மண்ணினில் விளங்கு மாசையி
லெண்ணிய வெனதகம் புறமும் யாவுமாய்
நண்ணியும் பற்றிலா ஞான பூரணப்
புண்ணியப் பொருளினைப் போற்றல் செய்குவாம்.

ஆசாரிய சுவாமிகள்.

உலகிலுள பல்சமயப் பேய்த்தேரை யுறுதியென
வுள்ளம் வெம்பிக், கலகமுறு கலியிலுயிர் வாக்கமனக்
கவலையற்க் கருணை யாலே, திலகமென வுதித்தத்து
விதமொன்றே யுண்மையெனத் திரமாய் நாட்டும், பல
தலைதேர் சங்கராசற் குருபாத மெஞ்ஞான்றும் பணிவா
மன்றே.

நூல்வரலாறு.

குருநில மதனின் முன்னங் குருகுலப் பார்த்தன்
கேட்ப, வருளிநுற் பகவற் கீதை யன்புட னுபதே சித்
து, மருளிநுன் மறந்த வற்கு மாயவன் பின்னுஞ்
சொன்ன, தெருளனு கீதை சீர்செந் தமிழினுற் செப்ப
லுற்றேன்.

அவையடக்கம்.

நஞ்சுகா 'லரவ மீன்ற தென்றுயர் ஞாலந் தன்னி,
லெஞ்சலின் மணியை நீக்கி யிகழ்பவ ருளரோ யார்க்
குந், தஞ்சமா மிந்நூ றன்னிற் சாற்றுமென் மொழியிற்
குற்றம், விஞ்சிய வறிவோர் போக்கி மெய்ப்பொரு
ளுளங்கொள் வாரே.

—o—o—o—

ஸ்ரீபகவதநகீதை, சிரத்தாகாண்டம், யோகசம்ஹிதை,
சித்தகீதை, பிரபத்தியோகம்.

—o—

முதலாவதத்தியாயம்.

உலகெலாம் புகழும் வாச தேவனார்ச் சன்னு
மொன்னார், பலரையும் வென்று மிக்குப் பரவுமச் சபை
யின் கண்ணே, நலமிகு மேன்மை யோரா மிருவர்க்கு
நடந்த வார்த்தை, வலமிகு மரசன் கேட்ப வைசம்பா
வனருஞ் சொல்வார்.

1.

கனசன மேச யாகேள் காண்டபன் கண்ண னோடு
தனதர சுரிமை மாத்ர மடைந்துசந் தோடந் தன்னு
லுனலருஞ் சபையிற் பல்கா லுலவின னுவப்பை பெய்
துந், தனிகரப் பரிசு னத்தைத் தணந்துதம் விருப்பின்
வண்ணம்.

தருவளர் சுவர்க்க மன்ன சபையிலோ ரிடத்
தேசச் சார்ந்தே, திருவளர் திருமா லோடு சேர்ந்துநம்
பிக்கை வைத்த, குருகுலப் பார்த்த நந்தக் கோதிலாச்
சபையைக் காண, விருளிலா வானந் தத்திற் குரியதென்
றிகளைச் சொல்வான். 3

தேவகி தனைத்தா யாக்கொ டுரண்டுறு பெரிய
தோளா, தேவனே யெனக்கு முன்னஞ் செருச்செய
நேர்ந்த போதில், யாவுநின் னுயர்வு மீச னிடத்தினி
லுனக்கு வாய்த்த, வோவரு முருவு மென்ன லோர்ந்
தன வேயா மன்றே. 4

புருடரீற் சிறந்த கேச வாவன்பு பொருந்திப்
பூர்வ, மருளுப தேசந் தாழ்ந்த மனத்தினேற் கழிந்த
தையா, மருளின்மா தவளி ரைந்து வளமிசூந் துவரை
செல்வாய், வெருளிலப் பொருளைக் கேட்க மிகவிருப்
புடையே னென்றான். 5

இப்படி சொலக்கேட் டோனு மேர்பெறு மொளி
பெற்றேனுஞ், செப்பமாய் மொழிவார் தம்முண்முதன்
மையாந் திருமாற் செப்புந், தப்பிலந் தரங்க மென்னிற்
கேட்டனை தன்னைத் தானே, திப்பிய மாய்த்து லங்கத்
தெரிவிப்ப துவுமெஞ் ஞான்றும். 6

உளதுமா மறமும் பொன்ற வுலகெலா மறிந்தா
யன்றே, மிளிரறி வின்மை யானீ விட்டனை மறந்தே
யத்தை, யெளிதினெற் கதுவுஞ் சால வெறுக்கற்பாற்
றேனென் றுயேற், றளர்விலவ் வுபதே சத்தின் றுரை
யிப் போதுண் டாகா. 7

பாண்டவா வுண்மை யானீ பகர்சிரத் தையுளா ன
ல்லை, யீண்டன்றுர்ப் புத்தி யோனா யிருக்கின்றாய் செல்

வஞ் சேர்க்கும், வேண்டிய சீர்பெற்றேனே மீளவு
மவற்றை யெல்லாங், காண்டகும் வணமெடுத்துக்
கரைந்திட முடியா தென்னால். 8

பிரமத்தி நியலைக் காட்டப் பேசுமவ் வறமே
போது, முரமதாய் முற்று மத்தை யுன்றனுக் கெடு
த்து ரைத்தன், முரணிலா வெனக்கு மாகா முனநிட்
டையியற்றிக் கொண்ட, வரந்தரு மென்னு லந்த வான்
பொருள் கூறிற் றன்றே. 9

அப்பொரு ளுணர்த்தும் வண்ண மாதியி னடந்த
காதை, செப்புவ னென்று தர்ம முடையவர் களிற்சி
றந்தோய், தப்பிலவ் வறிவைப் பெற்றுத் தருங்கதி
யடையும் வண்ண, மிப்பொழு தென்னுற் சொல்லப்
படும்பொரு ளியாவங் கேளாய். 10

பகைவரை வருத்து வோனே பண்டொரு காலந்
தன்னிற், சுகந்தரும் பிரம லோக மெனுஞ்சுவர்க் கத்தி
னின்று, மிகைபய மில்லா நல்ல விப்பிர னெருவன் வந்
தான், றகைமையோ டெம்மாற் பூசை தான்பணப்
படுவோ னான். 11

குலபர தார்களின் மேன்மை கொண்டவர்ச் சன
னே மீளப், பலவித மெம்மாற் கேள்வி பண்ணப்பட்
டவனுய்த் திவ்ய, நலமுறு சம்பர தாயத் துடனெதை
நவின்ருன் கொல்லோ, யலமறும் புறம்பி னேக்க மற
வதை யடைவாய்க் கேளாய். 12

மெய்யறி வுளனா மந்த வேதியன் மொழிவா
னென்று, மய்யலற் நிடுமு தாரக் கண்ணனே மயக்க
நீங்கச், செய்குவ தெதுவோ வந்தச் சீர்முத்தி நெறியை
யண்மி, யுய்யவே வுயிர்கட் கெல்லா முடனருள் புரிய
வேண்டி. 13

கேட்டது மெதுவோ வத்தை யுண்மையாக் கிள
த்து கின்றேன், வாட்டமின் மதுவைக் கொன்ற மாத
வா நான்சொ லுங்கா, னுட்டமாய்ப் புறஞ்செ லாத நல்
லபுந் தியனாய்க் கேட்பாய், பூட்டற நெறிவி வேகர் தங்
கனிற் புகழுந் றோனும். 14

கனிதவ நெறியைச் சார்ந்தோன் கசியபர் தங்கு
லத்தின், முனமுதித் தவன்சீர் சான்ற மூதறி வந்த
ணா, னனியற நூலாய்ந் தோனு நவிலொணப்
பெருமை யோனு, மனகனும் வேதி யன்பாற் சீடனா
யடைந்தான் மன்னோ. 15

பருவத்திற் கேற்பச் சீவர் வருதல்போ தவினும்
பண்பாய்த், திரிபறு மியற்கை யோடு செயற்கைஞா
னங்க ளென்னும், பெருகணை கடந்து ளோனும் பேருல
கத்தி னுண்மைப், பொருளறி வதற்ச மர்த்தும் பொ
ருந்தியே நின்று ளோனும். 16

இன்பதுன் பங்க ளாய விம்மையின் பயன்கண்
டோனும், வன்புறும் பிறப்பி றப்பின் மாவுண்மை
தெரிந்து ளோனு, மன்புடன் பாவ புண்ய நெறியறி
யறிவு ளோனுந், னுன்பமோ பெயர்வுந் தாழ்வு மாகிய
தொழில்க டம்மால். 17

தேகிக டமக்குண் டாகுஞ் செல்கதி களைக்கண்
டோனுந், தாகமின் முத்தன் போற்சஞ் சரிப்போனுஞ்
சித்து ளோனு, மாகுமெய் யடக்கத் தோனா யடங்கிய
புலனுந் ளோனு, மேகமாம் பிரமத் தின்பே ரொளி
யினு லிலங்கு வோனும். 18

எங்குஞ்செல் பவனும் யார்க்குந் தோன்றியே
மறையு மார்க்க, மங்கையின் கனியைப் போல வகத்

தினி லறிந்து னோனுஞ், சிங்கலிற் கரந்து செல்லுஞ்
சித்தர்க் ஞடன்செல் வோனுந், தங்கிய விவர்க னோடுந்
தகுமொழி வசனிப் போனும். 19

எண்ணிய வணங்காற் றைப்போ லெங்குஞ்செல்
வோனு மாகும், புண்ணியச் சித்தன் றன்பாற் பொருந்
திப விருப்பா னண்ணி, நண்ணறி வெருமைச் சித்த
நுவறவ சுரிமை பெற்றுக், கண்ணிய கதியை வேட்ட
காசிபன் விதியா னாடி. 20

அந்தப்பே ரற்பு தத்தை யறிந்ததி வியப்புற்
றோனா, யந்தவே தியனை யாசா னாய்மதித் தவற்குத்
தொண்டு, சிந்தையி லன்பி னோடுந் திருப்திய தடையு
மாறு, தொந்தமா யிடைவி டாமற் சுத்தனா யியற்றி
னானே. 21

திகழ்சனாந் தனனே யந்தச் சீடனாக் காசி பன்
பான், மிகவிருப் புடைய னாகி விளங்குபேர் சித்தி
யைத்தா, னகமகிழ்ந் தெதிரே நோக்கி யருள்புரி
பவனாய்ச் சொல்வான், றகுமொழி யதனை யென்றன்
வாயிலாச் சாற்றக் கேளாய். 22

பொருவறுஞ் சித்தர் சொல்வார் புண்ணியத் துட
ன்க லந்த, பரவுகே வலகன் மங்கள் பலவற்றான் மாந்த
ரிங்கு, மருவுமண் ணுலகும் வானத் திருப்பையு மடை
கின் றாரா, றுருவிலெந் நாளு மெங்குஞ் சுகமென்ப
திலை பாராய். 23

ஆராயி லெவ்வி டத்து மழிவுறா நிலைதா னில்லை,
பாசாய்நீ பெரிய தொல்லைப் பட்டடைந் திடும கத்தாய்,
நேராகும் பதவி தம்மு ளடிக்கடி நீங்க லும்முண்,
டோராயிவ் கிருப்போ டுள்ள வெறுப்பினுற் பிணிக்க
லுற்றே. 24

மாசுறும் பேர வாவான் மயங்கிச்செய் பாவந்
தன்றை, காசிலா வெனக்குத் துன்ப மானபல் கதி
நேர்ந்தன்று, தாசனே மீள மீளச் சாதலுஞ் சனிப்பும்
வாய்த்த, வாசையா லுண்ணப் பட்ட வுணவுக ளநந்த
மான. 25

பாரிற்பலி றனங்கர் பானம் பண்ணப்பட் டன
தாய் மாருஞ், சாரவே யநந்த மீன்ற தந்தைய ரனந்த
மின்போ, டாருந்துன் பழும நந்த மனுபவித் தனன்
மா சற்றோய், நேரிலா வநேகம் வேண்டி யவற்றை
நீத் தலுமீ தன்றி. 26

விருப்பிலா தனவ வற்றில் விருப்பமும் வருத்த
முற்றிங், கருப்பமோ டொவ்வோர் வத்துஞ் சேர்த்தபி
னழிவு நேர்ந்த, விருப்பங்கொண் மன்ன ராலும் விளங்
குந்தம் மவர்க ளாலு, முருப்பமாஞ் சிரமத் தோடு
மூறுசெய் யழிவு மன்றி. 27

இனவவ் மான மும்மிம் மெய்பற்றி யனவு மென்
று, மனம்பற்றி யனவு மாய மாகோர நோயு மப்பா,
லுனுஞ்சம னிடத்தும் வெங்கா லுதையடி கட்டும்
வெட்டு, மினுநர கத்தில் வீழ்த லாகும்பா தனையு
நேர்ந்த. 28

மீளவீவ் வுலகிற் பேத மதியாலுண் டாய மிக்குத்,
தாளொணுப் பிணிமூப் பாலுஞ் சந்தத மனத்திற்
றுன்பு, மாளுறு மென்றை சால வனுபவித் தனவா
லன்றோ, கோளுறப் பின்னும் யானக் கொடுத்துய ரத்
தான் மாழ்கி. 29

நிதம்வெறுப் படைந்து நிர்வி கற்பமா நிடை
யெய்தித், துதியுறு மென்றை பூமி வழக்கெலாந் துற
க்கப் பட்ட, வதிகமீவ் வுலகின் முத்தி யடைதற்குத்

துறவ றந்தான், சதுர்நெறி யெனவா ராய்ந்து சந்த
தம் பழகி னேனே. 30

மன்னுறு மதனா லீந்த மனத்தெளி வடைந்திச்
சித்தி, தன்னைநா னடைந்தேன் சீவர் தங்களிற் சிருட்
டி யாதிப், பன்னுறு மோக்கங் காலும் பகரெற்கு முல
கத் தார்க்கும், பின்னுள வாசு நல்ல கதியுட்பே ருலகி
யாவும். 31

பார்த்துநான் வருகின் றேனிப் பந்தமாஞ் சமுசா
ரத்திற், பேர்த்துமேல் வருவே னல்லேன் பேணுமீவ்
வணமிந் நன்மை, சேர்த்திடும் பதவி பெற்றே னிதி
னின்றுந் திரம தாகு, மாத்தியாம் பரமென் கின்ற வரு
ஞ்சத்ய வுலகு மப்பால். 32

பரதா முடனவ் யக்த மாம்பிரம்ம பதமுஞ் சேர்
வேன், நிரமிதி லுனக்கிங் கையஞ் சிறந்தசின் தையனே
வேண்டாம், வருமிந்த மத்ய லோக மீட்டும்பான் வரு
வே னல்லே, னிரியபே ருணர்வோய் நின்பா லன்புடை
யவனா யுள்ளேன். 33

உனக்கியான் யாது செய்வ துரையெஃ தறிய
வேண்டி, நினைத்துவந் தனைய தற்கு நேர்த்திச் சமய
முன்றன், மனத்தினி லெதற்கா யென்னை மதித்தடைக்
கலமா னாயோ, வனைத்தையு மறிவே னுனோ வகலுவே
ன் விரைவின் மன்னோ. 34

ஆதலா லுன்னை யிப்போ தன்புடன் றாண்டு கின்
றேன், மேதையாம் புலவ னேயுன் சிலத்தான் மிகப்பூ
ரித்தேன், காதலா லுனக்குக் காண வேண்டிய தந்
னைக் கேளாய், கோநினீ கோரு மம்மங் களத்தைநான்
குறித்துச் சொல்வேன். 35

காசிபா நானுன் னாலே கண்டிங்ஙன் பிடிக்கப் பட
டே, னாசினுண் ணறிவோ னேநீ யாகின்றா யாகை யா
லுன், மாசிலா மதியை மிக்குச் சிறந்ததாய் மனத்தி
லெண்ணி, நேசமாய் மிகவு நின்னைப் புகழ்ந்திட நேசித்
தேனே. 36

முதலாவதத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - 45.

சித்தகீதை.

சம்பராய யோகம்.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

1 டவுட னந்த னா னறைவன்பின் காசி பன்
றான், விடைதரற் கரிய வரைய வினாக்களை வினவத் தன்
ம, முடையவர் களிலு யர்ந்த சித்தரு முறையே யோ
துந், தடையிலா விடைக டம்மைச் சாற்றக்கா சிபனுங்
கேட்பான். 1

சாற்றியிவ் வுடல மெந்தத் தன்மையாற் சரிந்து
போகு, மேற்றம தாகப் பின்னு மெவ்வித முருவ மாகு,
மூற்றமாய்ச் சமுசா ரத்தி லோய்வின்றிச் சுழல்ப
வன்றா, னூற்றலா லெவ்வா ருச்சீர் விட்டினை யடைவன்
மாதோ. 2

அய்யவெவ் வணமான் மாவு மறியாமை யாலுண்
டாகு, மெய்யினை யகற்றி யந்தப் பிரகிரு தியைவி டுப்
பூன், மெய்யறு பகுதி தேகத் தினிநின்றும் விடுபட்
டோனாய்ச், செய்யவெங் னனஞ்ச நீர் மல்லாத கதி
சேர் கின்றான். 3

எவ்வித மிந்ந ரன்ற னியற்றி ரு வினையுண் கின் றுன், கவ்வையோ டிறந்தோ னுக்குக் கன்மங்கள் யந ண்டு நிற்கு, மிவ்விதம் வினாவி நிற்கச் சித்தரங் வினாக் கட் கெல்லாஞ், செவ்விய விடைக ளீந்தா ரவற்றை யான் செப்பக் கேளாய். 4

கிளர்விருட் டெணிகு லத்தோய் கீர்த்தியோ டாயு னைத்தான், நெளிவொடுண் டாக்கற் கெந்தச் செய லினைச் செய்கின் றானே, விருமவை யாவு மிந்த வருக் கொண்ட பின்னர் விய, வொளிரறு வயதால் வந்த வுயிரையு முடையோ னாகி. 5

அலர்வீப ரீ தஞ் செய்வா னழிவுநா ளனுந் வென் றுஞ், சலமிலா விவற்கு மேதை திரிந்திடுந் தனது சத் வ, பலமொடு காலந் தேர்த்துந் தேறாதும் பகருந் தன் னை, யுலகினின் மறந்தோ னொயொண் னாததை யதிக முண்பான். 6

எப்பொழு திவன்றான் மிக்குக் கெடுதியா யினவ வெல்லா, மொப்புடன் ரெடர்வா னப்போ துண் ணுவா னளவி லாமற், கைப்புறு மனத்த னாயோர் காலுண்ணு மலுமி ருப்ப, னிப்படி யொன்றற் கொன்று முரண்படு மியல்பு மன்றி. 7

குருவொடு மதிக மாகக் குற்றம் துற்ற சோறு, மருவருத் திடும்பு லாலு மருந்தொணு மதுவு மெல்லிற், பிரியமா யுண்ட தெல்லாம் பெரும்பாலுஞ் சீர ணிக் கா, திருந்திட மீட்டு முண்பா னினுஞ்சக்திக் கதிக மாயும். 8

உழைகொளன் மிதமி லாமற் புணர்ச்சியு முவந்து செய்வான், விழைவுறுந் திரவி யத்தால் விடாதென்றுந் தொழிலை யேற்பான், பழுதினேர்ந் திடெவ்வு கத்தை

நிறுத்துவான் பதமா காம, லுழையிருக் கவும ருந்துஞ்
சமயமொவ் வாதி ருக்க. 9

தஞ்ச மிகுமு னுண்பான் றுன்பகற் றுயிலுங்
கொள்வான், நகைவிலாத் தோட மெல்லார் தானேகே
மெயுஞ் செய்வான், வெகுவிதந் தனது குற்ற மிகுவ
தால் வீயப் பண்ணுந், துகளுறும் பிணியை யேற்பா
னஃதன்றித் துணிவு கொண்டே. 10

தன்னுயிர் சுருக்கு மாட்டிச் சாதலு முதல வாய,
துன்னுறும் விபரீ தங்க ளியாவையுந் துணிவாற் செய்
வா, னுன்னுயிக் கார ணத்தா லுயிர்களி னுடலஞ்
சாபு, மின்னுமெய் யான்மா வுள்ளம் புலனிலை சமமா
நின்றால். 11

உயிர்த்தலென் றுள்ள வண்ண முரைப்பதை மதி
த்திங் கோர்வாய், வயிர்த்திடுங் கொடிய தான வாயு
வாற் கிளம்பி வெப்ப, மயர்ச்சியோ டெலிற் பொங்கி
யதனிடத் தெங்கும் பாய்ந்து, சயிக்கமாம் புலன்க ளெ
ல்லார் தகைகின்ற தாகு மாலோ. 12

பின்புமக் கனலி மீறிப் பெருவலி யுடன்மே
லோங்கி, யன்புறுஞ் சீவன் மர்ம்மத் தானங்க ளழிக்கு
மாய்வாய், துன்பமா யுடன்வி ரைந்து செறிசீவன்
றொலையு மந்த, வன்புறுஞ் சடத்தி னின்றிஞ் சரிகின்
றூன் மர்ம்ம மெல்லாம். 13

சுதைத்திடப் பட்ட காலைப் புதியதாம் பிறவி
சேறன், மதித்துக்கொண் டவனாய்ச் சூழ்ந்த வல்வினை
வருவு ளோனாய், விதிக்குயிவ் வுடலை நீப்பா னஃதறி
விதியி னிற்பாய், கதித்திடு முயிர்க ளெல்லாங் காலை
யொரத் தோய்வி லாமல். 14

அணுகுறும் பிறப்பி றப்பி லச்சமுற் றவரா யெ
ன்று, மெணுமுடல் விடுக்கின் றோரா யிருக்கின்ற ரே
னென்றாயேன், மணியுறு கருப்பங் கொள்வ திலுமடிக்
கடிமர் மங்க, ணனுகிட முரணி னாலு நரன்வெவ்வே
றுறுவன் றுன்பம். 15

அழியுமர் மங்க ளுள்ள வச்சீவன் பின்பு நீரா
விழிவிலாச் சித ளத்தை யேற்கின்ற னினுந்தே கத்
திற, கெழுமிய கொடிய காலாற் கிளம்பியே வைம்பூ
தத்தின், குழுவொரு மைகளொ ழிக்குங் குணத்தி
னன் மேற்பட் டோங்கி. 16

ஐந்துபூ தத்தும் பிராணு பானங்க ளிலும டங்கி,
வந்துநின் றதுமி யாதந்த வுதானனும் வாயு மேலே,
வுந்தனோக் குவதா யுற்ற வுயிர்களை யுடன்கிட் டேரு
நிந்தையார் சீவ னிந்த வாறுநீத் தடுவன் னெனம். 17

உயிர்ப்பொழிந் தவனாய்க் காணப் படுகின்ற னுறு
வெப் பம்போ, யுயிர்ப்புநின் றொளிம யங்கி யுணர்
ழிந் தறிவி னான்மெய், யயர்ச்சியால் விடுக்கப் பட்ட
வந்நர னழிந்தோ னென்றே, யியற்கையா யியம்பப்
பட்டா னென்றுமே வுளவிச் சீவன்.

காயத்தைச் சுமந்தோ னாயெக் காயத்தி லனநா
லுண்டாம், பாயுணம் புலனை யுண்டு பண்ணிக் கொள்
வானே வெந்த, மேயதோர் நெறியாற் பஞ்ச விபயஞ்
சென்றறிஞ்ஞானே, யாயவ னவற்றைக் கொண்ட
வனானே தவனா கின்றான். 18

சுதுவெது வொரோவி டத்து நானே னுடனி
கழந்த, ததுவது சீவன் டர்ம்மத் தானெ னுறிவாய்
நீயே, விதியுடன் கண்டி தும்மல் விதவன் மர்ம

மெல்லாஞ், சிதைபட வாண்டு நின்று மேற்செலு மந்த
வாதம். 20

செந்துவி னிருத யத்திற் சேர்ந்துமே விரைவ
தாகச், சந்தத முயிர்த்தி ருத்த றீனத்தகை கின்ற
தாகு, மந்தச்சே தனனாஞ் சீவ னென்றையு மறிவ்
தில்லை, முந்தைமர் மங்க னெல்லா முறைமறைந் திடம
யக்கால். 21

ஆங்குமு நெற்ற மேதை யுடையவ னாமச் சீவ,
னாங்கிருப் பிடமற் றாதை புறந்தளப் படுவோ னாகி,
நீங்குவ னதிக வச்ச மாகவோர் நெட்டு யிர்த்து, வீங்
குறும் வேக மாக வெளியினில் வருவோ னாகி. 22

அசேதன மான வந்தச் சடத்தினை யசைப்போ
னாகி, வசாவுதன் வினைகள் சூழ வுடல்விட்டு வெளி
யாஞ் சீவன், நிசாமுகஞ் சூழ்ந்து நிற்குந் திவ்யபுண்
னியங்க ளாலு, மசாரமாம் பாவத் தாலு மறிபடு
பவனா கின்றான். 23

ஊகமாய் நூற்க ருத்தை யுணர்ந்தோரு மறிவு
ளோரு, மாகுமந் தணர்க ளந்தச் சீவனை யணியி னாலே,
வோகையிற் பாவி புண்ய வானென்று மோர்வ ராங்
காங், கேகிரு ளிருக்குங் கச்சோ தத்தினை யெழிற்க
னுள்ளோர். 24

அடைவாயெவ் வணங்காண் பா'ரீரா வவ்வண
மறிவெ னுங்க, னுடையாரவ் விதமே செல்லுஞ் சீவனை
யுற்றுக் காண்பார், தடையிலிவ் விதமாய்ச் சீவன் சாம்
போதுஞ் சனிக்கும் போதுங், கடைகன்ம கதியி னிந்
குங் காலத்துஞ் சித்த ரெல்லாம். 25

ஞானத்தன் கொண்டு காண்பார் நவீச்சீவர்க்
கிங்கு முன்னி, தானமாம் பிறப்பி றப்புத் தகுங்கன்ம

கதிய தென்று, மீனமி னூற்கு ளெல்லா மியம்புவ
வெவ்வி டத்து, மானசீ வர்களுள் ளாரோ வப்பூமி
கன்ம பூமி. 26

அதனாலே யெல்லாச் சீவர் களுஞ்சுபா சுபங்க
ளாகு, மிதமுறு கன்மஞ் செய்தே பெறுவரிவ் விடத்
திறுநே, புதையுந்தன் வினைக ளாற்பல் போகங்க
ளடைகின் றுரா, விதமிநீ வினையோ ரீண்டே வினை
களா விருளைச் சேர்வார். 27

தேகிக ளெப்போ திங்குச் சிதைத்திடப் படுகின்
றாரோ, வாகுமில் விழிந்த துன்பக் கதியுமே வதனி
னின்றும், வேகமாய் வீடு சேர்தன் மிகவரி ததிலே
யான்மா, தாகமாய் விழுந்தி டாமற் றடுத்திட வேண்
டுங் கண்டாய். 28

சீவர்மேற் கதிய டைந்தெப் பதியைச்சேர்ந் தவ
ரா வாரோ, வாவலா யுளவா நென்னு லறைந்திடு மத
னைக் கேளாய், மேவதை வினவிக் கன்மங் களின்மிகு
துணிபு நிட்டை, தீவிர மாகச் சார்ந்த நீதியுந் தெளி
வாய் நீயே. 29

எங்குமீ னுலக முண்டோ வெங்குண்டோ மதியு
லோகந், தங்குமெவ் வுலகு நன்றாய்த் தனதொளி
கொண்டு நின்றே, பங்கமில் பானு லோக மொளிக்கு
மிப் பதிகண் மூன்று, மிங்குநல் வினையை யுள்ளார்க்
கென்பது மறிவாய் நீயே. 30

முன்சொனோர் மீளக் கன்ம முடிவதாற் கீழே
வீழ்வர், மின்படுஞ் சுவர்க்க மென்னும் விடத்துந்தாழ்ந்
தோனு யர்ந்தோ, னின்புறு நடுத்தி றத்தோ னெனும்
பாகு பாடு முண்டாம், வன்பொடாங் கதிக மான் வளத்
தைக்கண் ளெது போதும். 31

எனுநிறை வடைவ தில்லை யிவையெலாம் பிரித்து
னக்கிங், குணம்வணம் விப்பி ரோத்மா வுரைத்தனன்
கருப்பை கொள்கை, யினுமப்பா லெடுத்து ரைப்ப
னின்பொடவ் விதமெ'லாநீ, யனுகுண மாக வெண்ணி
வகநோக்க மாகக் கேளாய். 32

இரண்டாமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - 77.

சித்தகீதை.

சமாவேசயோகம்.

மூன்றாவதத்தியாயம்.

அந்தண ரறைப லுற்றார் நல்லதீ யனவு மாய,
வந்தமில் வினைக ளுக்கீண் டழிவில வவற்றிற் கேற்ப,
வந்துறு முடலை வாங்கிப் பயன்றரு மரங்கள் பூத்து,
விர்தையா யவைபழுத்து வெகுபலன் களையீய்ந் தாற்
போல். 1

அற்பமா கிலுஞ்சத் தஞ்சே ரகமுட னாற்றும்
புண்யம், பற்பல வகையான் மிக்குப் பயனீவ தாம
சுத்த, துற்குண முடன்செய் திட்ட துயர்செய்தி வி
னைபு மற்றே, விற்பன வான்மா விர்த மிகையகந் தனை
முன் னிட்டே. 2

வினைகளின் முயல்வான் காம வேட்கையை
யுடையோ னாகி, வினைதமக் குரிமை யான வேற்றுமை
களைப்பெற் றோனா, யனைப'தோர் சிவன் கற்ப மடை
ருவ, னினிய தைக்கே, னனைவுறுஞ் சுக்கி லஞ்சோ
ணி, தத்துடன் றெந்த மாக. 3

நாரியின் கருப்பை சார்ந்து நன்மைதி மையிலே
தேனும், விரிய வினையா லுண்டா மெய்யினை யடையு

மேலோ, யோருவாய் நுண்மை யாலு முருவிலா திரு
த்த லானுஞ், சீரிய பிரம வித்தாய்த் தினம்விரும் பிய
தைப் பெற்றே. 4

ஒதுறுஞ் சீவன் ருனங் கொன்றிலு முயற்சி
யில்லா, னாதலா லதனைப் பற்றி யதுவென்றும் விளங்
கும் பிரம்ம், போதமா ரதுவே யெல்லாப் பூதங்க டம
க்கு மூலந், தீதறு மதனா லெல்லாச் செந்துவும் பிழை
ப்ப தாமே. 5

வேறு.

புகல்சீவன் கருப்பகோ ளகத்தி னெல்லாப் புறங்க
ளினும் விபர்கமுறை யுடனே புக்குத், தகுமுணர்வைந்
கொண்டியிரி னிலையுற் றேனாய்ச் சாற்றுகே தனமத
னாற் றரிக்கின் ருனான், மிகவதன்மேற் கருப்பிண்ட
முணர்வைப் பற்றி மேலுறுப்பு களையசைக்கு மெவிதஞ்
சொர்னத், துகுதிரவம் பெய்தவுடன் குகையி லங்க
மொருங்குபர வுதலுறுமவ் விதமே போலும். 6

இவ்வுயிருங் கருப்பமதிற் ப்ரவுகின்ற வியலறிவா
யெவிதமயற் றுண்டிற் றீயுங், கவ்விமிகப் பற்றிடுமோ
வவிதங்கற்ப மதிலுயிரு முணர்வுகொள லெனவே
காண்பா, யெவ்விதம்வீட் டினிலேற்றப் பட்டதிப மில
ங்கிடுமோ வதைப்போன்ம வுடலை யுந்தான், செவ்வை
யாய்ச் சேதனனே விளக்கு கின்றான் றியவைநல் லவை
யேனு மெவையா னாலும். 7

இந்தவுயிர் புரிந்திடுமோ வதைமுன் றேகத் தினிற்
செய்த வவைகண் மெய்யாத் துய்த்த லாகுந், தொந்த
முறு மதுவதனாற் குன்றும்வேறே தோன்றுமொன்றே
யாகையினுன் முத்தி மார்க்கம், வந்தடைய முயலுமட்டு

மந்தவுண்மை வகையறியா னென்றினிலொன் றும்பி
றப்பிற், சந்தித்தே சுழலான்மா சுகத்தை யெத்தாற்
சாருவனோ வவ்வினையைச் சாற்று கின்றேன். 8

கொடையோடு நோன்புறுதல் கலவிநீக்கல் குரு
கூறும் வணம்பிரமந் தன்னை யெண்ண, லிடைவிடா
தகம்புறமு மடக்கமூக்க மினும்பூதந் கருக்கிரங்கல்
பொல்லாங் கின்மை, தடையாமன் னியர்பொருள்வவ்
வாதவுள்ளந் தன்னுடனெவ் வுயிர்க்கூறு தான்செய்யா
மை, யடைவாய்த்தாய் தந்தையர்க்கு ழியமுந் தேவ
ரதிகியரைத் தொழுதல்குரு பணியுஞ் செய்தல். 9

அருளொடுதாய் மையுமென்றும் புலனடக்க லன்
றியுநல் லவைகளையே யியற்ற லென்ன, வருபதினெட்டி
வைநல்லோ ரொழுக்கமாகு மற்றவற்றி னெக்காலு
முள்ள தாகு, மருமுயிரெ லாங்காக்குந் தன்மமுண்டா
மறையுமிதை நல்லோர்பா லறியலாகு, நிருமலரா மவரி
டத்திவ் வழிவுறாநன் னெறிநிலையாந் துறவுதனை யடை
ந்துளோரும். 10

நவிலெதனை யடுத்திருக்கின் றனரோ வந்த நல்
லொழுக்க மறமென்ப ததையே யோதும், புவியிலெது
பிரசித்த வறம தென்னப் புகலவெந்நா ளும்முளதோ
வவ்வாசார, மனியமில்வ் வுத்தமர்பா லவைகளெல்லா
மமைவுபெறு மெவனதனை யாராய் வானோ, தவறொட
வன் கெடான்றரும நெறியினின்றே தவறிடுந்தே கிக
ளேதண் டனைக்குள் ளாவார் 11

எவனொருவன் யோகியுமுத் தனுமாவானோ யெல்
லார்க்கு மேற்போனோ னவனே யாகு, மிவர்தலிலா வற
நெறியிற் செல்வோனுக்கிங் கெந்நாளு மெவ்விதநற்

சுகமு முண்டார், தவறில்வற் கங்ஙனமே வெருநாட்
சென்று சமுசாரத் திருந்துகரை யேறலுண்டாம், விவ
ரமுட னிவ்விதமெப் போதுமுன்செய் வினைகளையே
சீவரெலா மடைகின் றுரால். 12

எதனாலே வருமாறி யவனாய்ச் சீவ னிங்குவந்
தனனோவ டீதல்லா மிங்கே, யதனைக்கா ரணமாக்கொண்
டிவ்வான் மாவுக் காதியிலே தனுவெடுத்த லெதனால்
வந்த, திதெனவிவ் விதஞ்சங்கை புலகிலுண்டா மினிய
தனை யியம்புகின்றேன் சுத்தப்பிரம், மதமாகு மாயை
பெனு மவ்வியாகிர் தாகாச வருத்தன்பாற் றேன்றச்
செய்தே. 13

உடலொடுசே தனவடிவா யுள்ளமூன்று முலகெ
வையு முண்டாக்கிப் பின்பு வேண்டு, மிடப்பிரதா னத்
தையுமுன் னெதனா லியாவு மீங்குவியா பிக்கப்பட்டு
வோ வின்னுந், தடமொடதைச் சிறந்ததென வறிவ
ரோவச் சரீரீகளின் பிரகிருதி தனையுந் தந்த, தடை
வான சரமொடுவட் சரமுந்தேவ ரமுதமா மூன்றி
னிலே முதலிரண்டும். 14

புகலுமொரோ வொன்றிற்கு முளபிர்மாவும் பூர்
வக்கண் கொண்டவனாய்ப் பூதம் யாவும், பகரரிய
தாவரசங் கமங்களாய பௌதிகங்கள் படைத்தான் றொ
ன் மறையா மீது, மிகுமவிதிக் குக்கால வரையுந்தேக
வேற்றுமையுஞ் சுழல்வதையு மீட்டு மீய்ந்தான், நகவுட
னோர் ஞானியுமுன் பிறப்பில்வந்த தன்னியலோர்ந்
தவனாய்ச்சாற் றுவனவ் வண்ணம். 15

நானெவைக ணவிலுவனோ வவைவனியாவு நம்பிக்
கை யவ்வணமே யுண்டாம் யாவ, னீனகந் துக்கமனித்

தியங்க ளென்று மிழிவுடலை யசுத்தச்சேர்க் கையதா
மென்று, மூனமுற வழிதலையூழ் வினையினாலே யுண்
டான தென்றுமுள படிகாண் பானே, லானவவன் சுசு
மென்ப தியாவந் துக்க மாமெனவே நினைந்திதன்மேற்
செல்வ தற்கே. 16

தாங்கமுடி யாதசமு சாரகோர சாகரத்தைக்
கடப்பான்பின் மரண நோயாற், றிங்குடனே பிணிப்பு
ண்டு பிரதா னத்தைத் தெரிந்தவனாய்ச் சேதனஞ்சேர்
பூதத் தெல்லா, மோங்கியசை தன்னியமே பெனப்
பார்க்கின்ற னோதுநல்லோர் களிற்சிற்றதோ யதன்பின்
மன்னும், பாங்குபெறு பதமுழுது மாராயந் தோனாய்ப்
பகருமிவன் மிகவும்வெறுப் படைகின் றானே. 17

வேறு.

அன்றி யந்நெறி யுள்ளவா றுரைப்பனந் தணனே
யென்று முள்ளதும் வேற்றுமை யென்பது மிலதா
மொன்ற தாகிய சேதன வுயருப தேச
மின்றெ னாலுரைத் திடுமிதை முழுதறிந் திடுவாய்.

முன்னுவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 95.

சித்தகீதை.

சாதனயோகம்.

நான்காவதத்தியாயம்.

நீடுலகி லெவன்மௌனி யாயெதையு நினையா
தோர் நிலைநிற் பானோ, யீடிலவன் முன்முன்றோன் றிய
தையெலாங் களைந்துபந்த மிகந்தோ னுவ, னுடுகின்ற
யாவருக்கு நேயனா பெலாம்பொறுக்கு நலமு ளோனா
ய்ப், பாடொழியில் விருப்புற்றுப் பொறியுடக்கி யல்ல
லுடன் பயமு நீங்கி. 1.

வேறு.

திடமுட் கொள்ளுவோன் முத்தனா மெவனெலாச்
சீவர்க ளிடத்துந்த, னிடமி ருப்பது போற்சரித் திடுவ
னே யிதுவலால் விதிக்குட்பட், டடர முக்கினை யறுத்
துமா னத்தையு மகற்றியா தினுமுள்ள, விடல ரும்
மபி மானமும் விடுத்துனோன் முததனா குவன்மேலும்.

பிறபடி றப்புட னின்பொடு துன்பினும் பெருந
யம் விரயத்து, மறம்வி ருப்புடன் வெறுப்பிலுஞ் சம
முனோன் முத்தனா மஃதன்றி, ஷறவொ டெவ்விதத்
தானுமொன் றையும்விடும் பாடொன்று மிகழாம,
வினுமி ரண்டறச சங்கற்ப மொழிபவ னெழின்முத்த
னாவானே. 3

எங்க ணுநதரி யலரற்றிங் குறவின்றி யெழின்மை
ந்த ரீனாமற், றங்க றம்பொரு ளின்பற்று நசையிலான்
முத்தனா னாவானே, யிங்க றம்பற்ற லதைவிட லென
பிரண் டல்லனா யூழ்நீப்பா, னங்கஞ் சாயதா துக்கள்
போ பிரண்டறு மவன்முத்த னாவானே. 4

வேறு.

எவன்விருப்பற் றவனாவா னேவவன்று னிருவி
னைக ளற்றென்றும் பிறப்பிடுபபி னுடனே, தவமுப்போ
டச்சுவதத் திற்கொத்த ததுமாஞ் சகமனித்ய மெனத்
துணிந்து தான்முத்த னாவா, னெவன்சதா வவாவறு
த்த லுளபுந்தி யுளனா யினுந்தன்குற் றங்களறிந் த
கற்றினனா குவனே, வவன்விரைவிற் றன்கட்டி னின்று
ம்விடு தலையை யடைவானுற் றம்பரிசஞ் சுவையொலி
யொ டருவம். 5

அற்றதும்பற் றற்றதுமிங் கறியவொனா ததுவு
மான்மாவே யெனத்தரிசித் தவன்முத்த னாவான், மற்

றுமெவன் குணங்களைத்துய்த் திடுமோரான் மாவை
மாறுமைம்பூதஞ்ஞமற் றுருவமிலா ததுவும், பற்றுக்
ரணமிலதுங் குணநீங்கி யதுமாம் பரப்பிரம மெனக்கா
ண்போன் றுனுமுத் தனுமாங், குற்றமிலா தெவன்புத்
தி யுடலுளத்தி லுள்ள கொடுஞ்சங்கற் பம்விடுத்துக்
காட்டமிலாக் கனல்போல். 6

ஆகுவனோ வவன்பைய வொழிபுதனைப் பெறுவா
னன்றியெவன் றபகிஞ லைம்புலனை யடக்கி, யேகியேற்
றிடலற்று வாசனைக ணீத்தே யிரண்டற்றோ னாகுவ
னோ வவனுமுத் தனுமாடி, போகும்வா சனைகளால்
விடுபட்ட பின்பு பொன்றாநித் தியமொடுமட் சரமசல்
முடனே, வாசுசம சாந்தமாஞ் சனாதனபிர் மத்தின்
மாநுவிநிற்பான் பற்றிலா தெங்கெங்கு மவனே. 7

வேறு.

இனியோக ரியற்கையதாஞ் சுயவடிவை யெவ்
விதங்காண் பார்க ளோவவ், வுனுமேன்மை யோகநா
லுரைப்பனெவ் வுபாயத்தா லுடவி னெஞ்சைத், தனிச்
செலுத்தி யென்றுமுள ததைத்தரிசித் திடுவாரோ
சாற்றப் போத, முனதிடத்தி லுள்ளவண முரைத்திடு
வ லவற்றையுமென் னிடநீ யோர்வாய். 8

நலிவுசெயைம் புலனையுளே யடக்கிச்சேத் திரஞ்
ஞனிட நாட்ட வேண்டுஞ், சலியாது கடுந்தவமு னிய
ற்றிமுத்தி சமாதிகொள றுனும் வேண்டு, மலரீங்கு
நோன்பிடுந் தெப்போது நிட்டைமன மடங்கி யோ
னாய்ச், சலனமறு நன்மனதாற் சேத்திரத்திற் சேத்
திரஞ்ஞன் றனைக்காண் போனாய். 9

அவ்வாறாக யோகமதை வாசரித்தவ் வணஞ்செய்
வோ னவன் று, னடன்மனதை யுண்மையிலே நாட்

டவல்ல னாகுவனே லதற்கு மேலோர், திடநிலையி னிலை
த்தவனாய்ச் சேத்திரஞ்ஞன் றனைத்தெரிசித் திடுவன்
யாவ, னுடனவிதம் பழகுபவ னாய்ப்புலன்கள் வென்
றாக்க முடனுள் ளத்தை. 10

அடக்கியென்று நிட்டையுளோ னாகுவனே லா
ன்மாவை யவனே காண்பான், கடத்தலுறு கனவினி
லெவ் விதம்புருடன் பார்த்திவன்று நெனவேகண்டு,
பிடிப்பானே வவ்விதமே நன்குநிட்டை கொண்டவ
னும் பெருஞ்ச மாகி, யிடத்தினிற்கண் டவ்வணமே
புலகையெலா மான்மாவா யினிது காண்பான். 11

எவ்வண்ண மொருவன்புன் முஞ்சையினின் றீர்
க்குருவி யெழிலாய்க் காண்பா, எவ்வண்ணம் யோ
கியுட லூடுருவி யான்மாவை யடைவாய்க் காண்பா,
னவ்வண்ண முஞ்சமென்ப துடலீர்க்கு வான்மாவி
லிருக்கு மாயை, செவ்வியோ யிதையோக ருத்தமதிட்
டார்தமெனச் செப்பு வாரே. 12

எப்போது சுயவடிவைத் தேகியுஞ்ச மாதியினி
லினிது காண்பா, எப்போதங் கவனுக்கிங் கீசனிலை
மூவுலகிற் கவன்று தாவா, மெப்போதும் வேண்டியவா
றுடல்வெவ்வே நெடுத்திடுவு நெழிலின் மூப்புங்,
கைப்பாகு மிருத்துவையுங் கடந்தவனா புலகையல்லல்
காணுன் றானே. 13

சுரர்களுக்குச் சுரனாக விருப்பதற்கே யோகிசுதந
தரனாய்ச் செய்வான், பெரிதனித்ய மாமிவுட னீத்த
ழிவி லாப்பிரமம் பெறுகு வான்பி, னுருவாகும் பூதங்க
ளழியும்போ தவற்கச்ச முண்டா காது, வருகின்ற
பூதங்கள் வருந்துங்கா லொன்று லும் வருந்தி டானே. ()

ஆசைநீத் தொழிவுபெறு மனமுடைய யோகியனு
வுறவா லுண்டாங், கூசுகுறை யழல்வடிவாங் கோரங்க
ளாற்சலியான் படையுங் கொல்லா, வாசுகூற் றிவற்
கில்லை வதனாவிய் யோகத்துக் கதிக மான, மீசுகமீ வது
யாது வேறெங்கு மிவ்வுலகில் விளங்கக் காணேன். 15

மனதையொரு நிலைநாட்டிச் சுயவடிவி நிலைத்திடு
வான் வருமூப் பின்றுன், பினுநீங்கி மோதங்கொ
டினிதுதுயில் வான்துய்ப்போ னிவனா லாசை, யின
நீங்க வாசரிக்கப் படமாட்டா திம்மனித வுடலை நீத்து,
சிணையுமனஞ் சென்றவா றுடலடைவான் சதாக்கொ
ண்ட நிட்டை யோனாய். 16

மெய்யில்சுய வடிவத்தைக் காணுவனப் போதந்த
விசித்ர கன்மஞ், செய்யுமீ சுரன்மஞ்சன் பதவியையும்
விரும்பானோர் சீலத் தோனா, யையமிலா யோகியெவ்
வா றடைகின்றா னோயோக மதனைக் கேளாய், பையமு
தற் கண்டகதி யைச்சிந்தித் தெப்புரத்திற் பரிவாய்ச்
சார்வான். 17

நவிலந்தப் புரத்தில்வெளி செல்லாதுள் ளேயுள
த்தை நாட்ட வேண்டுங், குவிபுரத்தி னுள்ளிருப்போ
னெம்மனையிற் குடியிருந்து குலவு வாநோ, வுவமை
யிலா வம்மனையி லுளும்புறம்பு முடனிகழு முளத்தை
நன்றாய்ச், சவியாயோர் நிலையிருக்கச் செய்துசதா வவ
ன்மனதைத் தானே யூன்றி. 18

வீட்டினிட முள்ளவெலாங் காண்பனவ னுளஞ்
சிறிதும் வெளிப்படாது, கூட்டுவாயின்மூடக் குடி
யுளோர் வெளிவருகக் கூச்ச லோய, நாட்டியவக் காட்
டகத்தி னுள்ளிருக்கு முறுப்புகளை நாடி நன்றாய்த்,
தேட்டமொடெல் லாம்பார்த்துச் சிந்தித்தே பற்கவு
ணச் செய்ய நெஞ்சம். 19

மண்டிகமுத் திருதயநா டிகளிலையி லாராயவான
மதுவை மாயத்தோய், பண்டிவித மென்னாலே போதி
க்கப் பட்டவனாய்ப் பகரச் சீடன், விண்டிடுதற் கரிய
'விர்த முத்திநான் முறைமீட்டும் வினவி னான, லுண்
டிமிசைந் தூண்பையிடம் பதமாவ துதிமெவ்வா
றுறுவ தேயோ. 20

எந்தவிதம் ரசத்தன்மை யெந்தவிதங் கறைத்
தன்மை யெப்து கின்ற, வெந்தவிதந் தேகிகளுக் குறுப்
புகளா மிவையன்றி யிறைச்சி நாடி, தொந்தவெலும்
புகளிலையு மாதர்கருப் பையிலெவிதந் தே தான்று
கின்ற, வெந்தவிதம் வளர்பவற்கு வளர்கின்ற திவையு
ரமு மிசைவ தேயோ. 21

தடையாக நிற்கின்ற மலங்களுக்கெவ் விதம்
போக்குத் தனிமை யாக, விடையிலுயி ரூட்கொள்ளு
தென்னேமேற் கொள்வதெனில் வுடவி லான்மா, திட
மாவெத் தலத்திருந்து வருகின்றான் சேட்டிக்குஞ் சீவ
னெவ்வா, மூடலார்வா நெந்திறமா யெத்தகைத்தா
யுடலமைத்துக் கொள்கின்றனே. 22

உள்ளவண மிவைகளெல்லா முப்தேசிக் கத்தகுவி
ரெனவே யோதுந், தள்ளரிய விப்பிரற்கு முறையாக
விடையியந்தேன் றரிய லாரைத், துள்ளலடக் கியபெ
ரிய தோளாயெவ் விதஞ்சொந்தக் கருவூ லத்தின்,
மெள்ளநிறைத் திடுபொருளின் மனமுடைய னுகுவனவ்
விதமே போல. 23

தன்னுடலிற் றனைகள்வலி வுடன்முடி மனதான்
வித் தன்னை யாங்கே, முன்னந்தே தெல்லெண்ணுந்
தவறுகணித் திடல்வேண்டு முபன்மெக் காணுந், சொ
ன்னவித விதங்களிப்புத் தோய்ந்தமன முடையவனாய்த்

தூரித மாக, வன்னியமில் பிரமத்தி லடைவிப்பான்
முதலதைப்பார்த் தறிந்தோ னாவான். 24

இருவிழியா லவன்காணப் படுவனல னெல்லா
விந் திரியத் தாலு, மருமையா யெட்டப்பட்ட டவனுமல
ன் மகிமைபெறு மந்த வான்மா,வொருமைமன தெனுந்
தீபத் தாற்காணப் படுகின்ற னுரைப்போற் கென்று,
முருவெங்குங் கைகால்கள் கண்தலேவாய் செவிகளுமே
யுடையோ னுகி. 25

உலகதனி லெவைகளிலுஞ் சூழ்ந்து நிற்பான் சீவ
னுந்தன் னுடலி லுள்ளே, சொலுமதற்கு வேறாகத்
தன்னுடைய வருவமதைச் சுகமாய்க் காண்பா, னலகி
ல்வ னதைப்போக்கி யவ்வுடலிற் றன்னையுபா திகடா
ன்றற், நலமிலகும் பிரமமெனத் தியானிப்போ னுய்த்
தானே நகைசெய் வான்போல். 26

மனதினாற் றனதுசய வடிவத்தைக் காண்கின்
றான் வழத்து மிவ்வா, றுனும்வணமோர் பற்றுகி
யதன்வழியா யான்மாலி லோய்வைச் சேர்வான், வின
வுசர்வ ரகசியமா மிதுவென்ன லுன்றனுக்கு விளம்
பப் பட்ட, திளிச்செல்வேன் விப்பிரனே யின்பமுள
வணநீயு மேகென் றேனே. 27

இவ்வாறென் னாலப்போ துரைத்திடுசி டனுங்
கண்ணு வேகி னுனென், றவ்வாறு பார்த்தாவிவ் வித
மெனக்கு வசனமொழிந் தப்போ நன்றாய்ச், செவ்வாறு
முத்தியற் றுதித்தவிப் பிரனொளித்துச் சென்ற னங்கே,
தெவ்வாறு களைக்கடந்தோ!யொருநிலையோ டின்றன்
மனம் செவிக்கே றிற்றே. 28

உருளிரத மிசையிருந்து வினவியது மிதுபுறநோக்
குள்ளோ னாலுந்,தெருண்மனமாய் வித்தியா சம்பிரதா
யந்தெரியா திருப்போ னாலும், வருமெளிதிற் றெளியக்

கூடியதல்ல விதுவென்றே மதித்துக் கொள்வாய், மரு
வுபர தரிற்சிறந்தோ யுனக்குரைத்த திதுசுரர்க்கு ம
றைவு தானே. 29

பார்த்தவிற்கே யுறுமெம்மா னிடனாலு மிதுகேட
கப் படவே யில்லை, தீர்த்தவுணையன்றியே யெவரிதனைக்
கேட்கின்ற திறத்தோ ராவா, ரார்த்தியாய்ப் பலவற்றிற்
கலந்தமன முடனிதுநன் கறியொ ணுது, சீர்த்திடுகு
தியின்புதல்வ வறவினையார் சுரருலகு சேர்வர் தாமே.

இதுமனித வுடன்மாற்றுந் தேவர்களுக் கிட்ட
மிலை யெதுவெக் காலுந், துதிசெயந்தப் பிரமமோ வரு
முடலைத் தொலைத்தென்றுஞ் சுகியே யாகி, சிதைவுறுத்
தன்மையினை யடைவனோ வஃதன்றோ சிறந்தமோக்க;
மதிபாவப் பிறப்பினர்பா வையர்நாய்கர் சூத்ரரெனு
மவர்க ளெல்லாம். *31

இந்தவறங் கொண்டவராய்ப் பரகதியைப் பெறுவ
ரெனி னெழிலார் கல்வி, யந்தமிகு கேள்வியொடு
மெக்காலுஞ் சுவானுபவ மறிவோ ராகு, மந்தணரு
மரசர்களு மடைவரென வறைந்திடுத லதிக மாகுஞ்,
சந்தமிகு மதையடையத் தந்திரங்க ளுத்தியுடன் றுன்
காட் டிற்றே. 32

ஆதலான் மிகுந்தசுக மிதைவிடவே ரென்றுமிலை
யகநோக் குற்றுத், தீதிலா தெவனுலகி னுட்பொருளைத்
திரணமெனத் தினரீப் பாளே, கோதிலவன் விரைந்து
பர கதியடைவ னிவ்வளவே கூற லாகு, மீதென்று
மூயல்வோற்கு ம தி யா ரி ன் மேல்யோக மெய்துந்
தானே. 33

சிரத்தாகாண்டம், சித்தகீதை,
நான்காவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 128.

ஸ்ரீபகவதநீகை,
உபாசகுகாண்டம், தர்மசங்கீகை,
பிரஹ்மகீகை, வைஸ்வானர யோகம்.
முதலாவதத்தியாயம்.

பரதன் றன்குலச் சேட்டனும் பார்த்தனே யிந்த
வரும்விட யத்திற் றம்பதி யவர்கட்கு முன்னங்
கருஞ்சம் பாடனை நடந்ததா லப்பழங் கதையை
புரைசெய் கின்றன னெனப்பக வானுத கரிப்பார். 1.

இயற்கை யுஞ்செயற் கையுமிரு பலன்கடற் தவனுந்
துயரற் றுத்தலி யிற்றிருப் பவனுட்பு சரனு
மயலற் றேனுமாம் பதியினை யவன்மனைக் குரிய [ள்.
பயிர்ப்பு றுங்குணப பார்ப்பனி விளித்தொன்று பகர்வா

ளனைச்சன் மானியா தென்னிட மிரக்கமற் றேனு
முனக்கு றுந்தொழி னீத்திருப் பவனுமா முன்னை
பெனக்கு நாயக னெனக்கொணு னெவ்வல கடைவே
னினைக்குந் தம்பதி மேந்தடைந் திடமந்த வுலகே. 3

அடைவ ரென்றுகேட் டுளனுனைப் பதியென வடைந்த
மடமையேனந்தக் கதியினை யடைவன்மா சற்றேய்
னிடைய ளித்தியென் றிவ்வணம் வினவிட வொழிபார்
திட மனமுனோ னருவன்போ லவட்கிது செப்பும். 4

பாவ மற்றிடும் பாக்கிய வதியுன்றன் மொழிக்கு
கோவிக் கேனெந்த விதமுநான் குறித்தொரு செய்கை.
காவ லாய்ப்பற்றப் பட்டதுங் காணக்கூ டியது
மாவ லாய்கிலை நாட்டப்பட்ட ததுவுமா மதனை. 5

கரும மேயெனக் கருமிக டுணிபறி வின
ரரும்வி னையினுல் வருமறி யாமையே யாள்வா
ரொருமு கூர்த்தமு முபற்சியற் றுலகினி லில்லை
வருமு டலுளம் வாக்கொடு நலதுதி யதுமாம். 6

கன்ம மச்செடுப் பதுமுதன் மாறுதல் கடையா
தின்மைப் பூதம்யா வினுமுள தேடிய பொருளி
னன்மை யைத்தெரிந் திடுவழி யரக்கரா னசிக்கப்
பன்னு மீநெறி நீத்தென்றன் மனத்தினுர் பார்த்தேன்.

எங்கி ரண்டறு பரம்பொருள் விற்றிருந் திடுமோ
வெங்குத் தியொடு மதியிருந் திடுவனே வெங்குத்
தங்கு பூதங்க டரித்தென்றும் வாசஞ்செய் திடுமோ
வெங்கு நான்முக னேனையோர் நாட்டமுற் றவராய். 8

எங்கி யம்புமட் சரமதை யடுத்துநிற் பாரோ
பொங்க மாயடங் கியபுலன் மனமுட னழிவைத்
தங்கப் பெற்றுனோ ருந்தவ மாகக்கொள் வாரோ
பங்க மில்லது முகரவும பகரவொண் னாதும்.

கண்ணிற் காணவுங் காதினால் வினவவு மாகா
நண்ணு றுஞ்சுவை யுருவொலி பரிசநாற் றமதென்
றெண்ணி லககண மற்றது மாமெதோ வென்றுந்
திண்ண மாயெதிற் சிருட்டியா திகன்செனித் திடுமோ.

வேறு.

எத்த லத்தினி நிலைக்குமோ வதனினின் நிலங்கும்
ப்ரா ணனுங்கூட, வொத்த பானச மானவு தானவி யா
னமு முயலுங்கா, ணத்தை யேமறித் தடையுஞ்ச மான
வி யானங்க ணடுவாக, வுத்தி யாய்ப்பிரா ணனுமபா
னனுஞ்சரித் துலகிடு மவையோய்ந்தால். 11

அடைச மானவி யானமு மடங்கும் புனபி ரா
ணன்க, ளிடைபு தானனும் வியாபித்து நிற்கின்ற விவற்
றினாற் றுயில்வோனை, நடைசெய் பிராணன பானன்
விட டையெவ தலைப்பிரா ணனைநன்றா, யடநன் றுள்வ
தா லதையு தானமென் றறைகுவ ரதுகொண்டே. 12

வேறு.

நானெனும்ப் பொருளிடத்தே நாட்டங்கொடவ
மு முண்டா மெனவே பிர்ம, ஆனமில்வா? திகடுணிவா
ரொன்றை யொன்று கலந்துடவி லூர்ந்து செல்லுந்,
தீனமுறு மவைகட்கு வைசவா நராக்கினியேழ் திறங்க
ளாகு, மீனமுறு நாநாசி கண்செவிதோன் மனம்புத்தி
யிவைக ளாமே. 13

நாசிநா விழிதுவக்குச செவிமனம்புத் தியுமென
வே நவிளில் வேழு, மாசிலா வைசவா நராக்கினியி னொ
ளியுஞ்சிங் வைகளு மாகு, மாசையாய் மோத்தலுரை
காணறொடல் கினவலைய மறித லென்னுங், காசுறுமா
விவையேழு நானெனுஞ்சீ வாக்கினிககுக் காட்ட
மாமே. 14

முகர்புவனு முரைப்பவனுங் காண்பவனுந் தொடு
பவனு மொழிகேட் போனு, மிகமைய முறுபவனு மறி
பவனு மிவ்வெழுவர் ரித்னிக் காவார், மிகுபாக்கிய வதி
சதா முகர்வதி லுஞ் சுவைத்தலிலு மிளிர்நோக் கத்
தும், வகையாகத் தொடல்வினவல் சம்சயநிச் சயங்
களிலு மான மாவார். 15

நாசிமுத லெழு கனநீ னூற்றமுத லவிசுகளை
நவிலே மேதா, மோசையபி மானிகளா மோத்துருக்க
ணன்றாக வோமஞ் செய்தே, பாசமுட னறிந்தவராய்த்
தந்தம்யோ னியின்மீளப் படைப்பார் பூரீ, ரேசிலன
லுதைவினா மனம்புத்தி யிவையெழுவோ னிகளே
யென்ப. 16

ஏகுநில நீர்திகால் வானமனம் புத்திகளே
யாம் யோனி, யாகுதிக ளாங்குணங்க ளக்கினியா
த்தகுண மதனைச் சாரும், வாசுடனே யகத்திருந்தித்

தம்யோ னிகளில்வெளி வருவ தாகும், வேகமறு மொ
டுக்கத்தி லகத்திலேயே யொடுக்கமுறும் விரிக்குங்
காலே. 17.

அங்குமணஞ் சுவைரூப பரிசுமொலி யையநிட்
டையவையுண் டாகுந், தங்கிதனையேழுவிதத் தோற்
றமென நிச்சயித்துத் தக்கோ ரோர்வா, ரிங்கிநெறி
யாலன்றோர் தேர்ந்தறியப் பட்டதுமுன் னியம்பு
மூன்று, பங்குபூர்ணகுதியான் மூன்றுலகு மொளிமூட்
டப் பட்ட தாமே. 18

பிரஹ்மகீதை,
முதலாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 146.

பிரஹ்மகீதை.

வாங்கமளையோகம்.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

இனியதச களத்திரவி தானமுந்தா நெவ்விதமோ
வினிய தோர்வாய், நனிபாவா யிதிலுமிந்தப் பழங்க
தைகே ளெனமறைபோ.னவில்வ தானான், ரெனியறி
யுஞ் செவிமெய்கண் நாரர்சி வாய்கால்க டொழிற்செய்
பாணி, யுனுகின்ற குறிகுதமா மீரைந்து மோர்வகை
யோத் துருக்க ளாமே. 1

வேறு.

ப்கரும் மொவியும் பரிசம் வடிவம்
முகரும் மணமுஞ் சுவையும் மொழியும்
நிகழ்செய் கைநிடே தம்விசர்க் கநடை.
யகல்பத் திவையா குதியா குமரோ. 2

வேறு.

ஆசைமா ருதமிரவி மதிபூமி யனலிந்தர னயன்மா லோடு, பாசிலா மித்திரா மீரைந்து மக்கினியா மழ கார் பாவாய், விசுபுல னீரைந்து மோத்துருக்கள் விட யமா ம்வையி ரைந்துந், தேசாருஞ் சமித்துமா குகி யாத்தி யொருபதிலுஞ் செய்வ வோமம். 3

சித்தநெய் விடுகருவி யறிபவெலாம் வித்தமுமாஞ் செறியு ஞானஞ், சுத்தமுழுத் தமமாகுந் தனித்தனியா யுறையுமிவை தோய்ந்தே யாவு, மித்தலமா யுதித்த தெனக் கேள்வியினி யறிபப்பட்டவைக ளிபாவுஞ், சித் தமே வறிவோபார்ப் பதுவாகு மறிபவனே திரள்சுக் லத்தின். 4

திரிபாகுந் தூலத்தைக் தொடர்ந்துநின்று வருஞ் சூக்ம தேகங் கொள்ளும், விரியும்விஞ் ஞானன்மா வாகுவான் பினுமந்த விஞ்ஞா னன்மா, வரியகா ருக பத்திய மென்கின்ற வனலாவ னதனி னின்றும், பிரி வாகு மாகவநீ யமுமதிலே யாகுதிகள் பெட்போ மயப் பார். 5

அதினின்னு மறையுதித்த ததைமனது சூழ்ந்து நின்ற ததன்பின் னாகப், பதிபாக நிறமிலுருத் தோன் றியதம் மனஞ்சேர்ந்து பாறு நீங்கி, மதிவிளங்கும் பா ர்ப்பனிடும் வினவுவாண் மனதினு னினேந்தே வாக்கி யம், விதிமொழிவ தாயிருக்க முன்பேயுண் டானதெ வன் வேதந் தானே. 6

எதனுலும் மனப்பிறகுண் டாபிற்றெவ் விஞ்ஞான வெழில்யோ சுத்தாற், நிதமதியுஞ் சித்தமதை நாடுதன் மேற் செலுத்தியே தெரியா தாகு, மதிசமா யாகித் தைத் தீங்குறச்செய் குவதெனவந் தணனுஞ் சொல்

வா, னதிபதியா யபான னந்தப் பிராணகதி யபானத்
திற் கடங்கச் செய்வான். 7

நீக்குமிதை மனோவிருத்தி யென்பவதான் மனது
மபேட் சித்தே நிற்ப, வாக்குமன விடயமதாய்க் கேட்
கின்ற யதனாலம் மனம்வாக் கிற்கே, யூக்கமாய் நடந்த
தொரு சம்வாதந் தனையிப்போ துனக்குச் சொல்வேன்
வாக்குமன மெனுமிரண்டும் விச்சவரு பனையடைந்து
வழுத்து மாலோ. 8

வேறு.

என்கனி லுயர்ந்து னோனைக் கூறியே யெங்க
னைய, மிங்கறுத் தருளு மென்றே மியம்பின பகவா
னப்போ, துங்களின் மனந்தா னென்றே யுரைத்தன
னவனை நோக்கி, யிங்குவாக் குமக்கு நானே பெண்
னிய யாவு மீயும். 9

வனக்காம தேனு வாகும் வாணிநா னெனவே
வேதா, வெனக்குறு தாவ ரஞ்சங் கமமென மனமி
ரண்டா, முனப்படு மவற்றி னிற்றா வரமென தருகி
லுள்ள, தனைத்துசங் கமமோ வுன்ற னிடத்தினி லுள
வா மன்றே. 10

மந்திர மாக வேனும் வன்னத்தா லாக வேனுந்
தந்திர சுரமா யேனுந் தன்விட யத்தை யாது
சந்தமா யடையச் செய்யு மம்மனஞ் சங்க மந்தா
னந்தமா மதனா னீயு முயர்ந்தவ ளாகின்றயே. 11

வேறு.

எதனாற் றானே தேனுவென வந்துன் ழாற்ற்
மெழுந்ததுவோ, வதனாற் சுவாச முதைந்தபின ரறை
வேன் வாணி யனவரத, மிதமார் வாணி பிராணபா;

னங்க ளிடையே யுள்ளவடா, னிதனாற் பிராண னின்றி
வலி யபானங் கொண்டே யெழுபவளாய். 12

வேறு.

பகவனே பகர்வீ ரென்று பிரசாபா லகனைச்
சார்ந்தா, டகைமையோ டுடனவ் வாக்கைத் தான்
குதூ கலிக்கச் செய்து, மிகவளி வெளியே போந்து
மேன்மூச்சு வீசங் காலை, யிகல்வாக்கு வசித்தி ருத்த
லெங்குமே யில்லை யென்றும். 13

வாக்குக்கோ டினிதிர்க் கோடி யென்வரு முயற்சி
யோடு, மாக்குக்கோ டினியி லுமிதிர்க் கோடியே யதிக
மாகு, மூக்கமாய் முதலி லுள்ள துயர்ந்ததா யாவை
யொத்து, மேக்கமி லறமர்த் தம்மின் பெனுஞ்சவை
யவற்றை யீயும். 14

ஏகமாம் பொருளை யோதுந் தன்மையா யென்று
முள்ள, வோகையா முத்தியின்பு முதவுவ திவ்யத்
தோடு, வாசிலா வதிவ்யத் தாலும் வாக்கது தேனு
வாகு,மாகவிவ் வணம்ப யன்க ளற்பமா யீயுந் தானே. ()

ஈதினான் மனம்வாக் கிற்கு மேற்றத்தாழ் வறிவா
யென்றே, யேதுடன் கூறப் பன்னி யிதன்வகையியம்பு
கென்ன, வோதுறும் விருப்பா லேவப் பட்டதோர்
வாணி வார்த்தை, யாதுமில் லாதிருக்க வேன்முன
மொழிய வில்லை. 16

உரைப்பனந் தணனெவ் வாக்குப் பிராணனா லுட
லி லுண்டாய்ச், சரிப்புறு மதனைப் போக்கி யபான
னைச் சார்வ தாமோ, வுரப்புட னதுவு தான மாகியே
யுடலை நீத்து, நிரப்புவினா னத்தின் கூட்டால் விண்
னெல்லா நிறைந்து நிற்கும். 17

பின்னரிவ் வுடல்ச மானத் தினினினை பெறுவ
தாகு, முன்னுதன் மையினில் வாக்கு முதன்முதன்
மொழிமொழிந்த, தன்னதான் மானதந்தா வரமாதற்
பற்றி மேலா, மின்னணம் வாணி யுஞ்சங் கமமாதற்
பற்றி யேற்றம். 18

பிரஹ்மகீதை,

இரண்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 164.

பிரஹ்மகீதை.

விருத்தியோகம்

முன்னுவதத்தியாயம்.

மிகுபாக்ய வதிசப்த களத்திரவி தானமென விள
ம்பு மீதிற, றகுதியாம் பழங்கதையொன் றுதகரிப்பே.
ஐசிவிழி தனிநா காது, நகுமனம்புத் தியுமென்வே
ழோத்துருக்கள் வெவ்வேறாய் நாடி நிற்பார், பகுஞ்சுக்
வெளியிருப்பா ரவரொருவ ரொருவரைத்தாம் பாட்ப
தில்லை. 1

இவ்வெழுவ ரியற்கையிலோத் துருக்களா யறி
யெனப்பார்ப் பனியீ தோது, மிவ்வெழுவர் குக்மவெளி
யிருந்துமொரு வரையொருவ ரறியா தென்னோ, வெவ்
வியற்கை யுடையரவ ரிசையுமென வந்தனனு மியம்
பும் பண்பைச், செவ்வனே யறிகின்ற சிறப்பறிவின்
மையின்குறையே தேர்ந்தி டாயே. 2

குணமறிதற் சிறப்பறிவா மவைவொன்றின் குண
மற்றொன் றுணரா நாவு, மணிவிழியுஞ் செவிசுரும
மனம்புத்தி யிவைகண்மண முணரா நாசி, மண
முணரு மிவ்வகையோ ரோர்புலனு மாகுமென மதிநீ

பாவாய், தணிலிலாப் புலன்களுக்கு மனதிற்கு நடந்திடு
மோர் சம்வா தத்தை. 3

இதனிடையோ பழங்கதைபா யிசைத்திடுவண்
மணமியம்பு மெழுநா னின்றி, விதிராசி முகராது நாவி
ரதம்மறியாது விழிநு போரா, தெதிர் துவகதும் பரிசு
மறி யாதெனைவிட் டிச்செவியு மிசையோ ராது, சதுரு
டனன் சருவவிந் தியங்களுக்கு மெப்போதுந் தலைவ
னாவேன். 4

என்னினீத் திடும்புலன்க ளெப்போதும் பாழ்த்
தவினி னியல்பை யொகரு, முன்னொளிபோந் தீப்போ
லும் விகசியா வெனையன்றி முயன்று நிற்கும், பன்னு
புலன் களிநாலும் பசியவிற கினிற்றீப்போற் பார்க்கி
னெல்லா, மன்னுயிருங் குணப்பொருளை யறிவுறா வென
பபுலன்கண் மறித்துக் கூறும். 5

எமதுவிட யங்களாம் போகநல மெமையின்றி
யேற்பீ ராகி, லமையுமுண் மையதாக யாமடங்கிற் கிள
ர்ச்சியின்ப மடைவீர் கொல்லோ, விமையளவு போ
தும்பா மொழிந்தபினும் விடயத்தி லிருக்கும் போது,
முமதுசங் கற்பமதாற் போகமெலாந் துய்த்தாலீ துண்
மை யாமே. 6

எப்போது மெம்மாற்காண் பவைபுனக்குக் கிடை
த்திடவே யெண்ணு வாயே, லப்போது நாகியினு லுரு
வமறி யின்சுவைகண் ணதனாற் காண்பாய், தப்பாமற்
செவிகளான் மணங்கவர்வாய் பரிசுமதைத் தாலு வாற்
காண், பெயாருஞ் சருமத்தா லொலியுணர்வாய் புத்தி
யினாற் துண்கை யோர்வாய். 7

மற்றுந்துர்ப் பலர்களா மெங்கண்முறை வலியோடு
வசமா காது, பற்றியொரு வருமுன்கொள் ளாதபோ

கங்கனாரீ பற்று வாயோ, வெற்றைக்கு மெமதெச்சி
விடவுண்ணத் தகுந்தவனீ யெவிதஞ் சீட, னற்றகுர
வணைநாடி யவனுபதே சப்படியந் நெறிநிற் பாளே. 8

ஆவ்வண்ண மெங்களாற் காட்டும்விட யங்கணெறி
யடுப்பாய் நாடி, யவ்வண்ணஞ் சொப்பனசாக் கரத்திலு
ஞ்சென் றனவும்வரு வனவு மாய, வவ்விடயம் யாங்
காட்ட வறிகின்றாய் மனமிலா தனவு மற்பங், கவ்வுமன
முள்ளனவு மாமுயிர்க ளெங்கள்விட யமதாங் கன்மம். 9

பயிலுதலா லுயிர்த்திருக்கும் பல்விதஞ்சங் கற்
பித்துங் கணவைப் பார்த்து, மயிற்பசியி னுல்வருந்து
பவனாகி விடயங்க ளாராயந் தோடி, வியசனமாய் நித்
தியமும் வகையின்மனை புகுந்துவிட யத்தா னெந்திங்,
தியல்பாய்ச்சங் கற்பம்விதித் துயிர்குறைந்த போது
பற்றி யெரியுந் தியும். 10

இந்தனங்கள் குறையவனை வதுபோலோயந்
திடுவனெங்கட் குணத்தி னெங்கட், கந்தமதாய் நினைந்
தவண மடைதலுள வேண்டியதோ ரளவுமொன்றை,
குந்தகமாய் வேறென்றின் குணமறிந்து கொள்வதிலை
யாங்க ளின்றிச், சந்ததநீ யறிவதிலை யுணையன்றிச் சந்
தோடந் தானு மில்லை. 11

பிரஹ்மகீதை

மூன்றாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 175.

பிரஹ்மகீதை.

பிரணவிர்த்தியோகம்.

நான்காவதத்தியாயம்.

பகர்வான்மிகுபுணை மிகுபுணை வதிபஞ்ச வோத்
ருக்கள் பயில்செய்கைத, எனலாத விதமதனி யிஃ

தோர்ப் முங்கதையை யறைவன்பி ராணன்முதலாந்,
தகுமைவ் ரோத்ருவென வறிவோர் நினைப்பரெனச்
சதிவினவி முதலிலடியாட், ககலாத போதனையி லெழு
வோத்து ருக்களென லேந்தான தெவிதமவர்கள். 1

உன்னதம தாநிலையை யருள்வா யெனப்பிராண
ஹர்சேர்க்கை யுறுமுதையும், பின்னரும பானமா
மீளவும் பானஹர் சேர்த்தகாற் பினும்வியானமா, முன்
னரும்வி யானஹர் சேர்க்கையுறு காற்பின் னுதானன
வுதானத்தினுன், மன்னவே சேர்த்தலுறு காற்பின் ச
மானமென வதியுஞ்சொ பாக்கியவதியே. 2

இன்னணமி ருந்தவர்முன் முதலிற்ச னித்தவிதி
யினைநோக்கி யெயருளுயர்வா, மன்னவனை யோதிடுதி
யவனெங்க ளுக்குமுத லாவா னெனக்கமுறலு, முன்
னும்பி ராணிகளி னுடலிற்பி ராணனவை யெதுவோய
வோய்தலுறுமோ, பன்னுமெது சாரிவரின் மீளவுமு
லாவுமது மேலென வயன்பகரலும். 3

நாடுநெடுங் கிற்சீவர் பிராணங்க லோய்வடையு
நானுலா விடினுலாவும், யான்முதல்வ னாகையா லோய்ந்
தன் னெனைக்கா னெனப்பிரா ணனுமோயந்தனன், றான்
மீட்டுலாவினன் சமானமு முதானமுந் தக்கமறு மொ
ழியுகலுமா, லேனாங்க ளெவ்வித கிருந்திடுவ தவிதநீ
யாவுழிதி னிறைபவனலை. 4

அதஹ்பி ராணனே நீயெங்க ளுட்சிறந் தவனல
வபானமலவோ, யதிகமா யுன்வசம தாகுமென மீளப்
பிராணனுமு லாவவதனை, மதியாவ பானமுங் கூறுநா
னோய்ந்திடின மன்னுயிர்ப் பிராணனாவையுங், கதி
யின்றி வோய்வடையு நானுலா னெனமீளக் கதியோ
லொவுமதனால். 5

இறைவன னேய்வதைக் காணென வியானனு
முதானனு மியம்புமிதனை, யுறைவுறு மபானநீ யாவர்க்
கு முதல்வனை பிராணனே யுன்வச முளோன், முறை
யென வபானமு முலாவினவி யானனு முதல்வன்
யான் யாவர்க்குமே, மறைவிலா வேதுயா தெனிநா
னொடிங்கிடின மன்னுயிர்ப் பிராணனெனவையும். 6

அடங்குவன நானுலா விடினமீட் டிலாவுவன வது
பற்றி யான்முதல்வனா, மொடுங்கினேன் காணெனப்
பின்வியான னேய்ந்தனன் மீளவும் மேலோங்கின,
னடங்காப்பி ராணனு மபானனுமு தானன்ச மானனுமி
தறையுமெமருண், மடங்கும்வி யானனீ யிறையல
சமானனோ வசமா முனக்கெனலுமே. 7

மீளவும்வி யானனுமு லாவச் சமானனும் விளித்
தோது நானெலார்க்கு, நீளச்சி றந்திடுவன் யாதுகா
ரணமெனி னிகழ்த்திடுவ னானேய்ந்திடி, லோளிப்பி
ராணிகளி னுடவிற்பி ராணனவை யோயுநான் மீட்டு
லவ்வே, தாளொடு வுலாவுவன நானேய் வதைக்கா
ணெனச்சமா னனுமோய்ந்தனன். 8

பின்புதா னன்பகரு நானெலார்க் கும்முயர்வு
பெற்றுளே னேதேதெனில், வன்புசெய் நானேய்ந்தி
டிற்பிராணி பிராணன்கள் வலிவாடு நானுலாவின், மன்
போடு லாவுவன நானேய்ந்த னன்னென மறித்துமே
தானுலவவே, யின்புடன் பிராணனு மபானன்ச மான
னும் வியானனுமி யம்பிடுமரோ. 9

உதானநீ யெங்களுள் ஞாயர்வலன் வ்யானனே
வுன்வசமு னோனென்னவே, பிதாமக னீரெலாம்
பெருமையீர் யாவரும் பெருமையில ரேனென்றிடிற்,
ச்தாவொருவ ரோடொருவ ரொத்துப்பிழைப்பவர்க

டந்தம்விட யத்திறலையா, நிதானமா யோர்விரென வவ
ரைப்ர சாபதியு நேர்நோக்கி யிஃதுரைசெயும். 10

வாகுட னெனக்குள்ள வாத்துமா வொருவன்
வெகு வகைவிரியு மவனேதிர, மாகிடி லொருவனா
மஃதன்றி யத்திரம தாம்போது மேன்மையாகப், பாக
மா யைந்தென் பிராணன்க ளென்னப் பகர்ந்திடப் படுவ
னதனாற், சேகின்றி நீவிரொரு வரையொருவ ரன்ப
ராய்ச் சேர்ந்துசுக முடன்வாழ்கவே. 11

பிரஹ்மகீதை.

நான்காமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 186.

பிரஹ்மகீதை.

சித்தியோகம்.

ஐந்தாவதத்தியாயம்.

மன்னுநா ரதர்க்குந் தேவ மதமுனி வருக்கு நேர்
ந்த, பன்னுசம் வாத மீதிற் பழங்கதை யாகச் சொல்
வான், நுன்னுமை வகையாங் காற்றிற் றேன்றிய தெது
முன் சொல்வீ, ரென்னநா ரதருந் தேவ மதமுனிக்
கியம்பு வாரே. 1

எதனாலிவ் வைந்துண் டாக்கப் பட்டவோ வவற்
றின் வேறென், றதுமுனே யஃத டைந்து நிற்கின்ற
ததுவே யிந்த, விதப்பிரா ணனினி ரட்டை மேவியே
மேலுங் கீழு, மதிநடு விலுமி ருக்கு மெனத்தேவ
மதருங் கேட்பார். 2

இந்தவைந் தெதனால் வந்த விவற்றின்வே றெ
ன்று முன்பே, யந்தமா யஃத டைந்து நிற்பது மேல்
கீழ் மத்தியந், தொந்தமா யுளதோ பிராணன்

கனிநிரட் டையுஞ்சொல் லென்னப், பந்தமில் விதி
யின் சூனு பகருஞ்சங் கற்பத் தாலும். 3

சத்தத்தி னாலு முண்டாஞ் சந்தோட மிரதத்
தானு, மொத்திடு முருவத் தாலு முண்டாஞ்சோ
ணிதங் கலந்த, தத்துசுக் கிலத்தி னின்று முதற்பிரா
ணன்ற னுண்டாஞ், சத்தமாம் பிராண னுற்சுக் கில
மாறி யதன்பின் னாலே. 4

விதித்திடு மபாண முண்டா மிகுசுக்லம் ரசமி
ரண்டி, னுதித்திடு முபய நாப்ப னுள்ளதோ ரானந்
தந்தான், சுதித்திடு முதான மாகுங் காமத்தாற் சுக்ல
முண்டாம், பொதித்தசுக் கிலத்தி னின்றும் ரசசுண்
டாம் பொதுவ தாகி. 5

வேறு.

வோதுசுக்ல சோணிதமுஞ் சமானவியா னன்
றன்ன லுதித்த தாகு, நீதியாப் பிராணபானம் மிரண்டு
மேல்கீழு நிற்ப தாகு, மீதலாற் சமானவியா னனுமி
டையே செல்வனவா யிசைப்ப தாகுந், தீதிற்மீ தேவ
ரெலா மாவனென வீசன்சா சனமே செப்பும். 6

இப்புத்தி யுடனிருக்கு மெழிற்சத்வ வறிவுவே
தியர்க்குண் டாகு, தப்பிலொளி யுறுமதற்குப் புகை
தமோ குணவடிவா மிரசசோ சாம்பர், செப்புமதிலெ
வையவிசாச் சேர்ப்பனவோ வையையெல்லா மதனி னின்
று, மெய்ப்படிமீட் டிற்பவிக்குஞ் சத்துவத்திற் சமா
னவியா னமுமுண் டாகும். 7

* எனயக்ய வித்துக்க விவையறிவார் பிராணபா
னமுமாச் யங்க, ஞானமவற்றி னடுவுதா சனனிருப்ப
னிஃதுதா னத்தின்ருப, மெனமறையோ ரறிவரிது

துவர்துவங்க ளிகந்ததென்ப விதைநீ கேளா, யினும்
பகலு மிரவும்மோர் துவர்துவமு தாசனனீ திடையீ
லுள்ளோன். 8

இதையுமுதா னத்தினுய ருருவாக வந்தணர்க
ளினிதி னோர்வார், விதிசத்து மசத்துமா மிரண்டினடு
தாசனனு மேவா நிற்கு, மதனையுதா னத்துயர்ந்த வரு
வாக வந்தணர்க ளறிவார் மேலே, பதிவாஞ்சு மான
வியா னமும்வியான னாற்கருமம் பகுப்ப தாமே. 9

நேருமுன் றுவதாந் தேயுசமா னனைப்பற்றி நிலை
த்த தாகுஞ், சீருடனோய் வதற்காக வியானசமா னங்
களையுஞ் சோத்தொன் றுக்கிப், பேராகு மாநந்த வடி
வுடனே யெப்போதும் பிறங்கும் பிர்ம்ம, மோரிதுவே
தானத்தி னுயர்ந்தவுரு வெனமறையோ ரோர்வரன்றே.

பிரஹ்மகீதை

ஐந்தாவதத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 196.

பிரஹ்மகீதை.

அத்யஞ்ஞயோகம்.

ஆறுவதத்தியாயம்.

அவ்வியமி லந்தணனு மிதிற்சாதுர் கோத்திரவி
தான மாவ, தெவ்விதமோ வதனிலுமிப் பழங்கதை
யை யினிதுரைப்பான் முறையா யெல்லா, மொவ்வ
மொழிந் திடுமிந்த வற்புதமா மந்தணநா னுரைப்பன்
கேளாய், கவ்வுகர ணங்கன்மங் கர்த்தாவோ டபவர்க்
கங் கரையிந் நான்கும். 1

ஆதரவர் மோத்துருக்க ளிவர்களா லகிலமெலா
மடர்வ தாகு, மேதுவின்கா தனங்களை யு மியும்புவன்
கே ளிணங்குமுக் கெழினுக் கண்க, ளீதலாற் றுவக்
கோடு செவிமனம்புத் திகளேழுங் கரண வேதாங்,
காதன்மண முருசியுருப் பரிசுமொலி யெணலறிதல்
கரும வேதாம். 2

முகரலுணல் காண்டறெடல் கேட்டலெண லறித
லா முதலேழ் பேரும், பகர்தருவே துக்களா யறிவதற்
குத் தருவரிவ பண்பி னோடு, மகலாது நலந்தீது மாகி
யத்தங் குணங்களனு பவிப்ப தாகு, நிகரினா னெ
னும்பொருளோ நிரக்குணமு நித்தியமு மெனவு
நேர்ந்தே. 3

இவ்வேழு மறிவதுவே மோக்கவே துக்களிந்த
விதியே தத்தஞ், செவ்வியதோ ரிடமதனை வறிந்த
வறி வுடையோர்க டேவ ராகித், திவ்வியமா யென்றுமா
குதிக ளுண்பார் தெரியாதோ னனமுண் பானா, யவ்விய
மாய்த் தனக்கெனவே வனஞ்சமைக்க நாடுபவ னடை
வன் றுழ்வே. 4

உண்ணலா காதவையும் பருகலா காதவையு முட்
கொள் வோனை, யண்ணுதலோ டவையவனை யழிக்
கின்ற வவனனத்தை யழியா நிற்பான், நிண்ணமா
யறிந்தவனோ வழித்தாலுந் திரும்பவும் சுரனே யாகி,
நண்ணவதைப் படைப்பனனத் தாலாம்வி காரமற்ப
நண்ணு தாமே. 5

மனம்வாக்குச் செவ்வழிக வெக்குவள நாகி
கட்டு வகுப்ப தாகு, வுனலுரைத்தல் வினவல்காண்
குதல்பரிசித் திடன்முகர்த லுளவாம் யாவு, மன

துடன்சே ரிவையெல்லா மெங்குமடக் கிடப்பட்டா
குதிக ளாகு, முனுமெனதுள் ளுடலுனதுங் குணமு
ளது மாமறிவே முளரி யாகும். 6

அரையும்ங்கே பிராணனெனுந் தோத்திரமு
முடையதுவ பான மென்னு, மிமைசஸ்திர முடையது
மெ லாந்துறத்த லெனுங்காணிக் கையுமுண் டந்தப்,
புரையிலறி வெனுமனலைத் தூண்டிடுமா ரம்பமதாம்
பொருவி லாத, நிரையோக யாகமென்ப தெனக்கு
நடக் கின்றதின்னு நிகழ்த்தக் கேளாய். 7

பெறஸரிய பு ந்தி யே கர்த்தாவு மனுமந்தா
பிரமா னாயு, முறைகின்ற வேதாவத் வாய்வுமுத்
காதாப்ர சாஸ்தா வாவன், கறவாம ளுளதுசஸ் திரந்
துறத்த விதற்குக்கா ணிக்கை யாகு, நிறமருவும்
பசுக்கணு ராயணனையெனுந்தேவ னிமித்த மென்றே.

முன்பவற்றைப் பெற்றார்நா ராயணனையறியுமவர்
மொழியு மீதிற, சம்பிரமமாய் முதலிரண்டா மறைக
ளையுஞ் சாற்றிடுவர் சாம கான, மின்பொடியற் றிடுவ
ரென வதிலதிக திட்டாந்த மிசைப்பார் சர்வ, வன்பு
சார் வடிவினன ராயணனே யவ்வக்னி யறிவாய் நீயே.

பிரஹ்மகீதை

ஆருவதத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் 205.

பிரஹ்மகீதை

அந்தர்யாமியியல்.

ஏழாவதத்தியாயம்.

ஒதும் மறையோன் சாஸ்தா மொருவ னிரண்டோ
வின்று, மீதி லெவன்ற லுள்ளு மிருப்ப வைனே சா
ஸ்தா, மேதை யவனா லேவ மேட்டி னின்று நீர்போற்,
மீதன் நிச்செல் கின்றேன் சிறந்த குருவு மொன்றே.

நடத்துங் குருவு மிரண்டோ விலைநா டெவன்ற
னுளத்திற், கிடக்கின் றனனோ வவனைக் கிளத்து கின்
றேன் குருவா, யடக்குங் குருபோ தனையை யரவ மெ
ல்லாங் கேட்டும், படாந்த வுலகி லென்றும் பகையுள்
ளனவா யினவே. 2

உறவு மொருவனவனி லிரண்டா முறவிங் கில்லை,
யுறையு முளத்தி லுளனோ வவனே மொக்க லென்
பேன், நிறமா ரந்த வுறவாற் செலுத்து பவரா யுறவா
ய், விறலார் வானின் முனிவர் களுமாய் விளங்கா நிற்
பார். 3

வினவு வோனும் மொருவ னவனில் வேறிங் கில்
லை, துணையு முளத்தி லுளனோ வவன்கேட் பவனுய்ச்
சொல்வே, னினிய வந்த குருவி னிடமே தங்கி யிந்
திரன், பினைமெவ் வுலகும் புரக்கு மிறையார் தலைமை
பெற்றான். 4

பகையோ மொருவ னவனிற் பகைப்போன் லே
விங் கில்லை, யிகழா துளத்தி லுளனோ வவனே பகைவ
னென்பேன், பகையிற் குருவா லேவப் பட்டும் பகை
மெல்லா, மகலா துலகி லென்று மாளு பனைய வாண்.

பதுமா சனன்பாற் றேவர் பனகர் முனிவர் பெற்ற
விதமா ஞானந் தனையு மிதிலோர் பழைய கதையாய்
விதியாய்ச் சொல்வான் றேவர் விளங்கு முனிவர் நாகர்
வதியு மசுரர் யாரும் வழிபா டியற்றி விதியை. 6

நலமுள் ளதையிங் கருள்வீ ரெனவே நவில விதி
யு, முலகிற் கீர்த்தி வினவு மவர்க்கோ மெனுமோ ரெ
ழுத்தார், தலைசேர் பிரமந் தன்னைத் தான்போ தித்தா.
னிதனை, நிலையாக் கேட்டோர் பற்பன் னெறிகைக்
கொண்டு சென்றார். 7

வேறு.

ஞானபோ தகத்தை யிவ்வா றனைகவிதங் கொடு
சென்றார் களிஞா கர்க்கோ, வினமாங் கறித்தலிலேகருத்
துதித்த தசுரருக்கோ வியற்கை யாலுண், டானதம்பத்
திற்கருத்துந் தேவரெலாந் தானமென வறுதி யிட்டா,
ஞானமிலா விருடிகளோ தவமெனக்கொண் டனரிவித
மோரா சானை. 8

* அடைந்தவரா யொருமொழியா லனுக்கிரகம் பெ
ற்றவர்க ளாகிப் பற்றற், றிடங்கொளிவர் நாகர்சுர ரிருடி
களுந் திறன்மிகுந்த வசுர ராவா, ருடனிவனுங் கூறு
வதைக் கேட்கின்ற னவ்வாறே யுட்கொள் கின்ற,
னடைவாகக் கேட்பதற்குச் சிறந்தகுரு வாத்மாவுக்
கவனின் வேறில். 9

அவ்வான்மா வனுமதியா லிவனிடம்பின் வினைக
ளுண்டா மாகை யாற்றன், செவ்வியவுள் ளத்திருக்கு
மான்மாவே குருசீடன் சேரார் கேளா, மிவ்வுலகிற்
நீமைபைக்கொண் டொழுகுமவன் நீவினையோ நெ
னவே யாவ, னவ்வியமி னன்மைபைக்கொண் டொழுகு
மவன் னவ்வியையோ னுகின் றானே. 10

காமத்தா லெவன்புலன்கள் கவலுறுமோ வவன்
காம சாரி யாவான், சேமத்தா லெவன்புலனைச் செயித்
தவனோ வவன்பிரம சாரி தேர்ந்த, நேமநிய மங்களாம்
வினைநீத்துப் பிரமமாய் நிலைத்தோ னாகிப், பூமியிற்
சஞ் சரிப்பவனே பிரமசா ரியனென்று புகல்வ தாமே

அவன்றனக்குப் பிரமமே யரணியனல் விறகுகன்ம
மருளு மாசா, னவன்சதா பிரமத்தி நிலைத்தவனில்
விதஞ்சூக்ம மாகி யுள்ளத், தவறிலாப் பிரமசா ரியமிது
வே யெனச்சேத்தி ரஞ்ஞன் றன்னு, விவண்போதமுற்
றவரா யறிந்துபின ரதன்வழியே யிருப்பார் தாமே. 12

பிரஹ்மகீதை

ஏழாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 217.

பிரஹ்மகீதை.

அந்தர்வணோபதேசயோகம்.

எட்டாவதத்தியாயம்.

ஐதுவன் மறையோன் சங்கற்ப மெனுங்காட் டக்
களுங் கொசுக்களு முளவு; மீதலா லின்ப துன்பெனு
மிமமு மியங்கிடா தபம்பொருந் தியது, மோதுறு
மயக்க மெனுமகா விருண்மூ டலுமவா வழலெனும்
பணிக, னோதையோ டென்றுஞ் சூழ்வதும் விடய
மென்னுமோ ரடிநெறி யுளதும். 1

ஆசையுஞ் சினமும் புதர்களா யமைந்த வப்பெ
ருந் தூர்க்கத்தைக் கடந்தே, யேசிலாச் சிறந்த விவ்வன
மடைந்தே னென்னப்பார்ப்பு பனியுமீ தியம்பு, மர்சிலா

வறிவோ யவ்வனமெங்கே மரங்களா றுகளெவை யதி
லே, தேசுறு குன்று களுமெவை வனமுஞ் சேய்மை
யெத் துணையுள தெனவே. 2

அந்தண னறைவா னதனிலும் வேறென் றருஞ்
சுக மென்பதொன் றில்லைச், சந்தமா யதனிற் றுக்க
மவே ரென்று தனித்துநிற் பதுவுமே யில்லை, நந்தி
டா வதனிற் சிறியது மில்லை நவிலதின் பெரியது
யில்லை, தொந்தமா யதனிற் சூக்மமு மில்லை யதற்கொ
ப்பாஞ் சுகமும்வே றிலையே. 3

அதனுளே புகுந்து பார்ப்பவர் து ன் ப மடை
வரோ வின்பமு மடையா, ரிதுவலா லெவர்க்கு மஞ்
சிடா ரவர்க ளிடஞ்சில ரஞ்சுவா ரந்த, மதுநிறை வனத்
திற் பெருமா மேழு வளங்கனி யேழதி திகளேழ்,
வதியுமா சிரமஞ் சமாதிகீக் கைகளும் வகைக்கெழு
விதமதாய் வயங்கும். 4

அவ்வன முற்றும் பரவிச்சின் மரங்க ளைவணமல
ரொடு பலமுஞ், செவ்வனே யீயுஞ் சிலமர மிரண்டு
வகையிலுந் தெருளின்ப முதவுந், திவ்விய நிறமா மல
ர்கனி களையு மீவன வாச்செறிந் திடும்பி, னவ்வன மெ
ங்கு மேசில மரங்க ளடர்ந்திரு வகைத்துங்கந் தம
தாம். 5

மலரையுங் கனியை யுந்தரு வனவாய் வதிவனவக்
கட முழுதுஞ், சிலதுரு மங்க ளோர்நிற முற்றுச் செவ்
விய மணமுடை யனவா, மலர்தரு வீயுங் கனிகளும்
வழங்கும் வளருமவ் வனமெலாஞ் சூழ்ந்து, விலகலாப்
பெரிய விண்ணுபா தபங்கள் வெகுவகை வெளிப்படா
நிறங்கள். 6

பொருந்தியே மலருங் கணிகளு மென்றும் பொற்
புடன் படைப்பன வாங்கே, திருந்துநன் மனங்கொண்
முனிவர னொருவன் தீயுமொன் றரசனைச் சார்ந்த,
வெரிந்திடை வகையாஞ் சமித்துக ளுளவா மவற்றி
னின் றேழுதீக் கைகளும், பரிந்தடை யேழு மோக்கமு
மேழு பண்புள பலமுமேழ் பயனை. 7

மாந்திடு மதிதி களும்பலிக் கின்றார் மாமுனி வர
ருமாங் காங்கே, போந்துவா தித்யம் பெறுகின்றார்
பெற்ற பேர்களாய்ப் புறம்புபோம் போது, நீந்துறு வன
மும் வேறதாய் நிகழு மதுபிரஞ்ஞை பென்னுண் மா
மும், வீய்ந்திடா வோய்வா மென்னுநன் னிழலும்
வீடுபே நெனுமுயர் கனியும். 8

அறிவெனு நிலையு மாற்றலா மமுத மமைந்ததா
யகத்தினுள் ளிருக்கும், பிறிவிலாச் சேத்தி ரஞ்ஞைங்
கதிரோன் பேரொளி கொண்டுநின் றிடுமால், குறி
செயவ் வனமேற் கீழ்நடு முடிவு மிலையெனுங் கொள்
கையா மெந்த, வறிஞர்க ளறிவா ரோவவர்க் கச்ச மனு
குற தப்பொழு தன்றே. 9

ஈன்றவர் பிரசை கட்குச்சத் தியமு மனித்திய
மெனுங்கொங்கை யிரண்டின், றேன்றவே சுரக்குந்
தூயபா லீனத்து மனித்துடன் விடுத்திற் பவரு, மா
ன்றதோ ரொளியை யுடையரு நாண முடையரா மடந்
தைய ரெழுவ, ஞன்றியங் கிருப்பார் வசிட்டனே முதலா
முயரிரு டியரெழு வர்களும். 10

சித்தர்க ளெழுவ சவ்விடத் திருப்பார் யசன்வரச்
சன் பகன்சித்தன் விசயன், மொய்த்ததே சசுவா மிவ்
வெழு வொளியு முளரிநா யகனைச்சேர்ந் திருக்கும், பத்
தியா யங்கே குலமலை யேழு பருப்பத மேழ்பிர மத்

திற, சத்தியோடுதித்த வினைகளாம் பரவை தனைவகித்
திடுஞ்சிறு வாறும். 11

தழங்குபே ராறு மேழுள வெதனைச் சார்ந்தவர்
தனிற்றிருப் தியதா, மொழுங்குடன் விதியை நெருங்
குசின் றனரோ வோதுமவ் வந்தரங் கமதாஞ், சமுங்க
லில் வேதி வெனியிலிவ் வாறு தானொன்று சேர்தலு
முளதா, மழுங்கியே யாசை நியமமா மாசை வளர்ந்
துமே தவத்தினுற் றீங்கை. 12

எரித்துநின் றவர்க ளுடலினுட் புகுந்து வினிய
சேத் திராஞ்ஞனும் விதியை, யருத்தியோ டொசிக் கின்
றனர் புத்தி கதிப்படி யவ்வனம் புகுந்தோன், றிருத்து
று தீர னாவன லிவ்வித் யாரணயந் தெரிந்திடு வோர்க
ள், பரித்திடுஞ் சமர்த்தை யேயிங்குச் சிலாகிக் கின்ற
னர் பகருமில் வண்ணம். 13

வேறு.

எண்ணுந் தன்ம வனமிது வேயென
நண்ணு மந்தணர் நன்கறி கின்றனர்
திண்ண மாயொத் தறிசேத் திராஞ்ஞன
னிண்ண யந்தெரிந் தவ்வழி நிற்பரால். 14

பிரஹ்மகீதை

எட்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 231.

பிரஹ்மகீதை.
க ரீ ம யோ க ம்.
ஒன்பதாவதத்தியாயம்.

சொல்லுவான் பிராமணன் சுகந்தநான் முகர்கிலன்
சுவைகளை யறிந்திலன் சொருபமுந் தெரிந்தில, மெல்ல
லெனத் துவக்கையு மறிகில னேசையு முணர்கிலே
னெண்ணமுங் கொள்கில னியற்கையாய், மெல்லவே னி
ரும்பிடும் பொருட்களை விரும்பிடும் வெறுத்திடத் தகு
வதை வெறுக்கின்ற தியற்கையாய், நல்விருப் புடன்வெ
றுப் புமைந்துமெய் களினுளே நன்குபோய்ச் சமுன்றி
டும் பிராணபா னனென்னவே. 1

மெய்யினும் மதனின்வே ருகவுள் எவற்றையும்
விளம்பவற் றிலும்மழித வில்லதோர் பொருளையு, மை
யமற்ற பூதவான்மா தன்னையுநேர் காண்பரா லவனி
டத்தி லேநிலைத்த நான்விருப்பு டன்வெறுப், புய்வின்
மூப் பிறப்பிவற்றா லெவ்விதத்தும் பந்தம துறாதிருந்து
ளேனனுகு காமங்க ளனைத்தையும், வெய்ய தென்று
காமியாது தோடமா மெவற்றையும் வெறுத்திடா சுவ
னுமா யிருந்திடு மெனக்குமே. 2

ஒளிருமுண்ட கக்குழையி னிற்குநீர்த் துனிகளுக்
கொக்கவே யியற்கைகளின் பற்றெனக்குண் டாகுமோ,
தெனியுநித்ய னானவெற்கு யாவுநித்தி யங்களாஞ் செய்
வினைக டம்மிற்காணப் படுமென் போக ராசியும், பளகி
லாத பல்வித வியற்கை யாகி வெளியினிற் பரவுகூரி
யன்கரங்க ளைப்போற் பற்று ருத்தே, வளமுளத்து வர்
யுவுக்குந் துறவிக்கு நிகழ்ந்தசம் வாதமாம் பழங்கதை
யை மாதுகே ளெனச்சொல்வான். 3

வேறு.

இனியொரு துறவி சுகாதனந் தனில்விற் றிருந்தவ
னுய்ப்பிடுனார் வேள்வி, தனிலிடும் பசுவைப் பார்த்திடு

திம்சை தானென விகழ்ந்துசாற் றுநலு, முனிவ
னுக் கத்து வர்ப்பும் விடையு மொழிவனிச் செந்துகே
டடையா, தினுமிந்தச் சீவப் பிராணியு நன்மை யெய்து
மென் றிருக்கியம் பிடுமால். 4

வழுத்துறு மிதற்குப் பிருதிவி பாக மண்ணினை
யடைந்திடும் புனலாற், செழித்திடு பாகம் புனலினிற்
சேருஞ் செப்பிதன் விழியிர விபையு, மழித்திடுஞ்
செவியர காயமுஞ் சுவர்க்க மதையுமி ரடைவவா கமத்
தின், வழிபபடி யிபற்று மெனக்கிதாற் றீங்கு வருவது
பாதுமிங் கிலையால். 5

நீத்துளோ னுரைப்பா னுயிரிநிடுந் தகர்க்கு நீநல
நினைப்பையே லதற் கே, பேத்திடும் யாக மிபற்றுவ தாகு
மிதினுனக் கென்பயனுன்னைக், காத்திடின் தாய்தந் தைய
பாடுகேனான் றேழு னெனவநு மதிப்பராற் கருதிப, பாத்
திய மில்லாப் பரவச முளவிப பசுவையு மெணிவின
விடுவாய் 6

இன்னண மவர்க ளிதையனு மதிப்பா ரோவென
வெணியறிந் திடுவாய், முன்னமே யவர்க ளனுமதி
வினவி முழுதுறாய்த் திபற்றுதற் குரிய, தின்னமிப்
பசுவி னாஹி முன்ன விபம்புதந் தம்பிறப் பிடத்தின்,
மன்னுறச் சேர்க்கா படுமசை வறுமெய் மாத்திர மிகு
ந்ததென் கொள்கை. 7

இத்தனம் போன்று சேதன நீங்கு மிவ்வுடற் பற்
றியே கொலையிற், பந்தமாய்ப் புதுவோர் தங்களுக் கெல்
லாம் பசுவெனும் பெயரொரு தறியாம், முந்தியெவ்
வுயிருங் கொலைசெயா தெல்லா வறங்கட்கு முதலென
மொழிவார், சிந்திக்கி விம்சை மில்லதோர் கருமஞ்
செயத்தகு மெனநினைக் கின்றேன். 8

வதைத்தல் செய்யாமை வாய்மொழி மாந்தர் மெனி
னதன் வகையினி மொழிவே, னிதத்துட னீபல் வித
மெக்கா ரியமு மிம்சையென் றிகழ்ந்திட லாகு, மதற்கு
நா மிணக்க முரைசெய்வோம் பிரத்தி யக்கத்தி லனைத்
துயிர் களையும், வதைத்திடா திருத்த லெங்கனி லென்
தும் வயங்கிடும் பரோட்சமா யெதையும். 9

வதைசெயா மையையநாம் புகழ்கில மெனவத் வர்
யுவும் வழத்துவான் மண்ணின், துதைவுறு கந்த குண
மனு பவிப்பிர் தூயநீர் விகாரமாஞ் சுவையை, யதிகமா
யுண்பி ரொளியினைச் சார்ந்த வனைத்துரு வங்களு மறி
வி, ருதைபுறும் வளியின் குணங்களைத் தொடுயிருதும்
வெளி வருமொலி யுணர்வீர். 10

எண்ணுதன் மனத்தா லியற்றுயி ரெல்லாப் பூதமு
யிர்ப்பன வெனவு, மெண்ணுவி ரன்றோ வவற்றின
துயிரா மிவற்றினைக் கொள்வதி, னீரு, முண்மையா
யொழிபு பெறவிலை யதனா லிம்சையே யுடையைநீ
யிம்சை, நண்ணிலாக் கரும மில்லைப் பிரனை நவி
லென யதியிதை நவில்வார். 11

இதுசர மெனவு மட்சர மெனவு மிருவித வாத்
துமா தம்மு, னிதமுறும் பாகு பாடுள வவற்றி லென்
றுமுட் பொருளதட் சரமாம், மதிவலோ யென்று மில்
லது சரமாம் வாக்குயிர் மனமனு பவமே, வதியிவை
செய்கை யுடன்கலந் திருக்கில் வழத்திடு மட்சர
மாமே. 12

இவைகளால் விடுத லுடையனாய்த் தனித்தே யிச்
சைக ளனைத்தையுநீத்துத், தவவெலாப் பூதங்களினுமா
சையினைத் தனதென லொழித்துவைம், பொறியைக்,
குவிவுற வடக்கிச் சமரச பாவங் கொண்டெ ன்கும் விடு

தலை யடைந்த, வவன்றனக் கெதிலு மச்சமே யில்லை
யென்னவு மத்வர்பு மறைவான். 13

இலகுமில் வுலகிற் சத்வங்க ளுடனே யிருத்தலே
யியற்றிடத் தகுங்காண், கலகபி லுன்மேற் கோளையும்
வினவிக் கழறுமுன் வேதமே யெனக்கு, நலமெனத்
தோன்று கின்றன நீமுன் னவிலும்போ தகவலி கொளு
நான், குலவுமர் திரஞ்சொல் வணந்தவம் புரியு மெனக்
கலை குற்றமென் றிசைப்பேன். 14

இச்சமா தானத் தால்யதி யதன்மே லியம்பிடா
தொழிந்தன னபபாற், பொச்சமி லத்து வர்புவு நீங்கிப்
பொருளின்மா வேள்வியைப் புரிந்தான், சொச்சமா
மொழிபுஞ் சூக்கும மெனபடு சுரரறி கின்றன ரறிந்து,
நிச்சயப் பொருடேர் சேத்ரஞ்ஞ னேவ வதன்வழி
யேகிலைத் திடுவார. 15

பிரஹ்மகீதை
ஒன்பதாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் 246.

பிரஹ்மகீதை.
நிவீர்த்தியோகம்.
பத்தாவதத்தியாயம்.

வாரிதிக்குங் கார்த்தவீ ரியனுக்கு நடந்திடுசம்
வரத மாகுஞ், சீரியதோர் பழங்கதையை யிதிலுரைப்
பான் வேதியனுந் திரைகுழ் பூமி, வீரியவில் லாவெவ
னால் வசமாக்கப் பட்டதுவோ விளம்பு மந்த, வீரைந்து
நூறுகர கார்த்தவீ ரியனென்போ னிருந்தான் மாதோ.

அவனொருகால் வல்லமையான் மதர்க்துவரி யரு
கினிற்சஞ் சரிகீதும் போது, கவனமாய்க் கடலதனிற்

கடுஞ்சரங்கள் கடத்தினனென் றெமக்குக் கேள்வி, தவ
னமாய்ச் சாகரமு டஞ்சலிசெய் தவன்றனக்குச் சாற்
றும் வீரா, விவண்சரங்கள் விடவேண்டாம் யானுனக்
கிங் கியற்றுவதை யியம்பா யென்ன. 2

அரசாகளிற் சிறந்தவிபு நீவிடுக்குஞ் சரங்களெனை
யடுத்தே நிற்கும், பரவியசத் துவங்களழி வனவவற்
றிற் கபயமது பணிபடா யென்னச், சரம்விடுக்குங் கார்
த்தவீ ரியனுரைப்பா னென்றனக்குச் சமமாம் வில்லார்,
பொருமெப்போ ரினிலேனு மிருப்பரே னுரையென்
னிற் பொருதும் வண்ணம். 3

அலையெறியுஞ் சாகரமு மரசசம தக்கினியை யறி
வா யாயி, னலைவிலவன் சூனுவுனக் குபசாரம் விதிப்ப
டியே யமைப்பா னென்னப், பலமிகுதோ ளவ்வரசன்
சினமாகி யவன்பன்ன சாலை பாற்போ, யிலகிடுமி ராம
னையே சீறியவ னினத்தருட னினும னேகம். 4

அடாதவற்றை யியற்றியிரா மனுக்குந்துன் பங்
கள் பல வமையச் செய்தான், படாதபுகழ் ராமனுக்குத்
தேசசொன்று துணைவந்து பகைவர்ப் பற்றி, விடாதெ
ரித்தே யோங்கவுடன் ராமனுங்கோ டரியதனை விரை
வில் வாங்கிக், கெடாதவர் யிரங்கரங்க னைச்சேதித்
தருச்சுனனைக் கீழே சாய்த்தான். 5

அடிபட்டு வீழ்ந்தவனைச் சூழ்ந்துநின்ற வவன்ப
டைக ளனைத்தும் நோக்கி, யிடியேறு போல்வாள்சத்
தியுங்கொண்டு ராமனிடத் தெதிர்த்தார் வேக, முடியி
ர்த் மேறிகொடு மரமேந்தி ராமன்முரண் சரங்க ளெய்
தே, படையரசர் படையலறச் செய்தனன்பின் ராம
னது பயத்தினாலே. 6

சிதைந்துசில வரசரோலாஞ் சிங்கத்தாற் சிதைந்
தோடுஞ் செம்மான் போலத், துதைந்தகிரி தூர்க்கங்கட்

புகுந்தொளித்தார் பரசுரா மன்பாற் றேன்றும், வதிந்
திடுபீ தியினுலந் தணர்க்கையே காணாமன் மறைந்தே
யெங்கும், பொதிந்திடவர்க் கெல்லாந்தம் வருணவிதிப்
போற்றாமற் போன தாலே. 7

வேறு.

அவரசந் ததியினர் விருடள தருமம ததுபெற்
றனர்களிவ் விதமாக, வெவரும் மிகழுது மறவர் களிலள
வினராய் வெளிவரு மதனாலே, புவனந் தனிலர சர்க்
ளுக் குரியதோர் பொருவிற் பெயருடை யவராகி, யவ
னிம் மிசைதிர விடரா பிரர்புண் டரரா னுர்பினர்ப் பர
சுடையோன். 8

வேறு.

வேந்தர் மனைவியர்பால் வேதியர்சேர்ந் துற்பவித்த
சாந்தமுறவ் வரசர்குலத் தையுமறுத்தான் சத்திரிய
மாந்தரில்வா றிருபத்தொன் றும்வதையி னீற்றினி லே
போந்தசரீ ரியுமலகம் வினவவிது புகன்றிபுமால். 9
விட்டேகு ராமவிந்த வேந்தர்களை மேதினியி
லட்டதனல் யாதுகுண மப்பாநீ யறிந்தனையோ
யிட்டமுட னவ்வேலை ராமன்பி தாமகராந்
திட்டமுள ருசீகர்முதன் முனிவர்களுஞ் செப்பினரே.
தந்தைவதை யைச்சகிக்கா தவனாகி யீதிலெனை
வந்துதகைந் திடநீவீர் தக்காரன் றெனமறுத்தான்
பிந்தியுமப் பிதுர்க்களுநீ பிராமணனா யிருப்பதினா
லிந்தவர சரையழித்த லிதுவுனக்கு நீதியல். 11

பிரஹ்மகீதை

பத்தாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 257.

பிரஹ்மகீதை.

நைஷ்கர்மயோகம்.

பதினொன்றாவதத்தியாயம்.

பின்ன ரந்தப் பிதுர்க்க ஞ்ரைசெய்வா
ரென்ன வேயிதி லும்மிப் பழங்கதை
தன்னை யோதினன் றுனத னையுங்கேட்
டன்ன வண்ணமுன் னுலனுட் டிக்கவே. 1

சாலவுஞ் சிறந்த தவமுடை யவனுந் தருமமுஞ் சத்
திய மொழியு, மேலுறுந் திடமாம் விரதங்கொண்
டவனு மெண்ணுறு மலர்க்கனென் றிடுமோர், மாலுறா
வரச விருடியும் வில்லான் மகியைவென் றியற்றுதற்
கரிதாம், பாலுறு கருமம் புரிந்துகுக் குமத்திற் படர்.
மன நிலைநிறுத் தினனூல். 2

சிறந்திடு மதியோய் மிகவுந்தா மதாஞ் செய்திடு
கருமங்க ளகற்றி, யறமுடன் சூக்ம நெறியினை நாடி
யமர்ந்திடு மவற்குப்பா தபத்தின், நிறமுறு மூலங் களி
ன்மன மதுதான் சென்றது செப்புவ னலர்க்கன், மற
முறு மனதால் வலிவெனக் காயிற் றுனதால் வளைபு
மொன் னூர்மேல். 3

சுடுசரம் விடுவ னாகையா லிர்தத் துயர்தரு மனத்
தினை வென்ற, லடைந்திடு சயமு மென்றுமே யுளதா
மம்மன மனைத்துமாந் தரையு, மடரனித் தியத்தாற்
றொழில்களை வியற்ற வாற்றிடு மாகையா லதனைப்,
படுவண நோக்கி யெனதுகூர் மையவாம் பாணங்க டமை
விடு வேனை. 4

ஆன்னதை வின்வி மனஞ்சொலு மிர்த வாசக
மெதுமெனை யடரா, துன்னுடை மருமந் தன்னையே

சுதைக்கு முனதூரம் பிளந்துநீ யொழிவா, யென்னையிங்
கழித்த லெவற்றினு லாமோ வியன்றிடுஞ் சரங்களைப்
பார்ப்பா, யென்னவும் வினவிச் சிந்தியா ததன்பி னிதற்
குமே விவ்வண மிசைப்பான். 5

வெகுவித கந்த முகர்ந்துமற் றதையே மீளவும்
விரும்புமக் கீனையும், வெகுவித வருசி யுணவையுண்
டதையே மிகவுமே கருதுநா வினையும், வெகுவிதம்
பரிசு மறிந்தும்பின் னதையே வேண்டின் றலைதுவக்
கீனையும், வெகுவித வொலிபை வினவியு மீட்டும்
வினவுதற் கவாவுகா தினையும். 6

பலவித வருவைப் பார்த்துமவ் வருவைப் பார்த்
துட முயல்விழி யினையும், பலவித நீட்டை களைச்
செய வியற்றும் பண்டிலா விர்தப்புந் தியையும், பலமிரு
மெனது கணைகளாற் சிதைப்ப னெனமுன மனம்பகர்ந்
ததுபோற், பலபுலன் களுமே பகர்ந்தன வலர்க்கன்
பயிற்றருங் கடுந்தவம் பயின்றும். 7

தனதூரத் தாலிவ் வேழின்மே லெய்யுஞ் சரங்களை
யறிந்திலன் பின்றைச், சினமிலாப் பிரபு வாகுமவ்
வலர்க்கன் செப்பமாய் நிலைமன முளனாய், மனனஞ்
செய் தந்த விதம்வெகு கால மதியுளோர் கனிற்சிற்
தவனா, யினியதோர் தியான போகதை னிடவே நிலை
நல மெனவறிந் தனனே. 8

ஓர்நிலை யதனி ன் மனதைவைத் தசைவில்
யோகமா மொருநெறி யடைந்தே, யார்வலி யுடையோ
னையொரு கணையா லடர்பொறி களைபுட னெய்தான்,
சீர்பெறும் யோக மதுகொடான் மாவிற் சேர்த்துயர்
சித்தியை யடைந்த, நேர்பெறு மரச முனியதி சயித்து
நிலைபெறிக் கதையையு சிகழ்த்தும். 9

விணிலே நம்மா லெய்வன யாவும் வெளியிலே
வுள்ளன வந்தோ, மாணிலாப் போக விச்சையாற் பூர்
வம் வளரா சதுபுரிந் ததுமேற், றேனுமில் விதம்போ
கதைவிட வேறு சுகமில் பெனவறிந் ததனாற், கோணி
லிவ் வணநீ சூறிக்கொள்வா யிராம யினியரை யரைக்
கொலை புரிபேல். 10

வேறு.

அருந்தவம் புரிவா யத்தா லடைஞவாய் நன்மை
மென்றே, யரும்பிதா மகர்தாங் கூற வினவுமப் பரசு ரா
ம, னருமையாய்ச் சிறந்த வம்ச முடையவ னதனா லவ்
வா, றிருந்தவத் தாலே யெய்தற் கருஞ்சித்தி யெய்தி
னானே. 11

பிரஹ்மகீதை

பதினொன்றாவ தத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசச்செய்யுள் 268.

பிரஹ்மகீதை.

ஸ்வராஜ்யயோகம்.

பன்னிரண்டாவ தத்தியாயம்.

மொழிகுவன் மறையோ னுலகினி லுள்ளன ரோ
திகண் மூவர்களே, பழகுறு பண்பா லொன்பது வித
மா மெனவே பகருவராற், தழுவுறு மதனிற் பிரகர்ஷம்
பிரீதித் தகுமா நந்தமெனும், வழுவிலிம் மூன்றுஞ்
சாத்திக மென்ன வழுத்திடு நற்குணமாம். 1

ஆசைசி னம்பகை யென்பன ரசசா லாகிய பண்பு
களாங், கூசுதி மல்லற் சோம்பன் மயங்கந் தமரா லுள

குணமார், தேசறு திடனாய்ச் சோம்ப லகற்றிச் சிலை
யா லிவைகளையே, நாசஞ் செய்தைம் புலனையும் வென்
று நசையறு தன்மையனாய். 2

வாய்ந்திடு முட்பகை யோர்களை வெலவல னாகு
வன் முற்கால, மாய்ந்தறி மதியின ரோய்ந்திடு மம்பரி
டனனான் முன்னொருகா, லேய்ந்திட வோதிய காதை
யை யிவ்விட யத்தி வியம்பிடுவான், தேய்ந்திடு பாவம்
தோங்கி யறங்கள் சிதைவுறு மத்ததியில். 3

அரியதொர் புகழுடை யம்பரி டன்ற னரசதை
யாள்வுற்றான், வருத னியற்கைப் பழுதுக ளறநல் வழி
யோர்களை நன்றாய்ப், பெருக சிறப்பித் தேபே நெய்திப்
பேசவ னிக்கதையை, யொருவிடு குற்றப் பகுதிகள்
யாவு மொடுக்கப் பட்டனவே. 4

ஒன்னு ரெவருங் கொலையே யுண்டன ரோர்பேர்
வழுவதுவு, மென்னாற் கொல்லத் தக்கவை யானவை
யின்னம ழித்திலனா, லின்னே யெதனா லேவுமி வைந்
தினி ராசையை யெய்தாமற், கொன்னே நசையாற்
றுன்பொ டதோகதி கொண்டும யங்குவதோ. 5

வேறு.

எதனா லேவப் பட்டநா னியற்ற ததனை யியற்று
வனோ, வதுபோ னம்மை யழித்திடுமில் வாசை யாகும்
விருத்தியினை, வதைமின் கூர்வா ளிதனாலில் வாஞ்சை
யதனை மகிதலத்தி, லதனா லல்லல் வருமினித மரசை
யடைந்தோ னறவேதான். 6

இகழும் ரசசாங் குணங்களையே யேற்பா னவற்றை
யேற்றபினர்ப், புகலுந் தமசாங் குணங்களையும் பொருந்
தி யந்தக் குணங்களினா, ல க ல ா தென்னும் பிணிப்

புடைய வாக்கை யுளனு யுடனுடனே, மிகவும் பிறந்து
வினைப்பொருளை விரும்பி வினைந்த தொழிந்திடவும். 7

பிறிந்து சிதறு மெய்யுளனாய் மாண்டுமீளப் பிறவி
யெய்தத், தறிந்து முன்போன் மாள்வதையு மடைவா
னதனா விவ்விருப்பை, யுறவே நோக்கி யூக்கமதா
யொருங்கே யடக்கித் தனிற்றானே, திறமா மரசனாக
நெறி தேடு மிதுவே யரசியலாம். 8

இதனை விடவே றரசியலிங் கில்லை யுள்ள வணமறியு
மிதமா ருளமே யரசனா மெனவே யரசை முன்னிட்டே
பொதியு மரசை தனைக்கொய்த புண்யகீர்த்தி யாகியநல்
லதிப னம்ப ரீடனெனு மரசன் காதை யாமிதுவே. 9

பிரஹ்மகீதை

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 277.

பிரஹ்மகீதை.

ஸ்வராடியோகம்.

பதினமுன்ருவதத்தியாயம்.

மன்னுஞ் சனக ராசனுக்கு மறைதே ரோரந் தண
னுக்கு, முன்ன நடந்த சம்வாத மாமிப் பழங்கா தை
யை முறையாற், பன்னு மிதனின் மறையவனும் பாவாய்
கேளென் னீதகரிப்பான், சின்ன மாயோர் தவறுதனைச்
செய்தே தவற்றுள் ளவனாகி. 1

நின்ற மறையோன் றனைச்சனகன் கேரே நோக்கி
சிட்சைசெய்வா, னென்று மெனது நாட்டினினீர் வசி
யா தேகு மெனமொழிந்தான், வென்றி யரசர் களின்

மிகவு மேலாஞ் சனகன் றனைநோக்கி, யொன்று மொழி
வான் வேதியனுன் வசமாந் தேச மெவ்வளவோ. 2

அருளு விரே லதையறிந்து நான்வே றரச னுட
தனின், மருவி வசிக்க விரும்புகின்றேன் விபுலே
மகியி னதிபதியே, பொருளின் முறையா லனுசரிக்கப்
புகலுன் மொழியை விரும்பினனென், றொருவி லறத்
தின் புகழுறுபு ஈரனு லோத வவ்வேலை. 3

அர்த வரச னெட்டுவிர்த்தே யதற்கு விடையீ
யாதிருந்தா, னிர்த விதமாய்ச் சிந்தனைசெய் திருந்த
வளவி லொளியடைந்தச், சந்தச் சனகன் றனைக்கதி
ரைத் தனியி ராகு சூழ்வதுபோன், முந்திக் கலக்கம்
பற்றுதலு முகூர்த்த கால மயக்குளனாய். 4

உடனோர் விதமா யமைதியடைந் தோது மினக்க
மதனோடு, மடனில் வேதி யனைநோக்கி மறுமாற் றம
தொன் றியம்பிடுவா, னடலார் தந்தை மூதாதை முறை
யால் வந்த வரசியலிற், றிடமா யடங்கு நாடிருந்துந்
தேச முழுது நான்றுருவி. 5

தனதே யெனுமோர் நாடதனைத் தெரிந்தே னில்
லைத் தாரணியின், றனிலே யறியா துறும்போது தகை
சான் மிதிலை யெனுநகரும், பனுமென் னாலே தேடிய
தே யதிலு மதைப்பார்த் தறித லின்றேற், றனதே
யென்னு மறிவதுதான் சாற்று மென்றாற் றேடியதே.

மடனி லதிலு மதைபறியா திருந்தா லெனக்கு
மயக்கதுதா; னுடனுண் டாயிற் றதன்பினரக் கலக்க
மொழிய வெனக்கொர்மதி, தொடர்பாய் மீளத் தோன்
றியன சொல்லுமவ் வேலை நானினைந்தே, னிடர்செய்
யிதுதா னெனதென்னும் விடய மில்லை யெங்கனுமே.

எனக்கு விடய மீதெனுட லென்ப தில்லை வுலக
மெலா, மெனக்குத் தனுவே யெனக்கெவண மோவவ்
வணமே யெவர்க்குமென, நினைக்கின் றேனீர் வலுமை
யுள வரைக்கும் வசிப்பீர் வசித்தபினர், நிகைத்தே
யீங்கு வருங்காறு முன்பி ரெனப்பூ சுரனிகழ்ந்தும்.

முன்னுன் றுதை முதாதை முறையால் வந்த வர
சியலாந், தன்னி லடங்கு நாடுனக்குச் சார்பா யிருக்க
மதியாம, லுன்னான் மமதை நீக்கியதை வுரைப்பாய்
மதியா துலகமெலாம், பன்னுன் விடய மாயினதைப்
பாங்கா பெனக்குப் பகர்ந்துவாய். 9

உணர வில்லை யெதனுளீ யாவு முனக்குத் தேசம
தா, முணர வுரைப்பா யெனர்சனக னுரைப்பா னிந்த
வுலகதனிற், தணவாச் சகலப் பொருளிலும்வே தனையு
மழிவு மெனவறிந்தே, னெனுமா நெனதே யீதென்ப
தெதுவோ வதைநா னுணர்கில்லேன். 10

வேறு.

இழிபொரு ளெவனுக் குத்தா னுரிமையீ தன்றி
வேத, மொழியும்பொய் யென்றே சொல்லி மறுத்த
லான் மொழியு மீதே, யழிவிலார்க் குடைய தென்றா
ராபுங்கா லெனதி, தென்று, வழுவினா துளதை யென்
றன் மதியினு லறிந்தே னல்லன். 11

இந்தப்புந் தியினைக் கொண்டே யென்றான் மம
தை நீத்த, தெந்தப்புந் தியினை யெய்தி யாவுமென் னு
டா யிற்றே, முந்துற வதனைக் கேளீர் மூக்கினுன் முக
ர்ந்தி ருந்துஞ், சொந்தமாய்ச் சுகந்த மெல்லாம் விரும்
பலே னுதலாலே. 12

என்றனால் வசஞ்செய் பூமி யென்கீழ்நிற் கின்ற
தென்று, மென்றுரு சிவையோர்க் கா லும் விரும்பலேன்

சுவைகண் மும்மை, யென்றனால் வென்ற தாயென் வச
நீர்நிற் கின்ற தென்று, மொன்றுநேத் திரத்தா லோர்ந்
து முருவத்தை விரும்ப கில்லேன். 13

மற்றெனால் வென்ற தாயென் வசந்தீநிற் கின்ற
தென்றும், பற்றிய துவக்காற் சேர்ந்தும் பரிசநான் விரு
ம்ப கில்லேன், வெற்றிகொ ளென்வ சத்தில் வளியெ
ன்று மேவி நிற்ப, துற்றிடு செவியாற் கேட்டு மொலி
யையுட் கொள்வ தில்லை. 14

வாகைகொ ளென்வ சத்தி லொலியெலாம் வசிக்கு
மென்றுஞ், சோகமா மனமா னித்துஞ் சுகதுக்கங் கொ
ள்வ தில்லை, போகையால் வென்ற தாயென் னிடமன
மொன்று மென்று, மாகையாற் றேவர் கட்கும் பிதூரர்
க்கு மாயிவ் வெல்லாம். 15

எனவொவ்வோர் தொடங்க லுண்டா யிற்றெனு
மரசை நோக்கி, யினியதோர் முறுவ லோடந் தணன்மீ
ள விசைப்பா னிங்கே, யுனையாய வேண்டி யிவ்வா றுவந்
திங்கு வந்த வென்னை, யுனலருந் தரும மாகு மென்ன
வே யோரு வாயே. 16

ஒருபோதுந் திரும்பி ஞாரா ததுந்தடுத்தி டவொ
ண் னாதுங், கருதுசத் துவமா மட்டை யாற்கட்டுண்
டதும்பிர் மத்தை, யொருமையா யடைய மிக்க வுதவி
யாம் விருத்திக் காற்குப், பிரவருத் தகனாஞ் சக்ர வர்த்
தியாம் பெயரும் பெற்றாய். 17

பீரஹ்மகீதை

பதின்முன்னுவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 294.

பிரஹ்மகீதை.

கைவல்லியயோகம்.

பதினான்காவதத்தியாயம்.

மானேதன் னவனென்னு மதிநீ கொண்டு மகிழ்ந்
துதர் சனஞ்செய்யும் வணம்பா னிந்த, வானாரு முலகி
லென தெனவே யொன்றில் வைத்திலே னுசையையிப்
பிரனு நானே, தானாகு முத்தனுநான் கான சுத்திற் சரி
ப்பவனு மில்லதத்தேதான் றானு நானே, நானாவாம் விர
தங்கொண் டவனு நானே யென்னவே வேதியனு
நவிலு வானே. 1

வேறு.

வருநலந் தீதினும் மாறுபா டாயெனைக்
கருதியே காண்பது போலிலென் காணுவா
யரியபே நலகருந் திடுவதே ததுந்நிப்
பரிவொடு மென்றனற் பற்றிடப் பட்டதே. 2

அகிலமேற் சரமுட னசரமாம் பிறவியைத்
தகவுடன் கொண்டவாய்த் தாமெவை யுள்ளவோ
விகலவற் றிற்கெனை யிந்தனங் கட்கெலா
மகலன லந்தக னென்னவே யறிஞவாய். 3

மண்ணின்மே லெங்கணு மலதுவா னெங்கணு
மெண்ணுறு மெனதர சயலதே யிவ்வண
மொண்ணுமிப் புந்திதா னோர்வதா மன்றியே
நண்ணுறும் புந்திதா னாடி லென்பொருள். 4

பேசுடுங் கல்வியில் லம்வனம் பிச்சையா
மாசிலா தெதனினின் றும்மதை யோர்ந்துளோர்
கூசிடா தெதனையே கொண்டசெல் வார்களோ
மாசிலா வறிஞரெல் லார்க்குமோர் வழியரோ. 5

குறியைவிட் டகலுறாக் கூற்றள வற்றதாங்
குறைவறக் கொண்டுமெல் லோர்களுங் கொண்டிடு
முறுவதோர் கொள்கையே யொழிபுகொண் டியர்தரு
மறிவெவர்க் குள்ளதோ வவரனை வோருமே. 6

பற்றிடுங் குறிநெறி பற்பல கொள்கினு
முற்றிடுங் கொள்கைய தொன்றுதா னுறுகள்
வற்றிலாத் திரைபெறி வாரிதி சார்வபோற்
குற்றமி லறிஞர்கொள் வார்களந் தத்திலே. 7

செல்லுமிந் நெறியுய ரறிவினாற் சேர்வதே
யல்லதிங் குடலினு லடைவதா காதுகா
னெல்லுமில் னீன்களோ முதன்முடி புள்ளவாம்
வெல்லவற் றுற்பிணிப் புண்டதும் மெய்யுமே. 8

உறுதிசேர் பாக்கிய வதியுனக் குப்புற
வறிவினா லாம்பய மிலையெலா மிவனெனுங்
குறிபொடு மனதிடம் பற்றியக் குணமுட
னறியுமென் னாத்துமா வாகவே யாகுவாய். 9

பிரஹ்மகீதை

பதினான்காவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 303.

பிரஹ்மகீதை

கேடிநூற்றுயோகம்.

பதினேந்தாவதத்தியாயம்.

பார்ப்பனி பகர்வா ளிவ்வுப தேசம் பயில்கின்ற
கூர்ப்பதி லற்ப மனதா லேகொள் ளுதலாகா
தார்ப்பொடு பதியா மனதா லும்மறி வுறலாகா
சேர்ப்புறெ னுளமோ வற்ப முடன்கித றியதாகும். 1

இவ்வறி வெதனும் பெறுகுவ தற்கெளி யதுவா
மோ, விவ்வகை தன்னை யெனக்கருள் விரே லெதனாலீ,
தெவ்வண முண்டா மந்தவு பாயம தீஃதும்மாற், செவ்
விய தாய்க்கே ட்டுத்தெளி வேனெனச் செப்புவனே.

ஆழ்ந்திடு புந்தியை யாணிய தாய்க்கொ ளதற்காசா
னேய்ந்திடு முத்த ராரணி யாவா னினிதாக
வாய்ந்திடு தவமுங் கேள்விபு மதனம தாகுமதிற்
ரேய்ந்திடு மெய்யறி வாகிய வனலுந் தோன்றிடுமே.

இன்னுமி யம்பும் பார்ப்பனி சேத்தி ரஞ்ஞனெ
னும், பின்னமி லாப்பெயர் கொண்டது பிரமத் தியலெ
ன்ன, முன்னமு ரைத்தது மெதுவோ விஃதெவன் மு
றையாக, வுன்னிவு ணர்ந்திட வொண்ணுமோ வெங்குள
தவனுருவம். 4

குணமுறு மறைபோ னேது மவன்குறி குணமில்லா
னணியுறு மவனுக் கேது குறித்திட விலையவனை
யுணர்வொடு மெதனா லோருவ தாமோ வுணராதுந்
தணர்தலு மாமோ வந்த வுபாயஞ் சாற்றுவனே. 5

கழறும தற்கொரு தந்திர நலமாய்க் கண்ணுற்றே
சுழலுறு ஞிமிறுக ளவைபோற் றாய வறிவோராற்
பழகிய கன்மப் புந்திய தென்றே பகர்வதுமா
மழிவுறு மதுவும் புந்திய தாகா தாதலினால். 6

சோதிகொளறிவின் குறியாற்குழந்தது போற்றோன்று
மோதிய வெதனிற் காணுதல் வினவுத லுறுசீவர்க்
காதர வாகிய ஞானமு திப்பதோ வதினின்று
மேதுறு மொழிபி லிதுகண்ம் மம்மித கன்மமென, 7

உறவுப தேசிப் பதுமி லவற்று ஞுணர்ந்ததுவு
மறியா தனவு மாய்நூ றுயிர பிரிவோடு
நெறியொ டனேகம் பகுதிக ணிருமித முஞ்செயலாஞ்
செறிவுடனெதனைக்கொண்டதன்மேற்பற் றிரவியமுங்.

கொண்டன யாவுங் காட்சியி னேதாற் கூறெவை
யுங், கண்டிட லிலையோ கழறுப யிற்சியி லதுதோன்று,
மண்டம துண்டோ னறைவான் பின்பத னுலந்த, வண்
டணி பார்ப்பனி மதிசேக் திரஞன் மறையுங்கால். 9

ஓத்துரை சேத்ரஞ் ஷுணர்வைக் கொண்டுயர் வாய்
நின்ற, சாத்திடு சேத்தி ரஞ்ஞ ரொணுந்தடை களினின்
றும், வேத்திய மாய்வெளி யாய்ச்சுப வடிவாய் விரி
வாச்சென், றுத்த னுரைக்க வர்ச்சுன னறைவா னச்
சுதனே. 10

எவரா லிந்தப் பேற்றினை வெய்திய தோவந்தத்
தவற மறையோன் பார்ப்பனி யென்பவர் தாமெங்கே
யவரிரு வரையுங் கண்ணு வடியேற் கருளென்னப்
பவமறு பகவான் பற்குன னுக்குப் பகர்வானே. 11

ஓதிய வென்றன் மனமது பார்ப்பனி யெனவோர்வாய்
தீதறு சேத்தி ரஞ்ஞ னெனவே செப்புமவ [தே
னேதில னெவளே வென்னவு னெஞ்சினி லெண்ணு
தாதவிழ் கண்ணித் தலைவா வவனே நானுளே. 12

உபாசனா காண்டம், பிரஹ்மகீதை

பதினேந்தாவதத்த்யாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 315.

ஞானகாண்டம், திருகீதை.

தத்வசங்க்யானயோகம்.

முதலாவதத்த்யாயம்.

அருச்சுன னுரைப்பா னுன்னுடை யருளா லடி
யனேற் கரியசூக் குமத்தில், வீருப்பமாய்ப் புந்தி நிற்
கின்ற ததனான் மேலறிந் திடற்குரி யதுவு, மொருமை
யாய்ச் சிறந்த ததுவும்கி யாம னுள்ளதோர்-பிரமமா

மதனை, யருமையா யடியேற் கருளுவா யெனவே யறை
குவன் வாசுதே வனுமே. 1

நிலமிசைச் சீடன் குரவற்கு மோக்க நெறியினைச்
சார்ந்ததாய் நிகழ்ந்த, வலமுறு வாத மாம்பழங் கதை
யை வகுத்தினி தாயிதி லுரைப்பா, னலைவினுண் ணறி
ஞ னொமாரு சீட னதிகமா நியமம தடைந்து, விலகில்
வீற் றிருக்கும் வேதிய னாமோர் குரவனை நோக்கியே
வினவும். 2

தவத்தினிற் சிறந்த பூசரா கீர்த்தி தானெனப் படு
வது யாதோ, பவத்தினைக் கெடுக்கு மோக்கமா நெறி
யைப் பற்றியே புன்சா ணடைந்தே, னவத்தைக ளகல
வணங்கியா சித்தேன் யானெதைக் கேட்பனோ வத
னைத், துவக்கற வடியேற் கருளுவா யென்னத் துதிக்
குமச் சீடனை நோக்கி. 3

தவறிலா சானு முரைப்பன்விப் பிரனை சங்கைக
ளெங்குனக் குளவோ, வவற்றினை யிசைப்பா யென்ன
மா ணுக்க னர்வமு மச்சமு மடைந்து, குவியுறு கரனாய்
வினவிய தியாதோ குருகுல திலகநீ கேட்பா, யிவறி
லாச் சீடன் வினவுவன் யானு மெதனினின் றிங்குவந்
தனனோ. 4

இப்படி யெதனி விருந்துநீர் வந்தீ ரியம்புமே
லுளதுமுண் மையுமா, மப்பரம் பொருளை யறைகுவிர்
சரமு மசரமு மாகிய பூதக், குப்பைக ளெல்லா முதித்
தலு முயிர்ப்புக் கொண்டிருப் பதுமெத னாலே, தப்
பிலா தவைகட் குயர்ந்ததோ ராயுட் சத்தியந் தவமிவை
சாற்றாய். 5

குணமென நல்லோர் கூறுவ தெவையோ குறிக்கு
மென் நெறிகணல் லனவார், தணவுறுச் சுகமுந் துக்க

மு மியாவை தருநல நியமங்கொள் பகவ, யணியதா
யுள்ள வுள்ளவா றிந்த வினாக்கட்கு விடையளித் திடு
தற், கெணிலுனை யன்றி யிவ்விட யத்தி லியம்புவா
ரொருவரீவே நிலையே. 6

அருளுவீர் மிகவு மிதிலெனக் காசை யாகிய தற
மதா முத்திப், பொருளினிற் றிறமைப் பொருந்தினீ
ரெனவிப் புவனத்திற் புகழ்ந்திடத் தருவீர், வெருவரு
மைய மியாவும்விட் டகலச் செய்பவ ருனைவிட வேறே,
பொருவரு மிலையிப் பவத்தினைப் பேராக்க வுன்சா
ணடைந்தன னென்ன. 7

விதிபுடன் றன்னை யடைக்கல மடைந்து வேண்
டியே வினவுஞ்சீ டற்குப், பதிபுநற் குணங்கொண்
பெரதி யடைந்து பாசநீத் தன்புட னின்று, முதிர்ந்
ருஞ் சாயை யாயக மடக்கி முயல்வொடு பிரமத்தை
நாடி,வதிசூலோ னதனாற் சிறந்திடு மதியான் மாலுறத்
தவத்தனு மாகும். 8

அன்னதோ ராசா னவன்வினா வியதற் கருமை
யாய் விடையரு ளினனா, லுன்னரும் வேத வித்தையை
நாடி யுண்மையா யுள்ளதோர் பொருளை, யென்னிலா
ராய்வ தோடுடன் சேர்ந்த விப்பொருண் முழுதும்வே
தாவான், முன்னமே மொழிய முனிவரிற் சிறந்தோர்
முகமனா யனுட்டித்த துளதால். 9

ஒள்ளிய வறிலே யுத்தம பிரமந் துறவதே யுத்
தம தவமாய்க், கொள்ளுவோன் யாவன் றிடமொடு
பூதங் களிலுமே குலவுமான் மாவை, பெள்ளலி லுண்
மை யழிவுற வறிலே யென்னவுங் காண்பதே வவனை,
தள்ளலி லெங்கும் பரவினே னென்னத் தானெனப்
படுபவ னாமே. 10

பிறிதுமோ ரறிஞன் கூடுதல் பிறித லொற்றுமை
பன்மையும் பிறித்தே, யறிவனேற் றுன்ப மகலுவன்
யாவ னென்றையு மவாவுத லிலனோ, வுறவொடொன்
றினையு மதித்திட லிலையோ வேதவ னுலகுளா னெனி
னு, மறுவற வீண்டே முத்தபா வத்தின் மன்னுதற்
குரியவ னுமே. 11

பகர்பிர கிருதி குணங்களி னுண்மைப் பகுத்தறிந்
தவனும்து தங்கள், சகலமு முண்டு பண்ணுத லெந்த
விதமெனத் துன்னொந் தவனு, மிகமதி லெனது யானெ
னுமிரண்டு மிழந்துளோ னாகியு மிருப்போன், விகலமின்
முத்தி மேவுவ லைய மிலைப்பிர கிருதியாம் விதையில். 12

உதித்ததும் புத்தி யெனுங்கவை களைக்கொண்
டோங்கியே வளர்ந்தது மன்றி, விதிக்குமாங் கார மென்
னுமோ ரகண்ட கிளையுடன் மிளிர்ப்பொறி யென்னும்,
பொதித்திடுந் தளிர்ச்சேர் புலனெனும் பொந்தும் பூதங்க
ளெனும்பெரு முட்டுஞ், ததைத்திடு கன்ம மெனுங்
கொம்புந் தளராச் சங்கற்ப மாமிலை யுடனும். 13

வினைகளாம் வியு நன்மைநீ யனவாங் கனிகளு மே
வியேமேலா, மினியதோர்பிரம மெனும்விதை கொண்
டிங் கென்றுமே யுள்ளது மெல்லாப், பனும்பிரா ணிக
ட்கு முறைவிட மாகும் பாதப மொன்றுள தலவா, வின
வுமாகாய மளாவிய முடியும் விருத்தியாம் விரிவொடு
மிகவும். 14

பரந்துகிற் பதுமா மிதனையு மிதனி லுளதையும்
பகுப்பொடு முணர்ந்து, விரிந்தமெய் யறிவாம் வாளி
னல் வீசி விழ்த்தியி யாததோர் நிலையைப், பொருந்
தப்பெற் றவனா யிறப்பொடு பிறப்பைப் போக்கியே
யிறப்பெதிர் நிகழ்வா, யரும்பிய கால மதையடைந்
ததுவு மறம்பொரு ளின்பமென் பவற்றின். 15

வேறு.

தெளிவைக் காட்டுகின் றதுஞ்சித்தார் கூட்டத்தாற்
 றேர்ந்தது மெந்நாளு, முளது மாகுஞ்சித் தாந்தத்தை
 விரித்துமே யுனக்குநா னுரைசெய்வ, னொளிநு மேதை
 யோர் களிற்சிறந் தோயிந்த வுலகிலப் பதந்தன்னை, பளி
 பொ டோர்ந்துமு தறிஞரப் பேற்றினை யடைந்தவ
 ரானாரே. 16

முன்னொர் காலத்தி லாய்ந்திட விரும்பியே முனி
 வரர் தாஞ்சேர்ந்தார், பன்னு மேற்பிர சாபதி கௌத
 மன் பார்க்கவன் பரத்வாசன், ம ன் னுங் காசிபன்
 கௌசிக னத்திரி வசிட்டனுந் தம்முழாற், சொன்ன
 மார்க்கங்கள் யாவினுந் துருவியே சேர்ந்தவ ராய்ப்பி
 ன் னும். 17

சேட்ட னாங்கிரா முனிவனை முன்னிட்டம் முனி
 வரர் திகழ்வேதா, வீட்டின் மாசறவ் விதிபினைக் கண்
 டனர் மிகவணங் கினராகி, வாட்டித் துன்பத்தை வீற்
 றிருந் திடுமவன் மலர்ப்பதற் தனைப்போற்றிக், கேட்டை
 நீக்குமேல் வருமிந்தப் பதனியின் விடயமாய்க் கேட்
 கின்றார். 18

வினைபை யெவ்விதஞ் சாதுவா ியெற்றலா மேவுச்
 வனும்பாவந், தனிநின் றெவ்வண நீங்குவா னெங்க
 ட்கு நன்மைபைத் தருமார்க்க, முனிவெ வைபெதிங்
 குண்மையோ வெதுகெட்டு நிற்பதோ வருமாறி, வினவு
 தக்கண ருத்தர ரிவர்களுந் வினைகாறி னெறியேமாய்.

எந்தப் பேதமா மார்க்கம தெய்துவ ரினிப்பிரா
 ணிகொல்லா, முந்தைத் தோற்றத்தோ டிறப்பையும்
 பிரளய மோக்கமு மருள்வீரென், றந்த மாமுனி வரர்
 வின விடவிதி யருளிப் தெதுவோமுன், சந்த மாயதை
 யாகம விதிபடி சாற்றுவன் மகனேகேள். 20

தங்க யன்சொலுஞ் சத்தியத் தினினின்றுந் தாவ
ரங் களுஞ்சங்க, மங்க ளாகிய பூதங்க ளுதித்தன வாழ்
வன தவத்தைக்கொண், மங்க தோருவிர் சுவரதர் கா
டந்தம் வினைகளோடு டேனேகி, யங்குத் தத்தம் யோனி
யை யடைந்தன வாயவை யமர்கின்ற. 21

பிரம மும்பிர சாபதி தவமுமே பேசுசத் தியமா
ரும், பொருவிற் சத்தியத் தினில்வரு பூதங்கள் சத்தி
யம் பூதத்தி, னுருவ மாகிய வுலகெலாஞ் சத்திய மோ
திலக் கணமைந்து, மொருமை யாக்கொண்டு குணங்க
ளோ டளாவிக்கட் டெண்டது நிசமாமே. 22

ஆன தாற்பிரா மணருமெக் காலமு மரியயோ குற்
றேரு, மூன கோபதா பங்களை யொழித்தவர் நியமம
துடையோரு, மான மாமற நெறியடைந் தவருமெய்
வடிவினைச் சார்ந்தோரே, தான தொன்றிலொன் றினை
ந்தது மெய்யறி வினைத்தழு வியதும்மேல். 23

அறம தென்னுமோ ரணியினைத் தாங்கிடச் செய்
வது மகிலத்தை, முறைந டத்தலு மென்றுமுள் ளான
வுமாய் மொழிநிச வடிவெல்லாங், குறைவி லாதி
யா னுமக்கினி மொழிசுவன் குலவுவித் தைக ணுன்கு,
முறையுஞ் சாதிக ணுன்குமா சிரமங்க ளொவ்வொன்
றும் வெவ்வேறாய். 24

நிலவு நால்வகைப் பயன்களைத் தருவதாய் நின்று
நித் தியமாமோ, ரலகி லாதநாற் காலுடை யறமென
வறிஞர்க ளுரைக்கின்ற, நிலகு றும்மனக் கட்டுடன் மா
பையை யில்வகை செயமுன்னம், புலனு ளோர்கள்
கைக் கொண்டதுஞ் சுகமதைத் தருவதும் பொன்றாத.

சிவமு மாகிய வவ்வற நெறியினைச் செப்புவ னின்
றென்னு, லவன மாய்ச்சொல வறிவரும் பரகதி யறி

குவி ரதுகொண்டு, பவம தின்றியா தினுடிகழ் பரமமாம்
பதத்தையும் பெறுவிர்க், ளிவணம் பிர்மசா ரியமுத
னிலையதென் றென்னவே யிசைப்பாரால். 26

இல்ல றம்மிரண் டாவதா மதன்பின ரிலஞ்ஞ
னப்ரத்தஞ், சொல்ல தற்குமே லத்தியாத் துமமெனுஞ்
சுகமிகுஞ் சன்யாச, மல்ல வில்லதோர் பரமமா பதமெ
ன வறிகுவ தெதுகாறும், புல்லவ் வத்தியாத் துமம
னம் பெறவிலே யோபுக லதுகாறும். 27

சோதி வான்வளி சூரியன் சுரர்பதி சொலும்விதி
யெனலுண்டா, மோதும் பின்பிவை காண்டலி லத
னது பாயத்தை டுரைசெய்வன், காத லாயதை மேலறி
குவிரினிக் கனிகந்த மொடுகாற்றை, மோத மாய்ப்புசிப்
பவர்களு முனிகளாய் மொய்த்தபேர் கடந்தன்னில். 28

வாச மாயிருப் பவருமாய்ப் பிரமசத் திரியர்வை
சியரென்னு, மாசின் மூவகைத் துவிசர்க்கும் விதித்
தது வானப்ரத் தமதாசு, நேச வில்லறம் வருணங்க
ளனைத்திற்கு நியமித்த முறையாசு, மாசின் மேதை
யோ ரறமென்ப தாத்திக்ய மெனுமிய லுளதென்பார்.

இன்ன தன்மையை யோதுவ ரிவ்வண மெழின்
மதி யுள்ளோரான், மன்னொ முக்கங்க ளாசரித் திடு
வன வாமற வரம்பாசு, முன்னு தேவயா னங்களாம்
வழிகடா முமக்குரைத் தனவாகும், பன்னி வைகளிற்
றனித்துள வறநெறி யினிலெவன் பயில்கூர்மை. 30

கடுந்த வத்தினி னிற்பனோ வவனுமே* காலகா
ரணங்கொண்டு, மடிவிற் பூதங்க ளென்றுமே யுதித்
தலு மாய்தலு மெனக்காண்பாண், வடுவி லுள்ளதை
யுள்ளவா றுத்தியாய் வதிந்திடும் பொருடம்மிற், படர்வ

கைவகை வர்த்திக்குந் தத்துவ மனைத்தையும் பகர்
வேனே. 31

அரிய வாத்துமாச் சிறந்ததா மவ்வித மாசுமே யவ்
யத்தம், வரும கங்கரம் பதினொரு புலன்களா மைந்த
தா மாபூதங், கரிய பூதங்கள் விசேடமு மைந்ததாங்
கணிக்குமீ தெக்காலு, முரிசி ருட்டியா மிருபத்து நான்
குமே யோதிய வவைதம்மேல். 32

தகும்பு ருடனென் றுகதத் துவங்களின் சங்கி
யை சொல்பட்ட, துகவை யோடெவன் றத்துவங்
களினுதிப் பொடுங்குத றனைமெய்யா, யிகம தோருவ
னோவவன் றுணிபினை யெய்தியப் பூதங்கண், மிகும
வைகளின் மயக்கமுற் றிருந்திடான் மேலெவ னுளவ
ண்ணம். 33

தத்து வங்களைக் குணங்களை யவைகட்குச் சார்ந்
ததே வதையாவு, முத்தி யாய்த்தெரிந் திடுவனோ வவ
னந்தப் பாவங்க டமையோட்டிப், பொத்துக் கட்டினை ய
விழ்த்துமே பரிசுத்த மாகியும் பொறைசார்ந்த, பத்தி
யாய்ப்படர் பி ர ப ஞ் ச மனைத்திலும் பரவிநின் றிடு
வானே. 34

குருக்கதை
முதலாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகச்செய்யுள் 349.

குருக்கதை.
ஆவாணயோகம்.

இரண்டாவதத்தியாயம்.

ஆங்கய னருள்வா னவற்றுளவ் வியக்த மனச
வொடு ததும்புத விலதா, யிங்கெங்கும் பரவி யிருப்
பது முடிவே யில்லது முதலற்ற ததுவே, யோங்குமுக்

குணமா யைந்துதா துக்க ளுடையதா யொன்பது வா யிற், பாங்குட னுளதாய்ப் பதினொரு புறமும் பகர்மன மெனுமதி காரி. 1

உள்ளதாய்ப் புந்தி யெனுமதி பதியு முடையதா யுடலதா யினதாற், தள்ளு விதுவே பரமதாம் பதி னொன் றுவது தத்துவ மெனவே, யுள்ளவா றறிய வேண்டிய திதனி லுடனுட னிரப்பப்பட் டனவா, வொள்ளிய வெந்த மூன்றரு விகளு முள்ளவோ வந்த மூன் றருவி. 2

குலவுறும் பிரநா டிகள்குண ரூப மவைகளாய் வர்த்திக்குங் கோதா, ரிலகுறுந் தமசு ரசசுசத் துவமா யிவற்றினைக் குணங்களென் கின்றார், விலகிவை யாவு மொன்றினை பொன்று மேற்கொள்ளு வனவுமவ் வித மே, நிலவுமொன் றினையொன் றடுத்துநிற் பனவு நீத்தொன்றை யொன்றுநீங் குவதும். 3

அப்படி யொன்றை யொன்றுபின் றொரு வன வுமா யொன்றுட னொன்று, தப்பிலா தளாவு வனவுமா யைந்து தாதுக்க ளாகுமாற் றமசை, யிப்படி மேற் கொள் ளுவதுசத் துவமாஞ் சத்துவத் தினையடக் குவ து, செப்பிய ரசசாம் ரசசடக் குவதுந் திப்பிய சத்துவ மாமே. 4

இயம்புசத் துவத்தை யுடக்குதற் றமசா மெங்கெ ன்கே தமசடங் கிடமோ, நயம்பட வாங்கே ரசசுவர்த் திக்கு நவிலெங்கே ரசசடங் கிடமோ, வயம்பட வாங் கே சத்வம்வர்த்திக்கு மாலைனப் பெயர்கொண்டு குண ங்கண், மயங்கியே மூன்றுங் கலந்து நிற்பதுவே மதி யின்மை யெனுமிருள் வடிவாம். 5

அருந்தொண விதனைத் தமசென வறிக வதர்மரூ பாபகர்த் திபத்தி, னிரந்து முடனே நிகழ்வதாங்

இருபத்தொன்றாவதத்தியாயம். ௮7

கலந்து நின்றதா மதத்தைச்சார் வடிவாம், பிரிந்திடு
பூதங் கனிலெலாம் பிறவி யெனும்வடி வுடன்பெரு
முயல்வாற், பரிந்திடு பண்ட மாற்றுச்செய் வதுவும்
பகர்பிர விருத்தியின் வடிவாய். 6

தெரிந்திடு மதுவே ரசசெனப் புகழ்வார் சிரத்தை
சோம் பின்மையுஞ் செகத்தில், விரிந்திடு பூதங் கனி
லெலா நொய்தாய் விளங்குதன் மேன்மையோர்
கொண்ட, பொருந்துசத் துவத்தைச் சார்ந்திடு மிய
லாம் புகலிதற் கன்மநு பங்கள், வருந்திடு தவற்றின்
காரணந் தொகுத்தும் வகுத்துரைத் திடுவது மறிவீர்.

தணிவறு மயக்க மறிவின்மை வினைக டமினின்று
மொழிகுவ தின்மை, துணிபின்மை தூக்கந் திகைப்
பவா வல்ல னன்மையைத் தூறுத லச்ச, மணிநினை
வின்மை கனிவின்மை நாத்திக் கியமுநா நாமதி கொள்
ள, லெனும்பகுத் தறித லின்மைபா ராமை யிழிகுண
மிழிவுறும் விருத்தி. 8

செயத்தகா ததைச்செய் தோமென்றுந் தெரியா
ததனையே தெரிந்தன மென்றுந், தியக்குற வெண்ண
லிணக்கம தின்மை திருந்துதல் பத்தியு மின்மை,
மயக்குறு மூடக் கொள்கைநீ ரின்மை வருதியா யமு
நிரு டிகளுந், தயக்கறி வின்மை தவிருத னீண்மை
சாற்றமை வின்மையீ தனைத்தும். 9

தோன்றிய தமசா லாகிய குணங்க ளென்றுமே
தொகுத்துரைத் தனவா, லான்றவீவ் வுலகி லினு
மெவை கொள்ளாக் குணங்களா யுரைந்திடு காமோ,
வூன்றவை யாவும் கூடவாங் காங்கே யுரைப்பன தாமத
குணமாய், வான்றனில் வாழ் மமரரை மறையோந்
மறைகளை வழுத்துறு நினை. 10

ஈகைய தின்மை தியங்குதற் றெல்லை யெய்துத
லெனதெனக் கொள்ளற், றுகமாய்ப் பொறுத்த லின்
மையும் பொறுமை யாவும்பூ தங்களிற் றமசா, லாகிய
சேட்டை யெனயெணப் படுவ தலதெவை வீண்முயற்
சிகளோ, லேகவீ தெவைவீ ணீகைக ளாமோ வெவை
பய னின்றியுண் பனவோ. 11

ஈதெலார் தமசின் விருத்திக் ளெனவே யெணப்
படு கின்றன வம்பு, வாதழுக் காறோ டகந்தையு மச
ட்டை வயங்கிவை யாவுந்தா மதத்தின், கோதுறும்
விருத்தி யென்பதே யாகு மிவ்விதங் கொண்டவ ராகித்,
தீதொடிவ் வுலகி லெவரினும் பாவச் செய்கைய ராய்
வரம் பிகந்த. 12

மனிதரா யுளரோ வவரெலார் தாம தர்களென
மதித்திடப் படுவார், நனியெவர் தாழ்ந்த நரகுந்த்ரி
யங்ங நரகையுங் கொள்வரோ தமதாய்ச், பனுமந்தப்
பாவத் தொழிலர்க்குப் பலிக்கும் பவங்களைப் பகருவ
னவர்கள், சனிதமா மசரப் பூதங்க ளாயுஞ் சங்கமப்
பசுக்களா கியுமே. 13

கெடுபுலால் புசிப்போ ராயர வங்கள் கிருமிக் டங்க
ளா கியும்பின், விடும்பற்வைகளா யண்டசச் செந்து
விலங்குகண் முழுவது மாகிப், படருறும் வெதிரர் மூங்
கையர் மற்றும் பாவரோ கிகளுமாய்ச் செனிப்பார், விடு
படா திவணந் தமசினி லாழ்ந்த மிகுகுணத் தவர்கண்
மென்மேலும். 14

தள்ளுந் தமது வினைகளால் வந்த தனியடை
யாளங்கொண் டவரா, யெள்ளுறு மீன சிலராய்த்
தமசி விழிந்துமே யிருத்தலா விவர்கள், விள்ளுந்
தாழ்ந்த வோட்டம துடைப்போ ராமென விளம்பிடப்

படுவா, ருள்ளவா நிவர்கள் புண்ணிய சீல ராகிநல்
லுலகங்க ளவற்றை. 15

நாடிடு வார்க ளென்றெவை யுளவோ நவின்றிடு
மவர்கண்மே லோட்டஞ், சேடுறக் கொண்டே யுயர்
கரை யேறு நெறியினைச் செப்பு வனிதன்மேற், பாடுற
தவர்கள் கலங்கினும் பசுவாய்ப் பற்றிய வினையினின்
றுயர்ந்தே, பிடுதங் கடமை களைத்தள ராமற் பெட்டிட
னடத்திடு பவரும். 16

விரிந்திடு சுபத்தை வேண்டிய வார்களு மிகுமறை
விதித்தவேள் விகளைப், புரிந்திடு பவரு மாயவே தியரின்
புண்ணிய வாசனை கொண்டு, தெரிந்திடப் பின்பு மேல்
வரு கின்றார் செப்புநன் நெறியிருந் துயர்ந்தே, பரிந்
துவிண் ணுலகில் விண்ணவ ருடனோர் பாங்குண்மை
யடைகுவ ரெனவே. 17

வேறு.

மந்தி ரங்களாற் கேள்வியிவ் விதந்தடு மாறிய வவ
ர்தந்தஞ், சிந்து றும்வினை களைபுணர்ந் தவற்றினிற் றிரு
ம்பியல் பினராகி, யிர்தப் பூமியின் மானிட ராகியே
யிருப்பரீ தறிவீரா, லந்தப் பாவயோ நிகளைத்தா
னடைந்தசண் டாளர்மூங் கையரன்றி. 18

உளறு வாயரு மவிதமென் மேலுமுண் டாகிய
வருணங்கள், விளும்வி திப்படி மேவுவர் சூத்திரப் பிற
விக்கு மினிமேலே, தளர்வி லாதுசேர் பவருக்கு மினு
மெவை தாமச குணமென்ன, யுளவோ வோட்டத்தி
னவைகளி னடுவினிற் ருமத குணத்தோடும். 19

மன்னி சின்றிடு வாரின்பங் களைப்பற்றி நிற்பதே
மாமோக, மென்ன வெண்ணப்பட்ட டுள்ளதா மிதிவிரு

டிகண்முனி வர்கடேவ, ரென்னி வர்களு மிச்சித்து
மயங்குவ ரினித்தம சொடுமோகஞ், சன்னை யாம்பெரு
மோகந்தா மிச்ரமுஞ் சாரந்த தாமிச்ரம். 20

வேறு.

ஒதிடுமிவ் வைந்தவற்றிற் குரோதந்தா மிச்ரமென
வுரைப்ப தாகும், வாதைதா மதகுணந்தான் வருணத்
தாற் பிறவிசுய வடிவத் தானு, மேதமற முற்றும்விதிப்
படியுமக்கு விப்பிரரே யியம்பப் பட்ட, தாதலா லெவ
னிதனை யறிந்திடுவா னெவனிதனை யடைவாய்க் காண்
பான். 21

இல்லாத ததையிருப்ப தெனக்கொளலே தாமத
த்தி னியல்ப தாகு, மொல்லாத்தா மதகுணங்கள் பல்வ
கையா யுரைப்பனமேற் கீழு முள்ள, பல்லாறு தமசை
யுள்ள படிபகர்ந்தோ மெந்நரனிப் பண்பை யென்று,
நல்லாக்கண் டறிகுவனோ வவனிவற்றி னீங்கியே நயமா
யுய்வான். 22

குருகீதை

இரண்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 371.

குருகீதை

விட்சேபயோகம்.

முன்னுவதத்தியாயம்.

பிரமன் பகர்வான் ழாச்செல்வம் பெற்ற சாதுத்
தலைவர்களே, யுரமா யுள்ள துள்ளவணம் ரசசை யுங்
கட் குரைத்திடுவன், றிரரா சசங்க ளாயகுண விருத்
தங் களைநீர் தெரிந்திடுவீர், பரித வித்த லூக்கமின்மை
யனிதுன் பத்தோ டிறுத்த விற்பம். 1

இருபத்திரண்டாவதத்தியாயம். 81

வெய்ய லோம்பல் வாதுசெய்தல் வெறுப்புத் தனித்தல் சேர்தலுட, லுய்யச் சகித்த லுக்கமதம் வலுமை மான மிகுவுழைப்பு, குய்யக் கலகம் புரிதலவா பொருமை கோட்சொல் போர்புரித, லைய மின்றி யெனதென லாட் கொள்ளல் பந்த மதிசிரமம். 2

வாங்கல் மாற்ற றொல்லையறு வெட்டுப் பிளத்தன் மற்றிதனோ, டாங்கன் னியர்தந் தலைசிதைத்த லன்றிக் கொடுமை யதிகோர, மீங்குத் தூறல் பிறர்வசையை யெடுத்து மொழித லூண்கவலை, வாங்கு முலகக் கவலை யவ்வி யமுமே வம்பு வீண்கொடைகள். 3

நிந்தை விசுற்பந் துதிவிதித்த னிகழும் பெருமை யதுமொழித, லுந்து கீர்த்தி மேற்கொளலூ ழியஞ்சிச ளுட்சை யடிமைசெயன், முந்தி நாடல் பேராசை யூகம் வகுத்தன் மொழியிழிசொல், வந்திங் கேற்ற னியாயமுடன் றவற லின்னும் வழுத்தலுறும். 4

ஓது கின்ற வாசனைக ளுலகத் துள்ள நரர்களிலும் பேதைப் பெண்க ளிலும்பூதங் களிலும் பொருள்க ளிலும்பெரிய, தீதி லில்லங் களிலும் வெவ்வே ருயுள்ளன வோ செப்பவையு, நீதி யாருஞ் சந்தாவ மவநம் பிக் கை தவநியமம். 5

யோக விருப்பா லியற்றுவதும் போக விருப்பா லுஞற்றுவது, மாகும் பற்பற் கன்மமுட னறைசு வாகா செய்வதுவு, மேகு நதியை யியற்றன்மிகத் திவச மிடுதல் வழங்கலினு, மோகை வேள்வி யியற்றுவித்த லோதல் வேட்ட லோதுவித்தல். 6

ஏற்ற லீதல் சாறுபிரா யச்சித் தங்க ளெனதி தெனு, மூற்ற குணத்தர் லுளவாய பற்றுந் துரோக

முறுமாய,மாற்று மபகா ரங்கருவ மருவ ருப்புக் களவு
கொலை, யேற்று விழிப்புப் பரிதாபம் வேடந் திமிரோ
டினுங்காதல். 7

அலரும் பத்தி யாட்டமொடங் கதமோ தித்தன்
மிகப்பிரிய, மூலக வாத மகளிருட னுண்டாங் காதல்
களுமாடல், பலவாய்ப் பாட லியங்கொள்ளல் பகரு
மிவற்றி னாயத்தோ, லெவா வவையு மோதாம லொரு
ங்கே நிற்கும் வாசனையும். 8

இவைக ளெல்லாம் ராசசங்க ளெனவே யியம்பப்
படுவனவாம், புனியி லிறப்பு நிகழ்வுவரு வனவு மாய
பொருளையறம், விவரப் பொருளோ டின்பமென விரு
ப்ப மடைந்து விரும்பும்வண, மிவரும் விருத்தி கொ
ண்டவரா யிச்சை முழுதும் விளைவுறலால். 9

செருக்கி நிற்பா ரோவவர்கட் டிகழு நடுவோட்
டமதுடையார், சுருக்க மின்றி ராசதத்தாற் சூழ்ந்தோ
ராகிக் களிப்புறுவார், தரித்த லின்றி மாறாது சனித்
தோ ராகி மிகமகிழ்வார், மரித்தே யிந்த வுலகசுக
மீண்டுண் டாக்க மனங்கருதி. 10

நத லேற்ற லாற்றலா சூதியா மிவற்றை வியற்றிடு
வார், கோதி லாது பலவாற்றா லுமக்குக் குறிப்பாய் ரச
குணத்தோ, டாதி யந்த மானவதின் விருத்தி யறைந்
தோ மெவனிந்த, வேதைக் குணத்தை யறிகுவனோ
விரைவா யிதனின் விடுபடுவான். 11

தூரீபகவதநுகீதை

மூன்றாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசச்செய்யுள் 382.

குருகீதை

ஸத்துவயோகம்.

நான்காவதத்தியாயம்.

விதிதானு மிஃதோதாது மிதன்மேலிவ் வலகிலுள
மிசுபூதம் யாவுக்குமே, யிதமோடு மிகழப்ப டாததுஞ்
சாதுக்க ளின்சபா வழமாகிய, வதிகஞ்சி றந்தவம்
மூன்றாங்கு னத்தையு மறைவனா நந்தமன்பு, துதி
மேன்மை தெளிவுவே தனையின்மை யுற்றலொடு சொ
லுமமுகுக் கின்மையமைதி. 1.

ஆதிக்கி யம்பொறுமை பிடிசமதை வதையாமை
யல்காமை யுண்மைநேர்மை, கோதுற்ற சினமின்மை
சாமர்த்தி யஞ்சுகி குலவுறா விண்போசனை, ரூதுற்ற
பயனிலா சாரமொ டடுத்தலாச் சிரமம்வீ னென்ற
துணிபு, மோதுற்ற விவ்விதமெ வன்சில முளனொழுடி
வில்லாத ததனையுறுவான். 2.

எனதென்ப ததுவோடு நானென்ப துவுநீத் திலங்
கவா நீத்தனைத்துந், துனுமொப்ப மாய்க்கொண்டு நசை
யற்று நிற்பதே துகளிலா தென்றுமுறையுஞ், சினமி
லாச் சான்றோர்சு பாவம்விசு வாசம்வெட் கஞ்சகளை
துறவுதெளிவு, மனுமெலிவு மால்கொடுமை யின்மை
யுயிர் காருணியம் வருகுற்ற மதுசொலாமை. 3.

உறுகளிப் புப்பொறுமை யதிசயம்வ ணக்கநல்
லொழுக்கமுடை மையோய்வதி, னறுவிய நிமித்தமுள
மதனையா ராப்தனல் லறிவுநர் டாமைநழுவ, லிறுகின்ற
நிகிலத்தை யுந்நீக்க லொவ்வாமை யெனதென்ப துவு
மேக்கமு, மறநிற்ற வியல்புமா றுமையு மீனகவி னறை
கின்ற வேள்வியும்வீண். 4.

வேதம்வீண் விரதம்வீ னேற்றல்வீ ணில்லறந்தன
மும்வீ னென்றிவ்வித, மோதிடுஞ் சீலங்க ளுடைய
ராய் வேதமாம் யோனியினி லூன்றியவரா, யாதரவொ
டிவ்வுலகி லறிவுடைய ராயெவர்க ளடைவரோ சத்து
வத்தைத், தீதின்றி யவர்களே நன்மையைக் காண்கின்ற
தீரரென வேயுறுவரால். 5

திகழ்கின்ற வத்தீரர் பாவங்க ளியாவுமே நீங்கி
டத் துயரமிலராய்த், திகழ்கின்ற விண்ணுலோ கஞ்
சார்ந்து பல்வேறு தேகங்க ளைக்கொள்வரார், புகழ்
கின்ற சுரலோக மதிலுள்ள சுரர்போற் பெருந்தன்மை
பூண்டெனியவா, நிகலீசி தைவசிகை வகுதையாஞ்
சாத்திக மெனுஞ்சித்தி களைபெய்துவார். 6

இத்தன்மை பிரகிருதி யால்வேறு பட்டவர்களெங்
கெங்கு மேவானிலே, பொத்தமர்ந் தவராகி யூர்த்து
வசு ரோதசர்க ளாவரெனப் படுபவர்களா, நித்தமும்
வைகாரி கத்தேவ ராவரென வேநினைக் குந்திமலரா,
நத்தியவெ லாமடைய வுடன்விட்டு நீங்கவு நவில்வன்
மை யுடையராவார். 7

என்றுமிச் சாத்திக வொழுக்கமு முங்கட்கி யம்
பிடப் பட்டதிதனை, யின்றுமுறை யவ்வணம் நிந்தவன்
விரும்பிடுவ தியாதெனினு மதனை யடைவா, னன்றியிப்
பண்புகளே யெவனநிந் திடுவனோ வவனென்று மறையு
மிந்த,வொன்றுங்கு ணங்கடமை யுண்டிடுவ னக்குணங்
களுமவனை யுண்டிடாதே. 8

குருகீதை

நான்காவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 390.

குருகீதை
அவ்யக்தயோகம்.

ஐந்தாவதத்தியாயம்.

சதுமு கனுரை பகருவன் குணங் களையு மே
தனித் தனியே, யிதுவி துவென வெடுத்தி யம்பிடற்
கியன்றி டாததே யவணம், விதமு றுந்திரி குணம தாகிய
விரிவு றும்மவை களுமே, கதிய தாகவொன் றோடு
னென்று கலந்த தாகக்காண் பனவே. 1

இனிய வைகளிவ் வணமே யொன்றினி லொன்றிச்
சைதனைக் கொளுமே, யுனுமொன் றின்பொரு ளினை
யொன்று நாடி யுய்ந்திடு மொன்றி னிடமாய், நனியொன்
றோவொதுங் கியேய மர்ந்திடு நவிலொன்றை யொன்று
தொடரு, மனைய சத்துவ மெதுகா றும்முள தோவ
றையது காறும். 2

ஆங்கு ராசத மதனு டனுள தைய மிதனி னிலேகா,
ணீங்கெ துவரை தாம தகுண மிருக்கு மோவது காறு,
மூங்கு சத்துவம் ராச தகுண முளவெ னச்சொலப் படு
மாற், தீங்கி லாதிவை யொரு திரளாகச் சேர்ந்து
டனினி தமர்ந்தே. 3

கார ணமுள கார ணமில் யெனக்க ழறிடு முறை
யாற், சீரு டன்வசித் தேய வைகளுஞ் சேர்ந்து வாழ்
வடை வனவே, யோரு மிவ்வித மொன்றை யொன்று
தா னொருங்கி ருப்பன கலந்தே, யாரி டுமிவை களுக்கு
மேலே யருமு யரிட மகல. 4

ஆன்றி யேனைய தான மனைத்து மகலூர் தாழ்
வுயர் விலையா, மொன்றிற் கொன்றொப் பாக வுளதா
மோது மிவ்வின மென்ப, சென்றெங் கேதா மதமு

மேலாய்த் திரியக் கியோனி கனிலே, துன்று றும்மியல்
பதனை யுறுமோ சொல்லங் கிரச சதுவும். 5

அற்ப மாயிடுஞ் சத்து வமதி லற்ப மாகவே யம
ரும், வற்கு டனெங்கு ரசச மேலதாய் மத்திய யோனி
கனிலே, யற்புட னேயத் தன்மை யடைய வங்குத் தம
சற் பமதாம், பொற்பு றுகின்ற சத்து வமதிற் புகலற்
பமதென் டார்களால. 6

ஒங்கிச் சத்துவ முயர்ந்தே யொளிநு மூர்த்துவ
யோனி கனிலே, யாங்கு றுந்தன்மை யடைய வும்மதில்
ரசச மற்பம தாமா, நீங்குத் தாமத மிகவு மேகுறை
வாகு நிறைசத் துவமுந், தாங்கி டும்விகா ரத்தா லாகிய
தனியகங் காரந் தனக்கே. 7

தோற்று றும்மொரு தான மும்புலன் களைத்து
லங்கச்செய் வதுமா, மேற்ற சத்துவத் தினைவிட வேறே
வியல்ப தாகவே ரென்றைச், சாற்ற வும்மிலே விதிக
ளாலுயர் சத்து வந்தனி லுளபே, ரேற்ற மதனை யெய்
திடு வர்கள் ராச தத்தினி லிருப்போர். 8

இருப்பார் கண்டு நிலையினை யெய்தி யிழிவி னையுள
தமசாம், விருத்தி யுள்ளவர் தாழ்வை யுடைய மிகுபி
றப்பின ராவர், கருத்தி லுழுவ ரிடந்தா மதமுங் காப்
ப வரிடம் ரசச, மருத்த மாகுஞ் சிறந்த சத்துவ மறி
ஞர் கரிட மாமே. 9

எனவே வருண மூன்றி, னிலுமே யியம்பி டங்குண
மூன்றுங், கனவி சேடம தாக வர்த்திக்குங் கலந்தி வை
கன்வி டாமற், றினஞ்சீஞ் சரிப்ப தாயி னும்மவை திகழத்
தனியுள் ளனபோ, லுனவே தோன்று வதுவா னாலு
மோதி டும்மறை கனிலே. 10

இருபத்துநான்காவதத்தியாயம். 87

வேறு.

தங்கு சத்துவம் ராசதந் தாமதந் தனித்தி ருப்பன வென்னும் விடயங்க, னெங்கு மோத விலையுதிக் கின்ற தோ ரிரவியைக் கண்டு தீத்தொழி லாளர்க்கு, மங்குலும் பய மாகும் வெயிலினால் வருந்து றும்வழி போக்கர்கள் வாடுவர், சிங்க விற்சத்து வழந்தி னகரன் தீத்தொழி லோர் தமோகுண ராவரே. 11

வழிந டப்பவர் வாட்டம் ரசோகுண மன்னு சூரி ய னேயொளி யாகும்போ, தழிவிற் சத்துவ மாதபங் காயும்போ தறைர சசினி யல்பா மவனுக்கு, வழிவி லாப் பரு வங்களி லாகிய மங்க றுமதப் பண்பென் றறிவதாங், குழுவு சோதி கனிலெலாஞ் சூழமிக் குணங்க ளிவ்வித மூன்று மதனதன். 12

வருமொ முங்கி லதனதன் மார்க்கமாய் வர்த்திக் கின்றது தாவரந் தன்னிலு, மருவி யவ்வவ் வினம்புகற் றுமத மற்றி ரதமு தலிப ராசதம், பரவு றுஞ்செழு மை யேசாத் வீகமாம் பகலு டனிர வும்பட்ச மாதமும், பருவ மும்மய னஞ்சந்தி யாண்டுடன் பகர்வ தாகிநிற் கின்றதோர் காலமும். 13

மேவு மோரோர் தசையிலு மோரொரு மிளிரு மூவிதத் தன்மைப தாகுமான், மூவி தம்மதா யீதலு மேற்படு மூவி தம்மதாய் வேட்டலுண் டாகுமான், மூவி தம்மே யுலகங்க டேவர்கண் மூவி தம்மதாம் வித்தைகண் மூவிதம், மூவி தம்மே கதியு மிறப்பொடு முறைய தா க விருப்பதுண் டாவதும். 14

நல்ல தம்பொரு ளின்பம்பி ராணனு நவில பான வுதானமும் யாவையும், வல்ல விக்குணங் கண்மூன்றே யாங்காங்கு வரிசை கொண்ட வணமொழு கியாவுமே

யல்ல திக்குண மூன்றே முயன்றிடு மதுகொடுகுணத்
தாலேயெக் காலத்துஞ், சொல்லு கின்ற சிருட்டிக
ளானவே தூய சத்வம் ரசுசு தமசிவை. 15

நிகழு மூன்றுமொன் றோடொன்று மோதாது
நிலைத்து நிற்பதே நித்திய மாகிய, தகைமை யான பகு
திய தாகுமாற் றுமத மவ்வி யக்தஞ் சிவந்தாம, மிகலி
ராசத மியோனியெக் காலத்து மிருப்ப துபிர கிருதிவி
காரமு, மிகுபி ரளயம் பிரதான முற்பத்தி மேவி டும்
மர ணத்தோடுப் பாததும். 16

உலர்த லோடு ததும்பற் றத்தாதது முறைந்து
மேயுடை யாததுஞ் சத்தசத், தலரி வைகளிம் முக்
குணத் தாலாய வவ்வி யக்தமத் யான்மநிட் டைகொண்
டோர், குலவி ருபதை யும்மவ்வி யத்தத்தின் கோதி
லாவபி தானமென் றோரவு, நிலவு மவ்வி யத் தப்பெயர்
யாவையு நேர்ந்த பண்புக டத்துவந் தம்மையும். 17

இங்கு நின்ற தனித்த கதிகளு மெவன றிந்து
கொள் வாஃன திரிகுணப், பங்கை நன்ற யறிந்துடன்
பண்புகள் பலவற் றாலும் பெறுந்தொல்லை யாவையுந்,
தங்கி டாமற் றொலைத்துக் களைந்திடுந் தனித்த காய
முடையவ னாகியே,மங்கி டாததோர் வீட்டினை யெய்து
வான் மன்னி டும்புகழ் மாவிப் பிரர்களே. 18

குருகீதை

ஐந்தாவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 408.

குருகீதை.
மகாத்மயோகம்.

ஆறாவதத்தியாயம்.

அபனுமோது மவ்வியத்த மதனிநின்று மாதியிற்
பயிலவுற்ப விப்பதும் பகர்மகா மதியுமா [மே
மயர்விலாம கானெனும்மோ ரான்மாபண் பெவைக்கு
முயல்வோடாதி யாககின்று முன்படைப் பெனப்படும்.

ஆத்துமா மகான்மதி யடுத்தவிண்டு விர்திர
னேத்துசம்பு பிரஞ்ஞைபுத்தி யினியவி ரியமுள
னேத்துரைக்கி யாதித்ருதி வுவுலத்தியு மிருதியென்
ருத்தர்களு ரைத்திடும்பர் யாயநாம சொற்களால். 2

சந்தமாச் செறிந்தமகா தத்வமே சிறந்ததாய்ச்
சுந்தனைசெ யும்மதனைத் தேர்ந்துநிட்டை கொண்டவ
னிந்தப்பூவின் மாலுறான தெங்குங்கால்கை கொண்டுமே
யுந்தவெங்கும் கண்சிர முறுசெவிவா யுற்றரோ. 3

உலகனைத்தை யும்மளாவி யுற்றுநிற்ப ததுபெரும் *
பொலனுறும் பெருமையோடு புருடனென் றெதனிலுஞ்
சலனமின்றி பேயகத் திருப்பதுஞ் சமீபமு
மிலகுகின்ற லகமைப்ராப்தி யீறிலாத சோதியும். 4

அழிவிலாத வீசுரனு மாமெவ ரதைப்பிடித்
தொழிவிலாத்தி யானமுற்று நிட்டையோடு முண்மை
யில், வழுவலின்றி யுலகவின்பம் வர்ச்சனஞ்செய் தோர்
களும், பழுதிலாவத் தத்துவத்தின் பகர்விடய மாகவே.

அரியவித்தை யுள்ளதென் றறிந்துளோரு மாவரோ
விரைவிலின்னு மெவரவா விடுத்தவர்க ளாகியே
மருவமுற்சி வென்றவர்க ளாய்த்தெளிந்த மனதுட
னொருவுகின்ற வெனதுநானென் பதையகற்றி யுண்மை
யாம். 6

மேதைபுள்ள விவர்கரியாரும் வீடுபட்டோ ராகியே
கோதிலாம கத்தின்றன்மை கொள்வரம்ம கத்தெனும்
போதவான்மா வின்னுயர்ந்த புண்ணியக் கதியினை
யோதெவன்ற னோர்வனோவத் தீரனெவ் வுலகிலும். 7

மயக்கம தடைந்திடானம் மாலைனப் படைப்பின்
முன், பெயர்ப்பிலாச சுயம்புவாய்ப் பிரபுவாவ னிவித
மாய்த், தயக்கறுந் தகரவானிற் றங்குவோனும் பிரபு
வும், வியக்குறும் பரன்புராணன் மேவுகின்ற புருடனும்.

பொருவிலாத விசுவரூபன் பொன்மயனு மாகிய
திரிபகன் மகாத்நுமாவைத் தெரிந்துகொள்வ னோவவ
னருமையாகு மேதையோனு மாகுவ னதன்றியு
நிருமலமாப் புந்தியைக்க டந்துமே நிலைபபனே. 9

குருக்கிதை

ஆருவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 417.

குருக்கிதை.

பிரஜாசர்க்கயோகம்.

ஏழாவதத்தியாயம்.

ஆரணன் னறைகுவா னம்மகான் முதலிலே
வாரமோ டியாவனாய் வடிவதைக் கொண்டுமே
தீரமாய் வந்தன னோவவன் செப்பகங்
காரனென் றேபெயர்க் கழறிடப் படுவனாள். 1

ஏம்பனா னேயெனத் தோன்றிய வவனிரண்
டாம்படைப் பென்னவு மாவனாங் காரமுந்
தாம்பற்பூ தாதிவை காரிகள் றைசசன்
மேம்படுஞ் சேதன்ன விதிபிர சாசர்க்கன். 2

எனவெணப் பட்டவ னின்சார் கட்கலா
 லுனுமன திற்குமுற் பக்தியா கும்மிடங்
 கனிவுறுந் தேவன்கர்த் தாதிரி வுலகினுக்
 கனியமி னுனென வறையவற் றினையெலாம். 3

வேறு.

ஆவ லாயபி மானிப் பவனென
 வோவி லாங்கார மேயோதி டப்படுந்
 தேவத் யான்ம வறிவிற் றிருத்தியை
 'மேவக் கொண்ட வருமேன் முனிகளாய். 4
 குலவு மாத்துமப் பாவனை கொண்டுளோ
 ரிலகு மத்யப னம்மத்வ ரங்களா
 லலகில் சித்திபெற் றோர்களு மாகிய
 வுலவி லாப்பெரி யோர்கட்கென் றும்முள. 5

பதவி யிந்தப் பனுமகங் காரமே
 யுதய மாமுக் குணங்களை யுண்கின்ற
 பொதியுஞ் சீவனுக் கேபுத்தி நானெனுங்
 குதியபி மானங் கொண்டுபூ தங்கட்பு. 6
 முன்னந் தோன்றி மொழியும்பூ தங்களைப்
 பன்னு றும்வடி வாக்கிப் படைப்பதா
 மின்ன மும்விகா ரங்கொண் டெழுந்ததாய்
 மன்னும் பல்லுல கங்களாய் வர்த்திக்கும். 7

ஆங்கு மவ்வண மேதன தாகிய
 வோங்கு கின்ற வொளிரும்வி சும்பிலு
 னீங்கி டாத விசுவத்தை யேசிதம்
 பாங்க தாக விரும்பிடப் பண்ணுமே. 8

குருக்கை

ஏழாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 425.

குருகீதை
வியவஸ்தாயோகம்.
எட்டாவதத்தியாயம்.

அஞ்சலூர் தியுமறைவா னகங்காரத் திருந்துதன்
 மாத் திரங்க ளாய, மஞ்சிவர்வான் வளிவன்னி வண்கமல
 மண்ணிவைகள் வந்த வன்றே, விஞ்சியவப பூதங்க ளோந்
 தினிடத் திருப்பனவா மிளிரு மோசை, யெஞ்சலிலாப்
 பரிசமுரு கவைமணமென் பனவவற்றை யேற்பதற்கே.

மயங்கிமிகப் பூதமெலாங் கிடப்பனமா பூதங்கண்
 மடிய நேருந், தயங்குபிர ளயமுடிவிற் சருவவுயிர்க் கச்ச
 மது தானுண் டாகு, மியங்கெந்தப் பூதமெதிற் றேன்
 றியதோ வதனிலதி லாமற் போகு, முயங்குபூ தங்க
 ளெலாம் பிரதிலோ மங்களா யொடுங்கும் பின்றை. 2

அனுலோம மாயுதிக்கு மாதலின்ச ராசரமா யாம்
 பூ தங்க, ஞனுமிலய மாகுங்கான் மிருதிகொண்ட தீரர்
 களோ வெடுங்கா ரென்றும், பனுமொலியும் பரிசமுரு
 கவைமணமா மிவைபகர்கா ரணநு பங்க, ளினுநித்தி
 யங்கள்பல காரியவச் சாய்ப்போக மெனுமீவ்வெல்லாம்.

அனித்தியங்க ளேனெனிலோ வாசையினு லாம்
 பிறவி யதனிற் றேன்றி, யினிப்பறுசா மானியமாய்ச்
 சத்தற்ப மேனுமிலா திதிலொன் றென்றை, யுனித்
 துருவி யோங்கிவளர் தகையுதிர் பிண்டங்க ஞவையே
 யோதூந், துனுற்றவொளி யுருவங்க ளாதலினால் வருந்
 துறுசீ விகளாய்ச் சோரும். 4

ஆதலினுற் பிராணனொட பானவுதா னமுடிடர்
 ச மானவ்யான, மோதிடுமீவ் வாதமைந்து முள்ளுருவை
 யுடுருவி யோடு கின்ற, தேதொடிவை வாக்குமனம்
 புத்திகளோ டுடன்கலந்திங் கெட்டென் றெண்ணுந்,

தீதிலவ யவமுள்ள நுண்ணுலக தாமெவர்க்குஞ் செவி
தொக் கோடும். 5

விழிநாசி நாவிலையு மடங்கியே மனமும்விசா ரிக்
கப் பட்டே, நழுவாது புத்தியொன்றை நாடிநிற்கு
மேலவற்கு நவிவிவ் வெட்டா, மழறிக்க ளெக்காலு
மனதையழற் றுவோவவ னந்த நித்ய, வழுவினம்ங்
களமாநிட்களமுடைவானி தின்மீண்டும் வருத லின்றே.

விப்பிரரே பத்தொன்று விதமாயெப் புலன்களையு
மேன்மை யாகச், செப்புவரோ வகந்தையினி னின்
றுதித்த வவற்றினையான் செப்புகின்றேன்,வைப்பாகுஞ்
செவிதுவக்கு நாநாசி கண்குதங்கால் குறிகை வாக்கா,
மிப்படியிம் மனதோடு மிந்திரியங் களின்வகையிம்
முறையை முன்பே. 7

அடக்குதல்செய் திடல்வேண்டும் பின்பிரமம்
விளங்குஞ், னேந்திய மைந்தோ, டொடுக்கரிதாங் கன்
மேந்தி யங்களவை யைந்தெனவு முரைப்பர் மேலோர்,
கடக்கிவற்றுள் செவிமுதலைந் தையுநிசமாய்ப் புந்தி
யுடன் கலந்த வென்பா, ருடுத்தவிசே டமதன்றியெவை
யுளவோ வவைகருமத் துறவா கும்மே. 8

இரண்டுவகை யிலுமனதுண் டெனவறித லாம்
புந்தி யிதுவோ தான்பன், னிரண்டாவ தாமெனவிப்
பதினொன்று புலனிரையா யியம்புங் காணீர், முரண்டு
படா திவற்றையிவ்வா றறிந்துபண் டிதர்களும் முடிந்த
தென்றே, யிரண்டுபடா தெணுவரெலாப் புலன்களும்
பல் வகையிருப்ப தினிச்சொல் வேனே. 9

வேறு.

ஆகாய முதலாம் பூத மதுவத்தி யான்ம மாகி
லாகுமே செவிய தாக வதிபூத மாகி யோசை

யாகின்ற ததிதெய்வம்மாய்த் திசைகளா மிரண்டாம்பூத
மாகிய வாய்வத் தியான்ம மாய்த்துவக் கதுவு மாமே.10

பகரதி பூத மாகிப் பிரிசமா மதிதே வாகித்
திகழ்கின்ற மின்னா மூன்றா வதுபூதந் தேயு வென்பா
ரிகழிலா வதுவத் தியான்ம மாய்விழி யென்ப தாகு
மகலுறா வதிபூ தம்மா யுருவாகு மதிதே வாகி. 11

அலரிய நான்காம் பூத நீரென வறிதற் பாற்று
நலமுட னதுவத் யான்ம மாம்போது நாவே யாகுஞ்
சொலவரு மதிபூ தம்மாய்ச் சுவையாகு மதிதே வாகி
மலர்தரு மதியா மைந்தா வதுபூத மண்ண தாமே. 12

நவிலதிங் கத்தி யான்ம மாய்நாசி யென்ப தாகுங்
கவியதி பூதமாகிக் கந்தமா மதிதே வாகிப்
புவியினில் வாயு வாகு மிவணம்பூ தங்க ளோந்தில்
விவரமாய் மூன்று மூன்று யுளவிதி யுரைத்த தாமே.13

ஈதலாற் புலன்க ளியாவு மினிப்பல வகையா நிற்ப
தோதுவன் றத்து வந்தே ரொள்ளிய மறையோர்கால்க
ளேதொடு மத்தி யாத்ம மென்கின்ற ரதிபூ தந்தா
தைமாய் மிதிக்குந் தான மதிதெய்வ விண்டு வாமே.14

கீழ்நோக்க பான மாகுங் கிளர்குத மத்தி யாத்மம்
வாழ்தி பூதந் தாணு மலசல விசர்க்க மாகுந்
தாழ்விலா வதிதெய் வந்தான் மித்திரன் சர்வ பூத
மூழொடுண் டாகுந் தான முபத்தமத் யான்ம மென்ப.

அதிபூதஞ் சுக்கிலஞ்சொ லதிதெய்வம் விரிஞ்ச
னாகுங்,கதிபொடத் யாத்மந் தேர்ந்தார் கைகளத் யாத்ம
மென்பா, ரதிபூதஞ் செய்கை யாங்கே யதிதெய்வம்
வலாரி பின்னர், மதிபூர்வம் விசுவ தேவர் களிவின்று
முதித்த வாக்கை.

அழகோடத் யாத்ம மென்ப வதிபூத மொழியா
மாங்கே, யழலுந்தீ யதிதெய் வந்தா னகன்றிடம் பூதந்
தம்மை, விழைவுட லாகக் கொண்டே விரியுல கதனை
யாட்டுந், தழைவுறு மனமத் யான்ம மதிபூத முஞ்சங்
கற்பம். 17

தண்மதி யதிதே சர் வ சமுசாரத் திணையுண்
டாக்கு, மண்ணகங் கார மத்தி யாத்தும மதிபூ தந்தா
னுண்ணிக ழுபிமா னஞ்சொ லுருத்திர னதிதே வாரு,
மெண்ணுமிந் திரிய மாறு மின்பொடா ராய்ந்து செல்
லும். 18

தெளியும்புந் தியுமத் யாத்ம மதிபூதந் தேட லாகு
மளியுறும் பிரமா வாங்கே யதிதெய்வம் பூதங் கட்டு
நனியிருந் பிடமு மூன்றே நான்கிலை யவையாவென்றூற்
களிதரு தலஞ்ச லம்பேர் காயமென் றறிவ தாமே. 19

அப்படி யண்ட சம்முற் பிசஞ்ச வேத சத்தோ
டொப்பிய சராயு சம்மென் றுற்பத்தி நான்கே யாகு
மிப்படிப் பின் பிழிந்த வுயிர் புள்ளூர் வனவு மென்னச்
செப்பிவை யண்ட சங்க ளெனத்தெரிந் திடுவ தாமே.

வேறு.

இழிவுறு புழுக்கட் பூச்சிகண் முறையாச் சுவேதச
மென்பன விர்தத், தழுவுறு மிரண்டா வதுசன்ம மிக
வுந் தாழ்ந்ததாந் தலைமையந் தணரே, கெழுமிய பரு
வத் தாற்றரை யதனைக் கீழ்ந்துகொண் டெவைகளுண்
டாமோ, வழிவுறு மந்தப் பூதங்க டமையே வறைவருத்
பிசங்க ளெனவே. 21

செலுந்திரி யக்கு கதியுடை யனவுந் திரியங்ங மதி
யுடை யனவு, மலதுநாற் கால்க ளுடையவு மிரண்டு கா
லுடை யனவுமாய் முறையே, புலும்விகா ரங்கொள்

விலங்குகண் மனிதர் சராயுசப் பூதங்க ளாகும், பலன்
றரு தவமும் புண்ணிய மென்னும் பகுப்பினை யுடைய
தா யென்றும். 22

உள்ளபூ தேவப் பிறவியுண் டாமென் றோர்ந்தி
டத் தகுவதென் றுன்றோர், கொள்ளுறு நியாய மாதவி
னந்த வேள்வியைக் குயிற்றிட வேண்டி, யொள்ளி
தாய்ப் பிறந்தோ னவனுக்குக் கன்ம மோதுத லீதல்
வேட் டுதலு, மெள்ளுறு வறமே யெனப்பல வகையா
யேற்பதான் றோர்வச னமதாம். 23

இதனையே விதிபா யெவனறிந் தியோக நிட்டை
பெய் திடுவனோ வவனே, யதமமாம் பாவ மனைத்தை
யும் விடுத்தோ னாகுவ னென்னவே யறிவி, ரிதமுட
னில்வத் யான்ம திட் டையினை யிசைத்தன னுள்ளவா
றுமக்குத், ததையுடில் வறிவிங் கறிஞர்க்கே யடையத்
தகுவதாந் தருமசீ லர்களே. 24

புலனொடு விடயங் களையும்பூ தங்க ளைந்தையும்
பூட்டியே மனதால், வலமில்ச் சி னை யை யிட்டிடல்
வேண்டு மனதெலா மார்க்கங்க டமிலும், வலனுட
னடக்கஞ் செய்பொழு திந்த வருபிறப் பின்பவா வுதவி,
லலரறி வுடன்சேர் சத்துவ வறிஞர்க் கந்தப்பே ரின்ப
முண் டாமால். 25

அப்புறநுணுகுந் தியானத்தை யுண்டு பணுஞ்சப
மாகிய வோய்வைத், தப்பறு மெளிதா யருமையா யடை
யச் சருவபூ தத்திலு முளவா, மொப்பறு நெறியோ
துவன்குண வோய்வை யுடன்றழீஇ விருப்பம தொழித்
துத், துப்புடன் றனித்துத் தன்மய மாயோர் பதங்
கொடு சுகமதா யிருத்தல். 26

என்னுமீ தேநன் மனோமய நெறியா மியம்புகூர்
மழுமுறுப் பைந்து, முன்னியே யடக்கிக் கொள்வது
போலக் காமங்களனைத்துமுள் ளடக்கிச், சொன்னவா
றுண்மை யறிந்திரா சதத்தைத் தொலைத்தெலா வற்
றிலு மெவனே, துன்னுத லின்றி விடப்படு வானோ
வவனென்றுஞ் சுகியெனச் சொல்வார். 27

அடர்ந்திடு காமங் களையுளே யடக்கி யவாவற
திட்டையை யடைந்து, படர்ந்திடு பூதங் களிலெலாஞ்
சுமமாம் பாவனை யுடையவ னழியாத், தடந்திகழ் பிரம
மாவதற் றுரியன் சாற்றிடும் பொருளையே நாடு, மடந்
திகழ் புலன்க டமையொடுக் கியதால் வழத்துறு முல
கமு மடங்கி. 28

ஓய்வுறு மௌனி யின்வச மிருக்க வொளிறத்தி
யான்மத்தி யதிக, மீயெழுந் தெரியும் விறகினான் மூட்டு
மிளிரான் மேற்கொடு மெழும்பி, யோய்கிலாப் பெரிய
வொளிகொடிங் கொளிரு மோவந்த விதம்புலன் பொ
ருளை, மாய்வுறப் பற்றி மேலெழு மகாநு மாத்துமா
மாட்சிமை யடையும். 29

தன்னுளே பூதங் களையென்றுந் தெளிந்த மனதொ
டுந் தானறி குவனே, லன்னபோ தந்தப் பரஞ்சடர் சூ
க்கு மத்திலுஞ் சூக்குமமென் றறிந்தே, யுன்னவே யெ
ங்கும்பரவிடு மதற்கே யுருவன லோட்டநீர் பரிசம், வன்
னிலை வாயு கொடுமலா சயமு மகிசெவி வானமு மாமே.

பிணியொடு பீடை களையுடை யதுவும் பேசுமைந்
தருவிசூழ்ந் ததுவு, முணர்விலாப் பூத மைந்துசூழ்ந்
ததுவு மொன்பது வாயில்க ளுளது, மெணுமிரண்
டிறைவ ரிருப்பது மழுக்கே யிருப்பது மின்னமு
மிகவு, முணரவொண் னாத ததுந்திரி குணத்தோ
டோதுமுத் தோடங்க ளுளதும். 31

கலவியி லன்பாய்க் கலங்கிநிற் கின்ற சடமதே
காண்சரீ ரமதாஞ், சலமுடன் சருவ நோக்கிலு மீது
சத்துவத் திற்குநே ரான, விலதம சினைக்கொண்
டிருப்பதைப் பற்றிச் சரித்திடற் கரியதா மிதுதா,
னிலவுமிவ் வுலகிற் காலசக் கரமாய் முயன்றிடு நேர்
மையு ளீரே. 32

அருந்துயர் மோக மெனப்படு மீதோ ராழ்ந்ததும்
பயந்தரு வதுமாம், பெருகட லில்தே யமரர்க ளுலகும்
பேசெலா வுலகுநீட் டிடவுங், சுருங்கிட நினைக்க வல்ல
தா மிதன்மேற் சொலுபுலன் களையொடுக் குவதைப்,
பொருந்திடக் கொண்டு சினம்பயங் காதல் பொப்பகை
விடமுடி யாமல். 33

உருத்திருக் கின்ற மயல்களை யொழிப்பா னியாவ
னோ வுலகினி லீந்த, வருத்தியின் மூன்று குணங்களுந்
தாது வைந்துட னமைந்ததூ லங்கள், கருத்துட னடக்
கப் பட்டவோ பின்பா காயத்தி லவனுக்கே யழியாப்,
பெருத்ததோர் பரம பதம்பெறப் படுமைம் புலன்களா
கியபெருங் கரையும். 34

மனமெனும் வேகங் கொண்டகொண் டாடல் வன
முமா லெனும்பு வுடனே, கனமுடன் பெருகும் விருத்தி
யா நதியைக் கடந்துமே காமக்குரோ தங்க, ளெனுமிர
ண் டினையும் வென்றிடல் வேண்டு மிதன்பின ரவனமூக்
கனைத்துந், தனிலிருந் தகற்றி மனதினின் மனதைப்
பூட்டியே தன்னிலே தன்னை. 35

காண்பவ னாகி யப்பரம் பொருளைக் கண்டறி குவ
னலாற் சகல, சேண்படு பூதங் களிலுமே யெல்லாந் தெ
ரிந்தவ னங்கங்கே பலவா, நேண்பட நின்றோர் விதம
தாய்த் தன்னிற் றன்னையே யினிதறி கின்றான், மாண்ப

மை விளக்கி விருந்தும்பல் விளக்கு வருவது போற்பல் விதமாம். 36

உருவமும் வேறே ருருவத்தி னிருந்தே யுதித் தது வெனவறி குவனால், வருமவன் றானே விண்டுமித் திரனும் வருணனு முளரியும் விதியு, மருமையா யினுந் தா தாவிதா தாவு மாமெலாப் பூதங்க டமக்கு, மிருதய மாகு மெவ்விடங் களிலு மெழின்முகப் பிரபுவு மவனே.

தோற்றிய மகானு மாத்துமா வாகித் துலங்குகின் றுனவன் றனையே, போற்றிசெய் மறையோர் தேவர்க ளசுரர் புகலியக் கர்கள்பிசா சிவைக, ளாற்றல்சால் பிதூர்க்கள் கருடரர்க் கதர்க ளாகிய பூதர்க ளென்றுந், தோற்றம தில்லா விருடிக ளெவரு மென்றுமே தொ முதிடுகின்றார். 38

குருகீதை

எட்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 463.

குருகீதை.

ஐசுவரியயோகம்.

ஒன்பதாவதத்தியாயம்.

அயனறைவான் மானிடர்க்கு ளிரண்டாஞ் சாதி யரையன்ரச குணப்பிரதா னத்தோ னாவன், கயமூர்தி கட்டுளிறை கான கத்திற் கலந்துவாழ் விலங்கவைகட் கீசன் சிங்க, மியல்பசுக்கட் காடும்வளை யினிலே யுள்ள வெவைகட்டு மரவுந்தே னுக்கட் கேறு, நயப்பெண்டிர் க்குப்புருட னரச னாவ னவிலிலவு சிலைசிறுதேக் கறு காற் காம்பு. 1

மூங்கிலிவை மரவகையின் முதன்மையாகு மொழி யிமயஞ் சகியமொடு பாரியாத்ரம், பாங்குவந்தி யந்திரி கூ டஞ்சவேதம் பகர்நீலங் குருக்கந்த மயிந்த்ரம் பாச, மோங்குமால் யவன்கோட்ட வன்குன்றியாவு முரைமலை கட் கிறையாகுங் கணங்கட் கெல்லா, மீங்குமருத துவரி ரவி கிரகங்கட்கே யிறைமதியோ வுடுவினங்கட் கெல் லா மீசன். 2

தென்றிசையோன் பிதிரருக்கு நதிகட்கெல்லாந் திரையாழி நீரெவைக்கும் வருண னாவான், வென்றி மருத் துவர்தமக்கு விண்ணோர் வேந்தன் வெப்பங்க ட மக்கிரவி சோதிக் கெல்லா, நன்றியுள மதியாகும் பூதங் கட்கு நவிலனலி மறையவர்க்கு வமைச்ச னீச, னென் றியவோ டதிகட்குப் பதியாஞ்சோம முறுவலிவுள் ள வர்களிலே சிறந்தோன் மாலாம். 3

செய்யவடி வியற்றுபவர் களிலேதேவ சிற்பியிறை பிராணிகட்குச் சிவனே யீசன், மெய்யான தீக்கையுள க ருமங்கட்கு வேள்விபதி தேவருக்கு மகவா னீச, னய்ய மிலா வாசைகட்குத் தரங்கர்த்தாவா மந்தணர்க்கு மகி மையுள்ள சோம ராசன், னுய்யபதி யரதனத்துக் கள கையாளி சொலும்பிரசை கட்கீசன் விதியு மாமே. 4

இவைபூதங் கட்கரசா கியவுற்பத்தி யெவ்வுயிர்க் கும் பிரமரு பன்றி னான, சவிமகா னும்பானே யெனி லுமாயோன் றன்னிலுமே லாம்பூதந் தானென் றில்லை, யிவையன்றி பிரமமய மானமாலு மெல்லார்க்கு பிராசா தி ராச னாவான், றவகடவுட் டன்மையனய்க் கருத்தா வாகத் தான்றேன்றி யாகவுமே வகுத்தே யோர்வீர். 5

நரர்களின் னரரியக்க ரூகரர்க்கர் நவிலமார் காந் தருவ ரசுர ரோடு, முரமிகுதா னவரிவர்கள் யாவருக்கு

இருபத்தெட்டாவதத்தியாயம். 101

மோதுமவ ரேயீசன் காமியானோர், புரிவுடனே தொடர்
கின்ற மகளிர்க்கெல்லாம் பகர்வாம லோசனைமா தேவி
யென்னும், பருவதபுத் திரிமாகே சுவரியென்னும் பார்
ப்பதியை யரசியெனப் பகரு வாரே. 6

மன்னுலகின் மகளிர் தமக் கரசியாய மங்கலையா மு
மையவனோ மதித்தேயோர்வீர், பன்னுமிர திகட்கரசு ப
ணத்தோடுள்ள பாவைகள்ரு பிணிகட்கு ளரம்பை மாத
ர், துன்னரசு ரதத்தைவிரும் பினவராம்பூ சுரரதத்தை
க் கட்டுகின்ற வணைகளாவா, ருன்னியவா றரசனுமந் த
ணருக்கென்று முதவிபுரி தலின்மிகவு முயல வேண்டும்.

எவ்வரசர் நகரமதின் மேலோராணோ ரிருப்பரோ
மதிப்பற்றவ் வரசருந்தந், தவ்வலிலாக் குணங்களா வி
யாவற்றாலுந் தாழ்ந்தவராய் மறித்துமா னிடமாய்த்
தோற்ற, மிவ்வுலகின் மாறிச்செல் வார்களந்த வியலர
சர் நகரமதி லுளசாதுக்க,ளவ்வியமில் லாவுதவி யடைவ
ரோவவ் வரசர்களிவ் வுலகின்மிகக் களிப்பை யார்ந்தே.

மறித்துமே சுகம்பெறுவார் பெரியதன்மை மரு
வினவ ராயிதன்மே லழிவிலாத,வறத்தினிய லதையறை
வோ மகிஞ்சைதானு மதிகவுத் தமமாகு மறமலாத,மற
த்துடன்செ யிமிசையது பாவமென்னும் வடிவுடைய
தமரொளி வருவுளோர்கள், வறப்புறுமா னிடர்கன்ம
வருவமுள்ளார் வான்சத்த வருவம்வளி பரிசுருபம். 9

சோதியுரு வுடையதுநீர் சுவைசொருபஞ் சொலு
ம்பூதம் யாவையுமே சுமக்கும் பூமி,யோதுமணத் தினை
யுருவாக் கொண்டதாகு முயிர்மெயிலக் கணபாடைக் கு
ருவஞ் சொல்லாம், போதுமணஞ் சிந்தையுரு வாகுஞ்
சிந்தை புத்தியுரு வாகுமெனப் புகல்வதாகும்,போதம

னத் தானினைத்த பொருளையெல்லாம் புத்தியா விவ்வி
டரிச் சயிக்கின்றனே. 10

புத்தியுரிச் சயமென்னும் வடிவமாகும் புகலுமி
தி லேயமிலை சித்தத்திற்கோ, வொத்ததியா னம்வடிவா
மவ்யத்தத்திற் குயர்தெளிவு வடிவாகும் யோகத்திற்
கோ, சுத்தபிர விருத்திவடி வறிவதற்கோ துறவுருவ
மாமறிவை முன்னிட்டேதான், வித்தகனிவ் வுலகத்திற்
துறவுகொள்ளல் வேண்டுமறி வுடனலமாய்க் கலந்த நீத்
தோன். 11

சிறந்தபத வியைப்பெறுவான் றமசைத் தாண்டிச்
சேர்மரண மூப்பிவற்றை யொழித்தோ னாகி, யறைந்த
விரண் டின்றியுள ததைக்காண் கின்ற னன்றியற மிலக்
கணத்தோ டடைவாய்ச் சொன்னோம், மறந்தவிரு மு
னிவர்கா ளிதற்குமேலே வழுத்திடுவன் குணங்களின்
கொள் கையைநன் றாக, வறைந்தபிரு திவிசந்த முகரு
நாசியோதுநா சியிலுள்ள வுலவை தானும். 12

வேறு.

பார்த்து நாற்றங்கொள் வதிலவ்வா றேவினி யோ
கிக்கப் படுகின்ற, தீர்த்தத் தின்வடி வாயென்று முடை
யது செழுஞ்சுவை யதுதானுங், கூர்த்து நாவினுன் மாத்
திரங் கொளப்படுங் கோதினா வினி லுள்ள, வீர்த்த விண்
மதி சுவையுரு சிப்பதி லேவிடப் படுவானே. 13

குல்வுந் தேயுவின் வடிவொளி யிதுக்கூறற் கொளப்
படும் விழியாரு, மிலகு சூரிய னுருவினைக் கவர்வதி
லேவிடப் படுவோனா, முலவு மாருதம் பரிசுமான் துவக்
கினா லோர்வதா மெக்காலுஞ், சொலுந்து வக்கினால்
வனியது பரிசுத்தி லேவிடுந் துகளின்றி. 14

இருபத்தெட்டாவதத்தியாயம். 103

வாணி னுள்ளது மொழியிது காதினால் வாங்கிடப் படுங்காதிற், ருனு ருசைகள் சத்தத்தைக் கவர்தலிற் ருன்செலுத் திடலாகு, மான தத்தின்பண் போசிந்தை பிரனையா லதுமதிப் புறலாகுந், தீன மின்றியே யிருத யத் திருந்திடுஞ் செய்யசே தனதாது. 15

பளகிற் சிந்தையைக் கொள்வதி னியமிக்கப் படும் புந்தி யதுதானுந், தெளியு நிச்சய மெனுமறி வான் மிகச் சிறந்ததே யாமென்ப, வுளவு றுதியாற் கொளப் பட்ட தாயின வுண்மையிற் கொளக்கூடா, வளவி லவ் யத்த வடிவமே யதுவிதி லையமு மிலைப்பாரீர். 16

குலவு றும்மவ னேகுறிக் கொண்டுமே கொளப் படா தவனுஞ்சீ, ாலகி னித்திய நிர்க்குண சுபாவனு மாகிய சேத்ராஞ்ஞ, னிலகி டிங்குறி யில்லவன் கேவல மறிவியல் பாயுள்ளோ, னலரும் பண்பெலாந் தோன்ற லு மறைதலு மாய்நிற்கு மவ்யத்தம். 17

ஈது சேத்திர மென்பதா குவததி லென்றுமே யிருந்தேநா, னேத மின்றியே பார்க்கின்றேன் கேட் கின்றே னெங்குமே யறிகின்றேன், றீதி லாப்புமா ன தனைக்கண் டறிதலாற் சேத்ராஞ் னெனவாவான், கோ தி லாவவ னுற்பத்தி யாயவொவ் வோர்குண விருத்த த்தை. 18

கண்டு மேவரு கின்றனன் முதலிடை கடையெ னும் வரம்போடு, மண்ட சேதன மாகவு முள்ளது மா க்குவ ததனாலும், பண்டி டையிடைப் படைத்திடப் படு வன வாகும்பண் புகளந்த, வண்டு தற்கருஞ் சேத்ராஞ் னாகுமான் மாவைத்தா னறியாதே. 19

மருவு முக்குணங் கட்குமே லெதுநல மகத்துள தோவந்த, வரிய சத்பதார்த் தைச்சேத் திரானே யறி

வன்மற்றெதுமோராத், தருமந் தேர்ந்தவ னிகத்தினிற்
குணங்களுஞ் சத்துவத் தையு நீத்துத், திருகு குற்றம
தற்றவ னுக்குண தீதன கியபின்னர். 20

வேறு.

செய்யதோர் சே ச த் தி ர ஞ் ஞ னிடஞ்சேர்வா
னவனு மன்றி, யையமாந் துவைத புத்தி யறைநதி
சவாகா காரம், வெய்யதென் றிவைவிட் டோனாய்ச்
சலிப்பின்றி வீட்டை நீத்துப், பையச்சேத் திரஞ்ஞ
னாகிப் பரமப்ரா புஷமா வானே. 21

ஒன்பதாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 484.

குருகீதை

ஆத்தியந்தயோகம்.

பத்தாவதத்தியாயம்.

இயல்ப தாகவே யிவைக்கு மேலுறபி தான மும்
மரிய வியலுட, னுயர்வ தாகவுள தும்முதற் கடையொ
ட்டையை யும்முரிய ததுவுமாய்ச், சயம தாகவதை
யேற்ப தற்குளதொர் தந்தி ரங்களைவை யுள்ளவோ,
பயனு றும்வணம தத்து வங்கடமை பகருவன்பர விரி
ஞ்சனே. 1

முன்னு கின்றபகன் முன்னதா மிரவு பின்னதா
மொழியு மதிகளி, லுன்னு கின்றதொரு சேட்ட மா
தம துடுக்க டம்மிறிரு வோணமாந், துன்னு கின்றபரு
வங்க டம்மிலிறை சொல்லுபின் பனிய தாகுமான், மன்
னு கின்றபல மணம வைக்குமுதல் வதியு மண்ணென
வகுப்பதே. 2

இருபத்தொன்பதாவதத்தியர்யம். 105

உருசு வைக்குவன மாதி பானுவெனு மொளியு
மாதிபல வருவினுக், கரிய ஆறுக டமக்கு வாயுமுத ல
றையொ லிக்காசு வானமே, பொருமை யோடு மிவை
யைந்து பூதமதி லுள்ள தானமிகு பண்டுகள், பரிவ தா
கவெகு பூதவாதியை யினித்தொ டர்ந்துபகர் வாமரோ.

வேறு.

ஒளிகட்கிறை சூரிய னாயிடுவ னேனும்பூ தங்க ட
மக்கிறைதான், மிளிரக்கினி வித்தை யெவைக்குமிக
மேலாங்கா யத்திரியே முதலாம், வினாமச்சுரர் கட்
கெவை யும்முதவும் மேலாம்பிர சாபதியே முதலாங்,
கொளுபன் மறைகட்டு முதன்மையுறுங் கோதற்றிடு
பிரணவ மேமுதலாம். 4

மொழிகட்கினி யோது பிராணனது முதலா மெஃ
திவ் வுலகந்தனிலே, கழியாதுறு கட்டு ளகப்படுமவ்
வெல்லாங்கா யத்திரி யாகுமரோ, வழியாதநல் பன்
மறை யாப்பவைகட் கரிதாங்கா யத்திரி யாதுயுமாம்,
நழுவும்முயிர் வர்க்கம வைக்குவரும் நானென்னும்
விருத்தியு மேதலையாம். 5

வேறு.

விலங்கெவைக்கு மாவாதி மிகுமானி டருக்காதி
பலன்றரும கீசரனும் பட்சிகட்குப் பருந்தாதி
நலந்தருவேள் விகடமக்கு ணவிலுமா குதியாதி
தலந்தனிலூர் வனவெவைக்குஞ் சர்ப்பமுதல்விப்பிரே.
கிருதமுத லுகங்கட்குக் கிளருநவ மணிக்கெல்லாந்
தரும்பிரபை பொன்னாதி தானியத்தில் யவமாதி
வரியவுணர் வுணவுகட்கோ யன்னமுதல் மாந்துகின்ற
பிரியரசங் கட்டுதகம் பேசுடுமுத் தமடாமே. 7

தாவரங்க ளாயுள்ள சருவபூ தந்தமக்கு
மேவுபொது வாய்பிரம மிகவும்புண் ணியமான
மூவிலாச் சேத்திரமு முதற்பிரயா கையதாகு
மோவிலா நான்சர்வ வுயர்பிரசா பதிகட்கும். 8.

ஆதியிதி லையமிலை யலதெனக்கு நினைக்கரிய [லோர்க
வோதுந்தன் மையைக்கொள்ளு முயர்விண்டு முத
ளாதியிலே தனிற்றானுண் டாயினவ ரெனப்படுவா
ரீதலான் மலைகட்கு மேருவிறை யெனப்படுமால். 9

ஆசைக்கும் விதிக்கிற்கு மலர்மேலுள் எவற்றிற்கு
மாசில்கீட் டிசைமுதலா மலம்புநதி கட்குமுதல்
காசின்மூ வழிச்செல்லுங் கங்கையவ் விதமேரி
மூசுதடா கங்கட்கு முதற்பிறந்த துயராழி. 10

அண்டர்தா னவபூதர் பேய்களர்க் கதருகர்
மண்டுநரர் கின்னரர்கண் மாவியக்க ரிவர்க்கெல்லாம்
பண்டாய பிரபுவா மீசுரனே பதிவிசுவ
வண்டத்திற் குப்பிரம மயமாம்விண் டதிபதியாம். 11

எவனைவிடப் பெரும்பூதந் திரிலோகத் தில்லதுபோ
லிவனாச்சி ரமங்கட்கு னில்லறமே முதலாகு
மவமிலா வுலகெவைக்கு மவ்வியத்த மாதியதாம்
புவனமதி லனைத்திற்கும் பொருவிலந் தமுமாகும். 12

பகற்பாது வத்தமதைப் பகர்முடிவாக் கொண்டதுவாஞ்
சுகமாகு முதயமதைச் சூழிரவு கொளுமுடிவாய்த்
துகளிலர்ச் சுகத்திற்கே துக்கமது முடிவாகுந்
துகண்மருவு துக்கத்திற் கேமுடிவு சுகமாகும். 13

சொல்லுஞ்சேர்க் கைகளழிவைச் சூழிறுதி யாய்க்
கொளுவ, தொல்லுமுயர் வதுவிழிவை யுடையது
வா மந்தமதாய்ப், புல்லுவது மிரிவுதனைப் பொருந்து

மிறு தியதாக, நல்லுயிர்ப்பு வீதலையே நண்ணியிடு மந்த
மதாய். 14

பொங்குபலக் கன்மமெலா மிறுதியிற்பொன் றிடு
வனவா, மிங்குச்சனித் தவர்க்கிறப்பு மிறுதியிலுண்
டிவ்வுலகிற், றங்குசரா சரங்களென்றுந் தானிறுதி
யைக்கொளுமால், சங்கையிலாக் கொடைவேட்ட றபித்
தற்கற் றதுநோன்பு. 15

கொள்ளுதிய மங்களெலாங் கொண்டதெவை ய
வையெல்லா, முள்ளவே யிறுதியினை யுயாறிவுக் கிறுதி
யிலே, யள்ளுறறி வுடனோய்வை யடைந்தெலாப் புலன்
டக்கி, விள்ளுநா னெனதெனல்விட் டவன்விடுத்தோன்
பாவமெலாம். 16

குருகீதை

பத்தாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 500.

குருகீதை

கிருகஸ்தயோகம்.

பதினொன்றாவதத்தியாயம்.

எழிற்கஞ்ச னுரைப்பான் புத்தி யென்கின்ற சார
ங் கொண்டு, வழுவுறு மனதெ னுந்தான் வதிந்திடப்
புலன்க ளென்னுங், கழிவுறு பூட்ட லும்மா பூதங்க ளெ
னுங்கைக் கோலும், விழுமமாம் விடய மென்னும் விடு
திக டமையுங் கொண்டே. 1

விஞ்சிய மூப்புந் துன்பும் விருப்புடன் குடியி ருக்க,
வஞ்சிடு பிணியும் பீடை யும்பிர சவம தாகச், செஞ்ச

வே தேஃ கால மேல்விசா ரணையைச் செய்ய, வெஞ்சு
லிற் களைப்புழைப்பு மிடைவிடா தொலித்து நிற்க. 2

பகலுடனிரவுஞ்சேர்ந்தே பழுதுபார்த்திடச்சீதத்தோ
டிகல்வெப்புங் கூரை மூடப் புரிவிட விற்புந் துன்பும்
பகர்கின்ற பசியுந் தாக மும்பழு முனைய டிக்க

நிகனிழல் வெயிலு மங்கு நிலந்தனைக் கிளர மாதோ. 3

நிமிடமுன் மிடமி ரண்டு நிலைகளாய்க் குவிய நிலலாக்
குமியுறு மயக்கந் தானுங் கொணர்ந்துநீ ரதனை பூற்ற
வமையுறு சடமாம் பூதங்களும்பங்க மதைக்குழைக்கக்
கமனமா மதியும் பட்ச மிரண்டுமே கணக்கைப் பார்க்க.

சனங்கள்சஞ் சரிக்குமேடு மவலுமாய்த் தமசென்கின்ற
வினமுறும் படைச டம்மை விராசத மினிதெ முப்ப
மனுங்குணச் சேர்க்கை கூடு மாவகங் கார வீடுந் [டும்,
துணுந்துன்ப ரேழியோடுந் தொல்லையாங் தொல்லையோ
திவினை யென்னுஞ்சால சுமுந்திகழ் வேட்கையென்னும்
பாவுறு கூடத் தோடு பருமவாக் கூடல் வாயு [ண்டு,
மேவுறு மூலை யாய்ப்பல் விதக்கொள்கையிதனுங் கொ
தாவுறு மயக்க மச்ச மடுத்திடுஞ் சனங்க ளாகி. 6

பூதசம் மோகந்தன்னைப் புதுப்பித்தோ னாகக் கொண்டு
கோதுறுங் களிம கிழ்ச்சி குடிகளாய்ச் சினத்தி னோடு
காதலு மொன்றி லொன்று கலக்காம லேம கத்தா
மாதியாய் விசேடங் காறு மகன்றிடாத் தடிப்ப தாக. 7

பொன்றலும் பிறப்பு முன்பின் புறங்களாய் மனத்
தின் வேக, நன்றதாய் மனதிற் கேற்ற நாதனாய் விளங்
கிச் செல்லு, மென்றுமிக் கால நேமி யிருந்துமே வரு
வவிர்த்தத், துன்றிய கால நேமி துவந்துவத் துடனே
சேர்ந்த. 8

சடசரீ ரந்தா னீது சுரர்முதற் சகத்தை யெல்லார், திடமுடன் கூட னீக்க றெரிவிக்க வுஞ்செய்தேகு, நெடியவிக் கால நேமி பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி தம்மி, லட நுண்மை யறிந்தோன் பூத மவைகளின் மால்கொள்ளா னே.

9

தவவெலாச் சம்ஸ்கா ரங்க ளால்விடு பட்டே சர்வ, துவந்துவங் களுநீத் தெல்லாப் பாவமுந் தொலைத்தோனாகி, யவமறு மோக்கந் தன்னை யடைசுவ னிதற்கப் பாலே, தவநிலாச் சிரமநான்குந் தகவுடன் சாற்றுந்தானே. கார்கத்திய முதல தாக வுள்ளதைக் கழறு கின்றே னோரிந்த வுலகில் வேத விதியென வுரைப்ப தாமோ சீரத னந்தங் காறுஞ் செல்வது நன்றென் றீது சாரென்று முள்ள கீர்த்தி யாதியிற் சம்ஸ்கா ரத்தால்.

செப்பம தடைந்தோ னாகிச் சீர்விதி விரதந் தன்னைத், தப்பிலா தியற்றிச் சன்ம குணத்துடன் சார்ந்த பின்ன, ரொப்பிலா வுண்மை யோர்ந்தோ னுய்ச்சமா வர்த்த னத்தை, மெய்ப்புட னியற்றிக் கொள்ள வேண்டுமில் வுலகி லென்றும்.

12

தன்மனை வியின்மே லன்பு சார்ந்துசான் றோரா சார, நன்மையாக் கொண்டு நாளுஞ் சிரத்தையாப் புல ன டக்கிக், கன்மமாம் பஞ்ச யாகங் களையனுட் டிக்க வேண்டும், வன்மையாய் வைதி கக்கன் மங்களில் வதிந்தோ னாகி.

13

சத்திக்குஞ் சுத்தத் திற்குந் தாமிணங் கவுந் தே வர்க்கு, நத்திடு மதிதி கட்டு நல்கியெஞ் சியதுண்போ ன, யெத்திக்கும் புகழும் வேள்வி யீகைசெய் திருத்த ல் வேண்டும், பத்தியாய்ப் பாணி பாதம் பகர்கண்வாய் மெய்ப்ப தட்டம்.

14

அற்றவன் மனன சீல னெனற்சிட்டர்க் கழக தா
கு, மற்றென்றும் புரிமூன் றுநூன் மார்பனு யிருத்தல்
வேண்டுஞ், சுற்றுறு சுசிக லிங்க முடன்சுத்த விரதத்
தோனாய்க், குற்றமி லடக்க மீகைக் குணமுடன் கொ
ண்டெக் காலும். 15

தெரிந்திடு மறிவு னோர்பாற் சேர்ந்திடல் வேண்
டுஞ் சிச்னே, தரங்களை யடக்கிச் சிட்டர் தகுமொழுக் க
ங்கொண் டோனாய், நிரந்தர நேயத் தோடு நீர்க்கமண்
டலமுங் காம்பின், விரும்பிய கோலங் கொண்டே வெ
ளியினிற் செல்லல் வேண்டும். 16

ஓதலோ துவித்தல் வேட்டலொழுங்குடன் வேட்டு
வித்த, லீதலேற் றிடுதலென்னு மறதொழி லியற்றல்
வேண்டு,மோதுவித் திடுத லோம முஞ்றுவித் திடனல்
லோர்பா, லாதாவாக வேற்ற லாகிய கருமமூன்றும். 17

அந்தணர்க் கெல்லாஞ் சீவ னார்த்தமா யுளதென்
றோர்வீர், விர்தையா யீத லோதல் வேட்டலென் றிடு
மும் மூன்றுஞ், சந்தத மவர்க்குச் சாலத் தகுதியாய்க்
கலந்த தாகு, மந்தமா மறந்தேர்ந் தோனு மடக்கம
தடைந்து னோனும். 18

அன்பொடு பொறுமை யுங்கொண் டாகிய பூதந்
தம்மின், மன்பொடு சமம தாகச் சரித்திடு மனன சீல,
னிற்புட னியற்றம் மூன்று கன்மங்க ளிதிலே தேனும்,
வன்புடன் வருவு கின்ற வகையினைச் செயலா காதே. 19

சத்தியீ றுதீ தெல்லாஞ் சந்ததங் கைக்கொண்டோ
னாய்ச், சத்தியாய்க் கடுந்த வத்தைச் சுசுமுடன் கொண்
டிவ் வண்ண, முத்தியா யுசிதமான வுயர்நெறி யதிலே
நின்ற, வித்தைசே ரில்ல றத்தோன் விண்ணினை வெல்
லு வானே. 20

குருகீதை

பதினொன்றாவதத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள். 520.

தருகீதை

மோக்கதநமயோகம்.

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம்.

கஞ்ச னோதுவா னிவிதமேற் கழறிய நெறியுடன்
முறையாக, விஞ்ச தன்வலிக் கேற்றிடு தியானமும்
விதியுடன் புரிகின்றோ, னஞ்சி டாமலே பிரமசா ரியம
தை யடைந்தவ னாகின்றா, நெஞ்சி டாதுதன் கடமை
யோ டிருந்துமெய் யறிவையேற் றவனாகி. 1

மனை சீலனாய்ப் புலனெலாம் பிணித்தென்றும்
வழுத்திடுங் குாவற்குத், தினந்தி னம்பிரி யத்தையு
மிதத்தையுஞ் செய்பவ னாயென்றும், வினவு மெய்யம்மை
யாம் பண்பினிற் பற்றுடன் மிகச்சசி யுடையோனா,
யனக சற்குரு வாஞ்சையா விழிவுரை யகற்றியுண்
கொளல்வேண்டும். 2

உரையி ருப்புட னிலைத்திடற் புறஞ்செல லுடைய
னா யவிரோடும், புரையில் யாசக வனமிவற் றினைப்புகிப்
பவனுமாய் மாசின்றி, யொருமை நிட்டையோ டிரண்டு
கா லமுமெரி யோமஞ்செய் திடல்வேண்டும், பரவு கூவி
ளம் பலாசபா தவங்களின் கோற்பரித் திடல்வேண்டும்.

பட்டு வாசமும் பருத்தினுற் றுணியலாற் பயிலு
மான் றோலெனுந், முட்டச் செய்யதாங் காவிரா யத்து.
ணி யாவது முனிவோர்க்குத், திட்ட மாகிய கலிங்கமா
முஞ்சையாற் றிரித்திடு மரைஞானுங், கட்டி டஞ்சடை
யுடன்சதா தீர்த்தமுங் கைக்கொண்டவ் விதமாக. 4

திரித்த முப்புரி னாலுடன் முயற்சியாய்த் திகழ்
மறை களையோதல், விரித்த வாசையை நீத்ததி சக்கமும்
விரதமா யிருந்தேபின், நிருத்த மாய்வடித் தெடுத்திடும்

புனவினாற் செவ்வனையெப்போதுஞ், சிரத்தை தன்னுடைய மமமாத் தேவதா தருப்பண மதுசெய்யும். 5

இந்த மாணிதான் புகழ்ந்திடப் படுவன மிவ்விதம் பிணிப்புண்ட, வந்த மாகிய புலன்களோ டியோகமு மனுசரித் ததின்முன்னுஞ், சந்த வாசிரம முனோனூல கனைத்தையுஞ் சயித்தவன் றனிமோக்கஞ், சொந்த மாகவே யடைந்தவ னாய்ச்சன்மங் களிலினிச் சுழலானே.

வேறு.

தருமெலாச் சம்ஸ்காரங் களிநாலுஞ் சம்ஸ்கிருத னாயவ் வாறே, முாணிலா மாணியா யூரைவிடுத் தடவியிற் போய் முனியாய் நின்று, வருதுறவைக் கொண்டவனா யமர்ந்துமே மரவுரிமான் றேலும் பூண்டு, கருதுகின்ற காலேசந்தி நீராடி யெப்போதுங் கடத்தி னின்றே. 7

பின்பென்று முருக்கு னேகொணு ததிதிகன்பாற் பேசங் காலத், தன்பினு லருச்சித்தே யவர்தங்க விடம துவு மளித்தல் வேண்டு, முன்புகனி சருகுமிழங் காலு ணவு செய்வித்தே மொய்த்தே யோடு, மின்புறாநீ ரெறியுங்கா லிவைகளைக்கொண் டாரணியத் திருத்த லே போல். 8

எல்லாங்கொள் ளவுந்தீட்சா விதமாகச் சோம்ப றனை யினிது நீத்து, நல்லாப்ரா சனநடத்தி வரவேண்டு கவிலுமவன் கனிகந் தங்க, எல்லாமிங் கீதலா லணுக திதி களையருசித் திடலும் வேண்டு, மல்லாமற் றனக்கு ணவே தாமதனை மகிழ்வுடனே யளிக்க வேண்டும். 9

தேவரதி தியரிவர்க்கு முன்னாக வாய்புதைத்துத் திகழெக் காலு, மாவலற வெதிரிடையின் மனமுடைய னாய்த்தேவ வன்பு னோனாய்த், தாவின்மித மாய்ச்

சிறிது புசிப்பவனா யிருந்துண்ண ருனும் வேண்டும்,
வீனிலா வடக்கமுடன் பொறுமைமுடி மீசையிவை
விருத்திசெய்தே. 10

உண்மைநெறி யினிலுழைத்த லோமமோ துத்
லிவற்றை வோம்பு வோனாய், பண்மையாய்ச் சுசியு
டற்கொண் டடவியினி லிருப்பதற்கே பழகி நில்லாத்,
திண்மையா மனம்புலன்க ளடக்கிடும்வா னப்பிரத்தன்
றிகழிவ்வாறு, விண்ணதனை வென்றிடுவா னெனமறை
கள் விகசிதமாய் விளம்பு மேலும். 11

எவன்மோக்கம் விரும்புவனோ வவன்முதன்முன்
ருச்சிரமத் துளனா னாலுந், தவறிலாப் சிறந்தநிலை
யாஞ்சன்னி யாசமதைச் சார லாகுந், திவருகின்ற
பூதங்கள் யாவுக்குஞ் சுகஞ்செய்து சினேகங் கொண்டு,
மவுடியமா மிந்தியங்க ளனைத்தினையு மிகப்பிணித்து
மன்னங் கொண்டோன். 12

பொருவிலாப்பூதங்கட்கபயமளித் தேதுறவு புரிய
வேண்டும், மருவுகாலையிலலது தூமமோய்ந் தேமணிதர்
மகிழ்ச்சி யாகப், புரிவாகப் புசித்தபிறு வதுவிரக்கப்
போவதற்குப் புரியொ ணாதே, புரிமையறத் தற்செயலா
னோர்திடுபிச் சையையெடுத்தே புண்ணல் வேண்டும்.

ஆனாலுங் கலன்கமுவ வகற்றியபின் முத்திநெறி
யதனி னிற்கு, மீனமிலாத் துறவியைய மேற்றிடுதற்
கெண்ணுவனா லினுமா தாயந், தானினைந்து மகிழ்தனட்
டந் தமைநினைந்து வெறுத்திடலுந் தகுதி யாகா, ஆன்
மிலா வுயிர்பிழைக்க வேண்டியதற் கியன்றதையே
யுனிக்கொள் வோனாய். 14

அதிகமா யையமெடுத் திடலாகா துயிர்த்திருத்த
லதனுக் காக, வடிகாலந் தனைநோக்குக் கவனமுட னைய

மதை வாங்க வேண்டும், விதியாகப் பிச்சையினு தாய்
மதை வழக்கமாய் விரும்ப லாகா, துதியோடு பூசனை
செய் தாலுமொரே யிடமதனிற் றுய்க்கொ ணுதால்.

வண்ணமுறுஞ் சன்யாசிப் பூசித்து நீத்தவைகண்
மறுத்தல் வேண்டு,முண்ணுகின் ற வனமுங்கைப் புவர்ப்
பிவைக ஞுடன்கலந்தே யுண்ண லாகா, வண்ணிடிவ்
வணமதுர விரதமுண்பா னுயிர்த்திருத்தற் களவை
யோடு, மெண்ணமுட னுணவேண்டுந் துறவிபூ தங்க
டமக் கிமிசை யின்றி.

16

அய்யமேற் றிடவாசை கொளல்வேண்டும் வே
றெந்த வனமா னு, முய்யவெந்த விதத்தாலுங் கொள
லாகா தெத்தருமத் தையுமொன் றேபோற், பய்யவியற்
றுதலாகா பாழடவி மாத்தடியா றிவற்றைப் பார்த்தே,
யப்பமிலா தடைந்துசரித் திடல்வேண்டுந் தனிநிலையா
யவாவற் றேனாய்.

17

இருப்பதற்கு மலைமுழைஞ்சி லிருக்கலா மூரதனி
லிருக்க வென்றால், வருத்துமுறு முதுவேனி லோ
ரிரவே யோருரின் மழைநா ளாகி, லிருப்பதனை் குற்ற
மிலை யிரவியுடன் வழிநடைதா னெண்ணற் பாற்றா,
முருக்கமாய்ப் பூச்சிகள்போன் மகியிலூர்ந் திடல்
வேண்டு முயிர்க டம்பால்.

18

மருவுகா ருணியமுடன் பூமியைப்பார்த் தடியதனை
வைத்தல் வேண்டும், விரிவாய்வைத் திடலாகா தன்பு
கூர்ந் தண்டுதலும் விலக்கல் வேண்டும், பரிவாக வடிக்
கட்டு நீர்கொடனுட் டானமது பண்ணல் வேண்டு,
மரியவென்று மோக்கவறத் துளனெடுத்து விடுரோ
லாட வேண்டும்.

19

வேறு.

வதையாமை புணராமை யுண்மையுட னேர்மை யும் வழத்துசின மதுகொ ளாமை, பொதிபொறுமை குற்றமது கூறுமை யென்றுமே புல்லுமொ ரடக்க முட னே, விதியெண் குணங்களொடு கட்டுண்ட பொறிக ளொடும் விதமுள னாக வேண்டுஞ், சதிபாவ நேரின் மை களவிவைக ணீக்கிச்ச தாசஞ் சரித்தல் வேண்டும்.

வேறு.

என்றுமே யெதிலு மாசை யின்றிநீநர்ந் திடுமன் னத்தைக், கன்றலின் மனத்தினோடு முண்டுமே களித் தல் வேண்டுமன்றிநல் லுயிர்த ரித்தற் காமள வநுந்த வேண்டு, மோன்றிய தரும மாகச் சிடைத்ததை யுண் ணல் வேண்டும். 21

எண்ணிய வணமுடே யினிமைபாய்ப் புசிக்க லாகா, தெண்ணன மாடை யன்றி வேறென்று மேற்க லாகா, வண்ணுற வெவள வுண்பா னவளவே யேற்றல் வேண்டு, நண்ணியன் னியர்பா லேற்ற லீதலோர் நாளு மாகா. 22

பரவுறு மறிஞன் பூதங் களிலென்றுந்தின பாவ, மொருமையாய்க் கொண்டு நன்று யொழுங்குடன் வகுத் துப் பார்த்தேயுரியவன்னியர்க ளர்த்த மொருபோதுங் கொள்ள லாகா, பிரியமாய்க் கோரி டாது புசிப்பையும் பெறக்கூ டாதே. 23

யாதுமோர் வீடய விற்ப மனுபவித் ததனை மீண்டு நீதமாய் விரும்ப லாகா மிருத்திகை நீரோ டன்னங் கேதமில் பலம்புட் பாதிக்கிடத்திடி லிவைக ளாலே யோதுகா ரியங்க ளுண்டே லொளியுடன் பெறுதல் வேண்டும். 24

ஒருதொழி லீனைக்கைப் பற்றிச் சீவித்த லொல்
லா தொண்பொ, நொருபோதும் விரும்ப லாகா துப
தேசம் பகையு மாகா, கருதிய சயனம் பாத்ரங் கையி
னிற் கொள்ள லாகா, வருமுயற் சியினுற் சுத்த மானதை
மாந்தல் வேண்டும். 25

வேறுகா ரணங்க னைத்தான் மெல்லவே விலக்கல்
வேண்டு, மூறுசெய் விருத்தி வீணென் றெண்ணி
யொன் றிலுமொட் டாது, கூறுசெய் பெல்லாப் பூதங்
களிலுங்கூட் டுவ தின்றி, வீறிலாக் கொடுமை கோ
றல் மிகுபொல்லாங் குளவியா வுண்டோ. ' 26

அதனைபு மூரார் சேர்க்கு மறமுந்தான் செயலு
மன்றிந், குதுகலத் துடன்மற் றேரைக் கொண்டுசெய்
தலுங்கூ டாது, சதிரொடெண் ணங்க ணித்துச் சரா
சர மாம்பூ தங்க, நுதையெவை களிலும் பேத மறநொய்
தாத் துறக்க வேண்டும். 27

வேறு.

ஒருவனிடம் பயப்படுவ தொருவனையஞ் சுறச்
செய்த லொல்லா தாகுஞ், சரு வ பூ தங்கட்கு முத
னேசன் முத்தனெனச் சாற்று வாரான், மருவவரா
ததையெதிர்பார்த் திடுதல்சென் றதைநினைத்தல் வழு
வா நிட்டை, நிருணயமாய்க் கொண்டேகா லமும்
விரும்பி நிகழ்வதையு நினைக்கொ ணுதே. 28

செவ்வியகண் மனம்வாக்கா லோர்திங்குஞ் செய
லாகா தெரிந்துந் தேறா, தெவ்விதமுந் தீதியற்றா
தாமையங்க மைந்தினைபு மெழிலாக் காக்கு, மவ்வித
மைம் புலன்களையு மடக்கியவை யழிந்திடவே மனமுந்
தேற, வெவ்வமிலாப் புந்திநிட்டை கொளச்சருவ வுண்
மையுறிந் தீகை நீத்தே. 29

குளிருநதி துவைதமா குதியொடுநா னெனதென் னுங் கொள்கை சேர்ந்த, லனியுடன்காத் திடுதலெனு தவையகற்றிச் சயவுருமாத் திரமாய் நின்றே, யெளி மையதாய்க் கோருதலுங் குணங்கூட்டு நாட்டமென்ப தெல்லா நீத்தே, யொரியாந்தன் னுடன்கூடி புண்மை யறிந் தோய்ந்தவன்முத் தனுமா வானே. 30

அய்யமிதி லில்லகரங் காண்முதுகு தலையகடோ டறையு மிந்த, நய்யமுறுப் புகளிலுங் குணகருமங் களுநீங்கி நன்றாய்த் தானே, செய்யநிடு மலமாகித் திரமாகி விடய மைந்துஞ் சேரா தாகி, வெய்துபசை தசையிவற்றைக் கொள்ளாதா டுருவிபெங்கு மிருப்ப தியாதோ. 31

வேறு.

கவலை கால னிரண்மெற் றேயுயிர் களிநிருதயா காபத்தி லென்றுமே, யவிரவ் வான்ம சொருபத்தை யாவர்காண் பார்க னோவவர் மாண்டவ ராயிடார், துவலு மச்சொரு பத்தி னிடம்புந்தி துட்ப வைம் புலன் றேவர்கள் வேதங்கள், விரவு யாகந் தவங்க ளுல கங்கள் விரதங்களிவை யொன்றுஞ் செல்லாவரோ. 32

அதனி டமறி வைக்கொண்ட பேர்தமக் கறிகுறி யிலாக் கொள்கை தனைக்கொண்டு, குதியு டன்பிராப்தி கூறுவ தாதலால் குறியி லாத வறத்தை யறிந்துமே, விதிய றத்துண்மை யையா சரித்திடல் வேண்டு மில்ல றத் தைச்சேர்ந்தோ னாகவே, சந்ரு டனறிந் தேகொ ண்டோன் விஞ்ஞான சரியையையா சரித்திடல் வேண் டுமே. 33

புகழு மாலில னாயினு மாலுனோன் போலிருந் தில் லறத்தை யிகழ்ந்திடா, தகம கிழ்வாய்ச் சரித்திட

லன்னிய ரவனை யென்று மலட்சிய மாமெனுந், தகை
மை யாகத் தளர்வுடையோனுமாய்ச் சாற்று மான்றோர்
நெறிக ளழித்திடா, திகழ்வி லாதுநிற் குநெறி பற்றி
யே யினிமை யாக வொழுஞ்சுதல் வேண்டுமால். 34

நெறியொ டிவ்வித நிற்பவன் யாவனோ நிகழ்வன்
சீர் பெறுமுனி யாவனாற், பொறிக ளோடுவிடயங்க ளும்
பெரும் பூதமைந்து மனதுடன் புந்தியும், பொருவி லா
வகங் காரம்பர் தானமும் புருட னோடுந் தனித்தனி
யாகவே, விறலொ டோர்ந்துபின் சர்வபா வங்களால்
விடுபட் டோனாய்ச் சுவர்க்கம தெய்துவான். 35

மெய்ய நிர்தவ னாயிம் முடிபிற்கு மேவுங் காற்
றனி யாநிலை கொண்டுமே, யய்ய மின்றித் தியானித்தல்
வேண்மும்பி னாச்ரயமற் றகிலப்பற் றுக்களாற், பய்ய
விடுபட் டேவிண்ணில் விசிடும் பவனம் போல விடுபடு
வானிவ, னய்யச் செய்திடுங் கோசங்கள் யாவுமே
நமுவ நன்மன தாக விருந்துமே. 36

வேறு.

ஒன்று மஞ்சம்பு லீர்க்கினை யுருவிப்பார்ப் பதுபோற்
துன்று பாதிசு ணித்துள சுயவடி வதனைச்
சென்று பார்ப்பவ னாய்த்திரு சிபமெலா மதுவே
யென்று பாவித்துப் பரத்தின துண்மைபெய் துவனே.

குருக்கை

பன்னிரண்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 557.

தருகீதை

ஞானவிஞ்ஞானயோகம்.

பதின்முன்றாவதத்தியாயம்.

உறையும் பிரமனு மறைவா னிசமதை யோர்ந்தே
யோதிடு முயரறிவோர், துறவைத் தவமென மொழி
வா ரவ்யத் தோபா சுகரெனுமறையோரு,மறிவே நிறை
வுறு பரமப் பொருளை வறைவார் மறைவித் தையை
நாடி, யறிப் படுபிர்ம மதிதூ ரத்துள ததனாற் றுவித
மு டன்பண்பும். 1

எண்ணத் தருவதொர் தன்மையிவைகளை யில்லா
ததுமல ரெப்போதும், பண்ணோ டமர்வது மேலாயுறு
வது மாகும் மனைய பரம்பொருளை, நண்ணும் மலமறு
முணர்வாய் நின்மல ராய்நீங் கியரசு சுடனித்ய, மண்
னுஞ் சுசுபுள ராகுந் தீரர்க டவசா லலதறி வாலறி
வார். 2

எய்துந் துறவினி லன்புற் றவர்களு மென்றும்
பிரமவி சாரமதைச், செய்தே வருபவர் களுமா கியநரர்
சீராய்த் தவமதை மேற்கொண்டே, பையம் மறபுய
ரீசன் றனைச்சப நெறியாற் சென்றடை கின்றாராற்,
துய்தாமறமதைப் பயிலா சாரமார் தவந்தீ பமுமெனச்
சொல்வாரே. 3

அறிவே யதனிலு மதிகந் துறவது மிகமே லாந்
தவ மெனவறிக, ஷறவா யெவனியல் பாகத் துணிபுட
னோதென் றுந்தடை தனைநீத்தச்,செறிபூ ரணசுக வறி
வே யுலகுயிர் கனிலுஞ் சேர்ந்துள வான்மாவென், றறி
வா னேலவ னனைத்துஞ் சென்றவ னுமென் றேயெ
ணப் படுவானே. 4

கூடற் பிரிதலு மொருமைப் பன்மையுங் குறியா
ய்ப் பார்த்தெவன் வருவானே, வீடும் நோவதி னின்
றே நீங்குவ னெவனென் றினையுமே விரும்பானே,
நீடொன் றையுமெவன் வெறுக்கா னேரித்த நிலமே
விருத்தொர் படியேதான், றேடும் பிரமந லுண்மைக்
கேயவன் றெளியோக் கிபமுள னாவானே. 5

வேறு.

நல்லபிர தானமொடு பண்பிவைக டத்துவங் களை
யுறவில் சருவ வுபிரின், புல்லியல் பறிந்துநா னெனதெ
ன்ப தற்றவன் போயடைவன் முத்தி யதனைச், சொல்லு
மிதி லேபமில் யின்னுந் துவந்துவந் தொழுதலொடு
வருசி ரார்த்த, மொல்லேபிவை களைபொழித் தொழி
டைந் தென்றுமே புள்ளதும் மிடுதன்றியே. 6

பிரிவுறுந் துவிதமொடு பண்புகளு மற்றப் பெரும்
பொருளி னைப்பெறுகுவான், றெரிதரு குணங்களானன்
மைபொடு தீமையாஞ் சேர்வினைபெ லாமகற்றிப், பரிவு
றுஞ் சேவனுள் ளதுபொபென் பதையுமே பார்த்துவிடு
தலேபை யடைவான், விரவுமிதி லேபமில் யவ்யத்த மெ
ன்கின்ற மிளிர்விதையி னைக்கொண்டோ. 7

மனுபுந்தி யாகியந் கவையொடு வளர்ந்ததும் மாவ
கங் காரமென்னு, மினமான கிளையொடு புலன்பொரு
ளெனுந்தனிரக ளும்பொந் திபைந்ததுவுமாய்ப், மினும்
பெரும் பூதமென் னும்பறவை யும்விசே டமதெனுங்
கொம்புகளுட, னினுமிலைகண் மலர்கொடு நன்மைதி
தாங்கனிக னென்றுமே மருவிபுளதாய். 8

ஏகிடுஞ் சருவபூ தங்களுறை யிடமதா யென்றை
க்கு முள்ளதுவுமாய்த், தேகமே யென்கின்ற பாதவம

துளதாந் தெளிந்திரு லறிஞனிதனை, போகைசே
ரறிவெனும் வானினுல வீசியே யொன்றிய பிறப்பிறப்
புஞ், சோகமா மூபபையு மிவற்றினு லாகிய துகள்
பாச முந்தொலைத்தே. 9

நானெனது மாகிய தகன்றுமே முத்தியினை நன்
னு வ னிதிற்சங்கையி, லீனமா மீதினி விணக்கமு
மயக்கமும் மெய்தியன வாயிரண்டா, மூனமறு பக்க
யவை பென்றுமே யுடைபவா மோதிவைந ளுக்கு
வேறய்த், தானிருந் திடுவனேற சேதனன் னவனெனச
சாற்றிடத் தருவ னனரோ. 10

வழுத்துமவ சேசத்வ ஞானமுன மின்றியே மய
ங்கினவ னும்மாகினு, னழுத்தமாப்ப பின்புசத் துவ
ஞானி யாயந்த ராத்துமா வாகி நின்றே, தொழுத்தகு
நல்வினை யறிகின்றனன் னன்றி + சொலும்புநதிகளைபு
மோந்தே, பழுத்ததேத் திரனென்று குரைகித
னாய் சருவ பாவங்க ட மைவிடுவனே. 11

குருகீதை

பதினமுன்றாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்சொப்பியன் 564.

குருகீதை

சத்துவபுருஷேவமயோகம்.

பதினாண்டாவதத்தியாயம்.

சிலரிநத மரநதனையே பிரம மென்பார் சிலர்மகத்
நாம் வனந்தனையே பிரம மென்பார், சிலரவ்வி பகத
மதே பிரம மென்பார் சிலாதன்மே லுள்ளதிரு லேப
னுன, விலகுக்கொ புருடனையே பிரம மென்பா ரிவை

மேலா மாயையிலுற் பத்தி யான, கலகமார் விகாரமி
லாப் பிரமமென்றே கஞ்சனமம் முனிவ ருக்குக் கழறு
வானே. 1

வேறு.

முடியும் வேளையில் யாவ னாயினு மூச்சு விடுமள
வாயினுந், தொடரு சமரச் முடைய னுருவ னோவவன்
சுப மாகிய, வடிவ மதனோட ளாவி முத்திபை மருவ
வுரியவ னாவான், மடிவி லாதிமை நேர மாகிலு மன
தைத் தெளிவுறு புந்தியில். 2

இருத்தி நிட்டைய தெய்து மாகி விவன்ம னம்
மிக வந்தெளிந், தருத்தி யாயழி வற்ற மேதையர் பதவி
யடைசுவ னொருபதும், விரித்த பன்னிரண் டோ
டிருபதின் மேலிரண்டென மேதையோர், தெரித்தி டும்
பிர னுப மங்களால் சேரவேயிடை யிடையினில். 3

ஓளிர்பி ராணனை யும்மடக்கிப்பி னோது மிருபதி
னான்கின்மே, லுளதை யி வ் வ னை மேதெ ளிந்திடு
மொருமை சேர்மன முடையவன், றளர்வின் முன்
பெத னெதனையேமிகத் தகுதி யாகவே நினைவனோ,
மிளிர் வதுவது வாக வும்மதை மேவு வன்றிர மாகவே.

அவ்வி யக்தம ததைய முத்தியே சத்து வமு
மே விட்டதா, பொவ்வ வேயிற வாதிருந்திட வுரியதா
மென வேயிவன், செவ்வை யாயறிந் தேர்ச்சிறந்தது
செப்பு சத்துவ மதைநிட, வெவ்வி டத்திலு மில்லை
பேயென விதனையே புகழ்வார்களே. 5

இந்த வேதுவி னைப்பிடித்தே யிலங்கு சேத்திர
ஞன்னது, நின்றை யில்லதோர் சத்து வத்தினை நாடி
னோனென நினைவதாம், வின்றை யாரினி வேறு தெறிக

ளான் மினிரும் விப்பிர ரேநவி, லந்த மாப்புரு டனை
யறிந்திட லையமின்றியா காதபோ 6

வேறு.

பொறுமை யூக்கம் வதையாமை புகலுஞ் சம்பா
வனையுண்மை, நறுநே ரறிவு துறவுபினர் நவிஞ்
மொழிவு மிவைபெல்லார், திறசாத் வீகச் சீலமெனத்
தேர்வ ரறிஞ் ரிக்குறிகொண், மெருத் துவமும் புரு
டனையு மோர்வர் தனியே யையமில்லை. 7

ஆராய் வதனிற் றிறமையுளோ ரவர்க ளெனவே
சிலவறிஞர், நேரே சேத்தி ரஞ்ஞனுட னிகழ்சத் வத்
திற் கும்முரிமை, யாராய் வின்றி யோதினரஃ லுசுத
மாகா ததனிலுமே, யோர் சத்து வமுடவேறு பைப
மின்றி யேற்பதுவே. 8

உண்மை யாக வதனோடு முதித்த தெனினும்
வேறெனவே, தின்மை யுடனோர் திடத்தகுமவ்
விதமே செப்புங் குணகுணிகட், கண்மை பொருமை
பன்மையுமுண் டாபீ தறிஞர் நியாயமுமாய், கண்ணத்
தியிலார் புழுவவைகட் கொருமை பன்மை காண்
பனவே. 9

தடநீர் மீன்போற் றுமரையிற் றண்ணி ரிணக்க
மதுபோலுஞ், சடமு மசட மாமவைக்குந் தகுதி பென
வே கொள்வதெனத், திடமாய்ப்போதித் திடவினவுஞ்
சேட்டப் பிரம விருடிகளு, முடனே யைய மடைந்த
வா யுயர்வே தாவை வினவுவரே. 10

குருகீதை

பதினான்காவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 578.

குருத்தை

ஜீநாசாயோகம்.

பதினந்தாவதத்தியாம்.

நிகழறங்க டமக்குளெது வதுட்டிக்கச் சிறந்த
தென நிலைக்கற் பாற்றே, மிகுதருமங் கனிலொன்றுக்
கொன்றுமுரண் வதுபோல வெழுமார்க்கத்தைத், திகழு
றவே காண்கின்றோஞ் சிலருடற்குப் பின்னென்பார் சில
ர்க ளீது, சகமதினி விலைமென்பார் சிலர் ரங்கைக் கேவி
டபந் தானென் பாரே.

1

உலகினிலே சிலரெல்லா மையமின்றி நிச்சயமா
யுள்ள தென்பார், நிலவவே பொருவரனிக் தியமென்பா
ரினுமொருவர் நித்ய மென்பார், சிலரொன்று மிலையெ
ன்பார் சிலரிருந்து மில்லாத தேயென் பாகள், சிலரொ
ன்றே யிரண்டாயு முள்ள தென்பார் செப்புமிதிற் சிலர்
கள் வேறே.

2

உள்ள துமில் லாததுஞ்சேர்ந் தொன்றுமென் பாரு
ண்மை யறிஞ் ராய, வெள்ளலிலா விப்பிரமே சிலர்பிரமந்
தனைபொன்றென் றெண்ணு கின்றார், மெள்ளவே சிலர்
களும்கே றென்கின்றார் சிலர்களோ வெகுமென் கின
றார், கொள்ளவே சிலர்காலந் தேசமுட னிரண்டுமெ
னக் குறிக்கின் றாரே.

3

சிலரவைக ளிரண்டு மல்லா ததுமென்பார் சிலர்
சடையுஞ் சருமங் கொள்வார், சிலர்கண்முண் டிதஞ்
செய்வார் சிலர்கணி ராடலதைத் திரஸ்க ரிப்பார், சிலர்
முழுகல் விரும்பிடுவா ரிவ்விதமெல் லாமெய்யைத் திர
மாய் நோக்கி, யிலகுநா லறிந்திடுமே தையராகு மந்த
னரே யெண்ணு வாரால்.

4

சிலர்தேவ ருண்மையையோர்ந் தவரென்பார் சிலர்ம
றையோ ரேபென் பார்கள், சிலர்பிரம ஞானியென்பார்
சிலர்கன்புசித் திடுதலையே தினமிச் சிப்பார், சிலரருந்
தா விரதத்தி லுள்ளவர்கள் கன்மமதைச் சிலர்பூ சிப்
பார், சிலரொழிவைப் புகழ்ந்திடுவார் தொழுதிடுவார்
முத்தியினைச் சிலர்க டாமே. 5

சிலரனந்த விதப்போகம் போற்றிடுவா ரர்த்தம
தைச் சிலரிச் சிப்பார், சிலர்மிடியை விரும்பிடுவா ருபா
ஸ்திக்குச் சாதனந்தான் சிலர்கொள் வாராற், சிலரு
பாஸ் தியதில்லை யென்றிடுவார் சிலர்வதைபா மையிற்
பற் றுள்ளார், சிலர்வதையிற் பற்றுடையார் சிலர்கள்
புண் ணியநெறியிற் செல்கின் றுரால். 6

சிலர்புகழு நெறியதனிற் செல்கின்றார் புகழறமுஞ்
சிலரில் லென்பார், சிலர்நன்றா யறிந்துளதி லமர்ந்தவர்
கள் சமுசயத்தி லமர்ந்ததோர் சில்லோர், சிலர்துக்க
மதனாலே முத்தியென்பார் சுகத்தைவிடல் சிலர்வீ டெ
ன்பார், சிலர்தியா னத்தினினின் றெழிவதே முத்தி
யெனச் செப்பு வாரே. 7

சிலமறையோ ரெக்கியமே சிறந்த தென்பார் சிலர்
கொடையே சிறந்த தென்பா, ரலதொருவர் தவமென்
பார்மற்றொருவ ரனுதினமு மோத லென்பார், வெலு
மறிவாந் துறவதே மேலென்ற ரொருவரினு மிகுபூ தங்
கள், பலவற்றைச் சிந்தனைசெய் யிபற்கையே சிலர்மே
லாப் பகர்கின் றாரே. 8

யாகமுத லீரூயுள் ளவைகளெலா மொருவர்மே
லாமென் கின்றார், வாகுடனே யாவுஞ்சேர்ந் தாலுமே
லன்றெனவே வகுப்பார் சில்லோ, ராகையாற் பலவித
மாய்ப் போதிக்கு மறமிருக்க வதின்மா லாகி, யோகை

யிலா தோர்துணிபு மடையாது நிற்கின்றோ முயர்ந்த
வேசா. 9

இதுவதிக மிதுவதிக மெனப்பல்வகை யுடைத்
தாகி யிருக்க மாந்தர், பொதியுமெவ னெவ்வறத்தி
லமர்ந்தவனோ வவனதையே போற்று சின்று, னதனா
லெங் கட்டுமனம் பல்வகைப்பட் டெதிற்றுணிபு மடை
ய வில்லை, பெதுமேலோ வெடுத்துரைக்க வேண்டுகிள்
றோஞ் சாதுசிரோ மணியே யின்னும். 10

அதற்குமே லெதுமிகவு மந்தணமா , யுள்ளது
வோ வதையுஞ் சத்வ, மதற்கு மிந்தப் புருடனுக்கு
மிணக்க மெந்த வேதுவினா லருள்வா யென்ன, விதற்
கந்த முனிவரார்க்குச் சிறந்தவறி வோடுகை மெல்லா
மாய்ந்து, விதித்திடற்ச் சீலனும் பகவ னுள்ள துள்ள
வணம் விரிவாய்ச் சொல்வான். 11

தருகீதை

பதினேந்தாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 589.

தருகீதை

பராபரயோகம்.

பதினொருவதத்தியாயம்.

திசைமுக னுரைப்பான் சேட்டர்கா னெனைநீர்
திகழவே கேட்பது மெதுவோ, வசைவிலாக் குருவா
லெத்திடுஞ் சீடற் கறைவதும் யாவதோ வதனை, வசை
யற மொழிவ னறிகுவீ ரீங்கே மெதுவகுத் துரைப்ப
தோ வதனை, நிசமதாய் வினவி நினைவொடா ஶாய்ந்து
நிச்சயங் கொள்ளுதல் வேண்டும். 1

எவ்வுயிர் களைபுங் கொலைசெயா திருத்த லேபுயர்
கன்மமென் பதுவாஞ், செவ்வனே யீது பயமறு பதவி
சிறந்தவி தறத்தின தியல்பா, மவ்வனிய மில்லா மெய்ம்
மன வறிஞ ரறிவுமே லுக்குமே லென்பார், திவ்விய தூய
வறிவினாற் பாவ மனைத்திலுந் தீர்ந்திடப் படுவார். 2

எண்ணுல கெவர்க ளிம்சையி லுளரோ வெவ
ரொன்று மில்லையே யென்று, மெண்ணங்கொண் டவரா
யவாமபக் குறுவோ ரவரெலா மெய்துவர் நரகந்,
திண்ணமாய் ப்படனை பெணிப்பணி களையே செய்வரேற்
சோர்வின்றி யவரே, கண்ணக னுலகி லடிக்கடிப்
பிறந்து களிப்பினை யடைகுவர் காணிர். 3

பயனெதிர் பாரா தெவர்முறை யெனவே பற்றியே
கருமங்க ளறிந்தே, நயமுட னியற்றி வருவரோ வவர்
நன் னோக்கங்கொ டரரா நயமார், தயவுறுஞ் சாது வர்
யர்கா ளினிச்சத் துவத்திற்குஞ் சேத்திர னுனுக்கும்,
பயிலுடன் புணர்ப்பும் பிரிதலு மெவ்வா ளுள்ளவோ
வவைபகர்ந் தடுவேன். 4

ஓதிய புருடன் விடயிசத் துவமோ விடயமென்
றெண்ணப்பட் ளோவா, லாதலிற் சத்து வத்திற்கு
மீங்கே யறைந்திடும் புருடற்கும் விடரி, கோதலு விடய
பாவசம் பந்த மென்னவுங் கூறிடப் படுமான், மீது
கற் பனையான் மிளிர்மச கோதும் பரநியா யமும்வினக்
கியதால். 5

அசேதன மான ததுபற்றி யென்றுஞ் சத்துவ
மனுபவிப் பதனை, விசையுட னறிதற் கேயியலாத ததை
யெவ னுண்பனோ யாது, நசையுட னுண்ணப் படுமொ
விவ்விதரண்டு நனிலுமிவ் விதமென யாவன், வசையிலா

தறிவா னேவவன் வேறும் வழுவில்சத் துவமுமே
யென்றும். 6

துவந்தத்திற் கலந்து நிற்பதென் றறிஞர் சொல்லு
வார் சேத்திரஞ் சூனுமோ, துவந்துவங் கலேகா லங்
குணஞ் சொருப மிலன்சம மாயத நதன்பே, நுவந்து
மேற் கொண்டே யறையந்தப் புதங் கனிலெலா முறை
பவ னாகித், தவழ்ந்திடு நீரிற் றுமரைக் குழைபோற்
சதாசத்து வத்தைபே துய்ப்பான். 7

தெரிந்தவ னதனாற் பண்புகளோடுஞ் சேர்ந்துந்தா
மரைக்குழை யதனின், பரம்புரீர்த் துனிபோற் பற்றுற
னதனாற் பகரிதி லேபமு மிலையா, லுரந்திகழ் புருடற்
கதிசப மாக வள்ளதோர் பொருளதே யீங்குந், திரந்
திகழ் சத்வ மெனத்துணி பிவிதந் திரவிய மதனுடன்
கருத்தா. 8

சேரவற் றினுக்குச் சம்பந்த மெவிதந் தீயங்கொண்
டிருளினி லொருவன், றீரம தாகச் செல்வனே வதைப்
போற் சிறந்ததை நோக்கவிச் சிபபோர், சீரிய சத்வ
விளக்கினைக் கொண்டு செல்லுகின் றனரெது காறு, மா
ருறு திரவி யமும்பண்பு முளவோ வாமமட்டும் விளக்கு
நன் கொரியும். 9

திரவியங் குணமுங் குன்றிய போது தீபமு மறைந்
திடு மவிந்து, பரவியிவ் விதமா புருவுகொண் டெழுந்த
தாகிய சத்துவப் பண்பு, முருவம தின்றி மறைவினி
லுளதாற் புருடனென் றுன்னிடப் படுமாற், றெரிசுவீ
ரிதனை நன்குவிப் பி ர ரே செப்புவ னினுமுங்கட்
கெடுத்தே. 10

அழிவுறு மதிபோ னுயிர்த் தானு மறிவினை
யடைவது மரிதாங், குழுவுநான் கினிலோர் பாகத்

முப்பத்தைந்தாவதத்தியாயம். 129

தைக் கொண்டுங் கொள்ளுவன் சுகத்தைநல் லறிஞ்,
 னெழிவிலிவ் விதமே யறத்திற்குங் கருவி யுபாயத்தா
 லறிந்திடல் வேண்டு, மிழிவிலாச் சூழ்ச்சி யறிந்தநுண்
 ணறிவோ னிறுதிய தறுசுகம் பெறுவான். 11

வேறு.

உணவுந் துணையு மின்றிவழி யொழுக முயலு
 மொருவன்மிக, வணையுங் களையொ டுடையினிலெங்
 கேனும் வீழ்வ னதைப்போல, நணுகுங் கரும வழிக
 ளினி னலதுந் தீது நன்குறையுந், புணையாஞ் சிரேய
 சாம்பயன்கள் பொருந்தா வெனவே யறிவதுவே. 12

காலா னீளும் வாயியொருவன் கடப்பா னேவவ்
 விதமுண்மை, நூலா ராய்ச்சி யிலாதிருத வறிபா நெறியி
 னுவலுக்கஞ், சாலப் பற்றி சரிபபதுபோ லாமவ் வழியே
 தகுபுனி, யேலப் பூட்டுங் கதியிர, மெவித மெளிதோ
 வவ்விதமே. 13

சொலுமிக் கன்ம நெறிதத்வ நூலாய்ந் தோர்க்
 குச் சலபமதா, நிலவ நேரே நிமிவரைபை நேர்ந்தே
 யேறுங் காலெதுவு, மிலக விதுந் தோன்றம விரத மூர்
 வோன் றிகைப்பினையுந், றலருஞ் சமபூ மியைச்சார்ந்
 தே யதனை மதியா ததைப்பாரீர். 14

எதுகா றிரதம் போம்வழிநா னுளதோ வியம்பு
 மதுகாறுஞ், சதுராய்த் தேர்கொண் டேகடுவான்
 றவீர்ந்த போதோ வறிவுடையோன், றிதமாய்த் தேர்
 நீத் தேகடுவான் றிகழிவ் விதமாய்ப்புருதியுளோ, னதிநூ
 லாய்வு மதனுபயோ கமுநன் கறிந்தே குணவா
 னாய். 15

மிகவு மேலாஞ் சாத னங்கண் மேவிச செலவான்
 விளம்பொருவன், பகரும பெரிப பரவைதனைப்பட

கில் லாமற் பாகுவினாற், சகச மாக நீந்தவதிற் றெடங்கு
வானே சங்கையற, விகழு மவனே யழிந்திடலை யிசசிக்
கின்றே னாகுவனே. 16

அறிந்த வொருவ னல்லதுபிப் பமைந்த படகா
லலைவின்றிப், பறிந்து நீரி லாழ்ந்தமடு வதனைக் கதி
யாய்ப் பாய்குவனாற், செறிந்த படகை நீத்துநம
தென்னு மெண்ணந் தீர்ந்துடனே, கறங்கு மந்தக் கனா
சேர்வா னென்றே முன்னோர் கற்பனையில். 17

கொண்ட வனைப்போற் கொண்டவனு மாவா
னெனவே கூறுவதாற், பண்டைப் படகு கொண்டதிலே
படகு கார னெந்தவித, மண்டி மயங்கித் திரிசுவனே
வவிதஞ் சேத்தி ரஞ்ஞனுமே, மண்டுஞ் சாத்வி கத்தி
னிட மெனதென் றபிமா னமுமவைத்தே. 18

சலத்த ஞானச் செல்வமதை நாளங் கொண்டே
யலமருவான், றலத்திற் படகே றிச்செலுதல் சாத்ய
மாகா தவ்விதமே, சலத்திற் றேரே றிச்செலுந் தகா
நே யோது மிர்தவணம், விலக்க மாகத் தனித்தனியே
விடயங் கனிலே யுள்ள துவாய். 19

இந்தக் கன்மம் பல்விதமா யி ய ற் ற ப் பட்ட தா
மெவித, மிந்த வுலகி லி ங்கன்ம மிந்த வுயிரா லியற்றி
யதோ, லந்த விதமே யிவ்வுலகி லுள்ள வதனை யவ
னடைவான், சந்த மாக வெதுவோசை முதலேந் தினைபுந்
தணந்த துவோ. 20

அதையே புந்தி யாற்கொண்டு மறைவார் முனிவர்
மூலமென, வெதிரி லந்தப் பிரதான மெழிலவ் யக்த
மெனப்படுமால், விதியு மவ்வி யக்தமதின் கன்ம மகதத்
துவமகத்தாந், கதியார் பிரகி ரதிபூதந் தனக்குக் கன்ம
மகங்காரம். 21

ஓது மகங்கா ரத்தினினின் றுதித்த மாபு தங்களு
மப், பூதந் தம்மின் பகுதிகளாம் பொருந்து தன்மாந்
திரங்களுமாஞ், சாத மாக வவற்றினிலே தனியே பூதங்
கட்குளவோர், காத லாகும் விடயமெலாங் காரி யங்க
ளாமெனவே. 22

எண்ணும் வண்ண மியைவனவா மினியவ்யத்த
மதுதானே, பொண்ணு மேது தன்மமுங்கா ரியதன்
மமுமா யுள்ளதுவா, நண்ணு மகதத் துவமதுவு நற்
கா ரணதன் மத்துடனே, பண்ணுங் கன்ம தன்மமுமா
யுளதெனீ றெமக்குப் பகர்கேள்வி. 23

ஆங்கா ரமுமே விதைதன்ம மாகி யுளது மடிக்
கடியே, பாங்காய்ப் பிரச வத்தரும முளது மாகும்
பர்பூத, மீங்கே யைந்தும் பீசபிர சவதன் மங்க ளியைந்
ததுவாம், வீங்கும் பூத மைந்தினது விசேடங் களுமோ
விதைதன்மம். 24

ஏற்ற தென்பா ரவைகளுமோ வியற்றும்பிரச வத்
தையுமே, யாற்ற வவற்றின் பிரசவஞ்சித் தமதா மவற்
றி லோர்பண்பை, யேற்ற தாகு மாகாய மிண்டு குண
முள் ளதுவாயு, சாற்று மூன்று குணந்தேய்வாஞ் சல
நாற் குணமுள் ளதுவாமே. 25

வேறு.

நிலவுசரா சரங்களெலாஞ் சூழ்ந்துநன்மைதீமையு
மே நேரே காட்டிக், குலவுகின்ற பூதமெலாம் பொறுத்
துவரும் பூதேவி குணமைந் தாகு, மொலிபரிசம் வடி.
வுசவை மணமைந்து மண்குணமென் றோர்தல் வேண்
டு, மலதென்று மண்குணமு மணமேயம் மணம்பல்வித
மாகுந் தானே. 26

ஆனையமணும் பல்விதமா யெணற்பால தஃத
றவ னனிட்ட மிட்ட, மினிதுபுளிப் புளதுநெடி நிண

நாற்றம் வெடிப்போடு மெண்ணெய் நாற்ற, மனியவறட
சுடிங்குளிர்ந்த மணமுமெனப் பத்துவகை மண்ணின்
கூறு, நினையுமொலி பரிசுமுரு திரவமென விவைநான்கு
நீரின் பண்பாம். 27

மதுரத்தி னிலக்கணத்தை வகுத்துரைப்பன் பல்
வகையா மதிப்ப தாகு, மிதமாக வினிதுபுளிப் புடன்
காரங் கைப்புதுவர்ப் புவர்ம்பே யென்ப, மிதமாயிவ்
விதமாறு சுவையாகக் கடன்மபமா விரவி நிற்கும், வதி
யுமொலி பரிசும்வடி வெனமுன்று பண்புளவவ் வன்
னி யாகும். 28

தேயுகுண முருவமதா முருவமும்பல் வகைசெம்
மை கருமை வெண்மை, யாய்நீலங் குறுகனெடி லரிசு
னமம் புயவர்ணம் பருமை மென்மை, யேயமுத லுரு
வுகளுஞ் சதுரம்வட்ட மெனவடிவீவ் விதிய தாகத்,
தேயுமிந்தப் பன்னிரண்டின் விரிவுளது சுடுகனலின்
சொருபந் தானே. 29

மெய்ம்மொழியு மிபலறிந்த வேதியரே யிலத்தறியு
மோலோ ராவார், வய்யமதி லொலிபரிசு மெனவிரண்டு
குணமுளது வாயு வாகு, மய்யமில்வா யுவின்குண
மும் பரிசமந்தப் பரிசுமும்பல் வகையாமென்ப, வெய்
வறட்சி குளிர்கானற் பிசுப்புத்தேற் றம்பாரம் விள்
ளுஞ் சோர்வு. 30

மெழுகுறுதி மிருதுதிரி மணலெனவே பன்னிர
ண்டு விதப்பண் பாகு, மொழிவிலா மெய்யறியு மந்த
னர்தா மிக்குணங்க ளொன்றோ டொன்று, தழுவியே
நிற்கின்ற பூதங்கட் கேயெனவுஞ் சாற்று கின்றார், குழு
வுமா காயமொரு குணமாகு மதுவொலியாங் குறிக்குங்
கூலே. 31

அந்தவொலி யின்குணங்கள் யாவும்விரித் தறைந்
திடுவன் சட்ச மேறு, சந்தமாங் காந்தார மத்தியமம்
பஞ்சமந்தை வதநி டாத, மந்தமுறு மிட்டமுட னனி
ட்டங்கூ டெற்றிரித லாகப் பன்னென், றிந்தவகை யா
காயத் துதித்தவொலி யிருப்பதெனவெண்ணற்பாற்றும்.

ஆகாயம் பூதங்க டமிற்சிறந்த ததற்குமே லுளதா
ங் காரஞ், சேகான வதற்குமேற் புந்தியதன் மிசையு
டையோன் சேத்தி ரஞ்ஞ, னாகாநிற் பானவன்மே ல்வ்
வியக்த மவ்வியக்த மதற்கு மேலே, வாகான புருட
னுளன் சீருவகன்மங் களின்விதியை வகுப்பா யோர்ந்
வேறு. தே.

விள்ளுஞ் சர்வபூ தங்கட்கு மேலிலுங் கீழு
முள்ள தோர்ந்துயி றெவையிலு முள்ளவான் மாவாய்த்
தள்ள விறற்றைப் பாவிக்குந் தனிமன முடையோ
னெள்ள வின்றியே யழிவுறுச் சொருபமெய் துவனே.

குருகீதை

பதினாறாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் 623.

குருகீதை

சித்தியோகம்.

பதினேழாவதத்தியாயம்.

அயனு முரைத்திடு வானினி பேசிய வைம்பூ தங்
ககையே, வயமொ டி.றுக்கவு நீக்கவும் வல்லது மனமே
யென்பதுதான், பயனுட னெவ்வித மாகவே யோர்வ
தோ பகருவ னவ்வணமே, யியலுறு மனமே சொலுபூ
தங்கட் கெல்லா மான்மாவாம்.

அனவர தமுமா பூதமெ வைக்கு மதிட்டா தானம்
மாம், வினவு பகுத்தறி வதனர சியலாம் விடலரி தாம
துவே, நினைவுறு சேத்ரஞ் னென்னவு மாக நிகழ்த்திட
வும்படுமால், பனுமொரு மனமது சாரதி நலமார் பரிக
ளை யோட்டுவபோல். 2

போது புலன்களை யோட்டிடு மப்புல னெடுமன
மதுபுந்தி, யோதிவை யென்றும் பிரக்குப தென்னுமொ
ருயர்சேத் திரஞன்பா, லாதர வோடு கலந்துறு மைம்
புல னாகும் புரவிகளைத், தீதறு புந்தி பிடித்து நடத்தத்
திகழ்தனு ரதமேறி. 3

பூதாத் மாவாஞ் சேத்ரஞ் னெங்கும் போவான்
பொறிகளெனுந், தீதார் பரிகளை புந்திய தென்னுஞ் சோ
சா ரதியென்றுங், கோதறு துணிபாங் கடிவா ளத்தாற்
குறையற வேகட்டி, நீத நிறுத்திட பிவ்வீர தமுமே நிக
ழ்மேன் மையதாகி. 4

வேறு.

விளிவறும் பிரமரூப மேயாகு மிவிதம் யோகந்,
தெளிவாய்க்கொண் டெவ்வி வேகி திகழுமில் விரதந்
தன்னை, யளவிலாப் பிரம மாக வுரிபவன் தீர னாகி,
வளமுறுஞ் சருவ பூதங் களிலுமே மயக்க மெய்தான்.

எள்ளலி லவ்வி யத்த முதல்விசே டங்க ளீரு
யுள்ளதுஞ் சராச ரங்க ஞுடனிருப் பதுவு மென்று
மொள்ளிய சோம சூரி யர்களொளிப பெற்ற தாயுந்
தெள்ளிய கோட்கண் மீனாற் றிகழலங் கரித்த தாயும் 6

பொருநதி வரைக ளாலு மெங்கும்பூ சிபப தாயும்,
வரும்வெகு விதங்க ளாய நீர்களால் வழுத்தெப் போ
தும், பொருவறும் புகழ்ச்சி செய்யப் பட்டதும் பூத

மெல்லா, மருமையா யடுத்துச் சீவீப் பதற்கிருப் பிடம
தாயும். 7

கலங்குறு மெல்லாச் சீவன் கட்கெலாங் கதிய தா
யு, மிலங்கவே யென்று முள்ள திதுபிரம்ம வனமே யெ
ன்ப, வலங்கிள ரதிற்சேத் ரஞ்ஞன் வருகின்றான் சரித்
தே யிர்தத், தலந்தனி லெந்தச் சத்வஞ் சரமச ரங்களா
யும். 8

உள்ளவோ வவைக ளெல்லா முதலினி லொளித்
கும் பின்னர்க், கொள்ளுறு பூதந் தம்மாற் குயிற்றிநிங்
குணங்க ளப்பாற், றள்ளுறு பஞ்ச பூதந் தாமுமே
யொடுங்கிப் போகும், விள்ளுறு மிதுதான் பஞ்ச பூதத்
தின் மேன்மை யாமே. 9

தேவர்கந் தருவர் மாந்தர் திகழும்பே யசுரர் முன்னு
பாவுறு மிவர்க ளெல்லாந் தத்தம்பா வனைக ளாலே
யாவலா யுண்டு பண்ணிப் படுகின்ற ரஃதே யன்றி
யேவுறு கருமத் தாலு மேதுவி னாலு மின்றே. 10

விரிந்திடிவ் வுலக மெல்லாம் விதிக்கின்ற விதிக
ளெல்லாந், திருந்திய வவற்றி னின்றே செனித்தவ
ராபூ டே, பொருந்தியா விர்ப்ப விப்பர் புகன்றிடு மவ
ர்க ளந்தப், பரம்பிய பஞ்ச மாபூ தங்களி லேயே மீண்
டும். 11

அலைகட லுதித்த வார மதன்கணை யொடுங்கு மாபோ
மலர்தரு காலஞ் செல்ல மறைகின்ற ருலக மாக்கு [ன்
மலமரும் பூத மெல்லா மறைந்தபி னதற்கு மேலே
வலமிகும் பஞ்ச மாபூ தங்களு மறைந்து போமே. 12

ஒப்பிலா யோகி யப்போ தைம்பூதங் களையொ ழி
த்தே, யப்பா கதியைத் தானே யடைகுவன் பிரம தே

வன், செப்புமிக் வுலகை யெல்லாஞ் சிருட்டித்தான்
மனதி னாலே, யப்படி முனிவர் தேவர் களைத்தவ சதனா
லீன்றார். 13

வேறு.

தவவொ முங்கின்முறை சாற்றுகனி கந்த மயிலுந்
திவிய பண்பொடு சமாதியடை சித்த ரவர்க
ளவிரு மூவுலகு மாற்றிடு தவத்தின் வலிவா
லிவித மானதென விவ்விட மிருந்த றிவரால். 14

வேறு.

பிணியி லாததற் கேதுவாய்ப் பேசுடு மருந்து
மணியும் பல்வித மாகிய வித்தைக ளனைத்தும்
பணுந்த வத்தினுற் சித்திப்ப தாதலின் பகரி
லெணுந்த வம்மதே மூலசா தனமதா மின்னும். 15

எவைபெ றுவதற் கியர்பிடத் தொடுவதற் கரிநா
யவைப னைத்தையுந் தவத்தினுற் சாதித்த லாகு
மவமி லாத்தவ மோவதிக் கிரமித்தற் கரிதாங்
கவலு றஞ்சரா பானனுங் கொலைஞன்கள் வனுமே. 16

வேறு.

கருவ ழிப்பவன் குருமனை புணருவோன் கழறிய
விவ்வைந்து, பெரிய பாதகர் களுநன்றி யிபற்றிடும்
பேசருந் தவந்தன்னு, லரிய தாகுயப் பாதகங் களிலு
மே யகலுவ ரலதின்னுஞ், சருவ மாந்தரும் பிதிர்சரர்
வீபசு சராசர மிவையாவும். 17

என்று நற்றவ முடையார்ய்ச் சித்தியை யென்று
மே பெறுகின்ற, ரன்றி யவ்வணந் தவத்தினுற் சால
நா ளளவுமுள் ளவாகிந், துன்று தேவர்கள் விண்ணுல

கடைந்தனர் சொலும்பய னதுதன்னைக், குன்று ருதெ
திர்ப் பார்த்திட லோடுடன் கூடிய கன்மங்கள். 18

அழுங்க லற்றெவ ரியற்றிடு வார்களை வவர்களு
னென்றுள்ள, வழுங்க லின்றிய நினைவொடுஞ் சதுர்
முக னருகினி லமர்வார்க, ணழுங்கி லாமகான் மாக்க
ளுஞ் சசியதா நற்றவ மதனாலே, சழுங்கு நானென
தற்றுமேற் பெரியபே றதனையே சார்கின்றார். 19

செய்ய தியானயோ கம்பிடித் தென்றுமே தெளி
மன முடையோராய்ப், பொய்யி லான்மனித் வரர்கள்
பே ரின்பமா மவ்யத்தம் புகுகின்றார், துய்ய தியான
யோ கத்தினி லிருந்துநா னெனதெனுந் துகணீத்தோ,
ரய்ய மின்றியே திரும்பியவ் யத்தத்தி லாழ்ந்திங்கே
சிறப்பான. 20

வேறு.

ஒப்பற்ற பெரியோர்க ளுலகதனைப் பெறுகின்றார்
தப்பிலா வவ்யத்தந் தனினின்று முண்டாகித்
திப்பியசாம் யாவத்தை யைக்கொண்டுந் திரும்பியே
துப்பாந்தா மதரசசின் தொடர்புவிடு பட்டவனும். 21

சத்துவமா மொன்றினையே கொண்டவனுஞ் சாற்
றென்று, மெத்தவெலாப் பாவங்க டமினின்றுந் விடு
பட்டே, சித்தமுட னிட்களமா யுளவெல்லாஞ் சேத்தி
ராளு, னத்தமுட னாக்குவனென் றவனையறிந் திடவேண்
டும். 22

அவனைபெவ னறிகுவமீன வவன்னைத் வித்தா
வன், விவாமதாய் நன்மனதான் மெய்யறிவைத் தா
னடைந்து, குளிகின்ற மனதுடனே முனி சிட்டை
கொளல்வேண்டு, மவனியிலெவ் வணசிட்டை யடைகு
வனே வாஸன ிக்க. 23

ஈதென்று மிருக்கின்ற மந்தணமாம் விரித்துரைக்கி
 னோதவ்வி யக்தமுதல் விசேடமீ ருகவுள [னு
 கோதறுமிக் காட்சிசுணங் களைக்கொண்டு கண்டெனி
 மேதமுறு மவித்தையா மெனுமொன்றே யெனவறிவீர்.

வேறு.

இயம்புமிருத் தியுமிரண்டே யக்கரங்க ளுளவாகு
 மென்று முள்ள, வயங்குபிர மமுமூன்றே யக்கரமா
 மிருத்யுமம வென்ன லாகு, மியங்கென்று முளமுத்தி
 நமமவென வேயிங்கே யியம்பற் பாற்றா, மூயங்குமதி
 கொளுமாந்தர் களிற்சிலர்தாங் கன்மமதை வழுத்து
 வாரே.

25

பொருவிலாப் பெருந்தகைகொண் மூதறிஞர் கன்
 மமதைப் புகழ் மாட்டார், கருமத்தாற் பஞ்சவுருக்
 கொண்டிசோ டசவவயங் கஞல்வ தாகி, விரவியே பிறக்
 கின்ற வச்சீவன் றனைவித்யை விழுங்கு கின்ற, தூரிய
 வஃ தமுதுண்ணுந் தேவருணத் தக்கதா யுள்ள தாமே.

எவருலகிற் கரையேற் றெறிபார்க்குந் தன்மைய
 ரோ விர்தச் சீவன், கவறில்வித் யாரூப னேயன்றிக்
 கன்மவடி வினனன் றென்றே, யவரிந்தக் கன்மத்தி
 லன்புகொளா ரெவனிவித மழிவி லாது, மிவைபென்று
 முளதும்பற் றிடமுடியா ததுமெங்கு மிருப்ப தாயும்.

ஆசையகற் றியதாயுந் தனக்குத்தா னேயடங்கி
 யதுவு மாய, மாசிலா வான்மாவைப் பார்த்தறிந்தோ
 னவனென்று மாய்ந்தோ னுகான், பேசமுனி லாதவ
 னுஞ் செயப்படா தவனும்பின் னில்லா தோனு, மாசு
 றப்ப மற்றவனு மாகியவான் மாவை யெவ னறிகு
 வாலை.

28

மற்றெவனில் வான்மாவைப் புற்றிடலா காதவனு
மருந்தை யுண்ணு, மற்றமிற்றன் மையனாயு மறிகுவனே
வவனில்வே துக்க ளாலே, பற்றுதற்கா காதவனு மமு
தனுமா யென்றுமுளப் பளகி லாத, வுற்றநறும் பொரு
ளாயு மாவனெலாப் பாவனைக டமையு மொன்றாய். 29

இணைத்துமன மதைப்புந்தி யிடமிறுகப் பிணித்
துமே யெதனி னின்றுந், தணத்தலுடன் றிரும்பிவர
மாட்டானே தகுமந்தச் சுபம தான, திணுக்கமுறும்
பரம்பொருளைத் தேர்ந்திடுவான் சித்தமது தெளிந்த
போதே, சிணுக்கமாங் கலக்கமறு தியைப்பெறுவான்
மேற்றத்தி னழகு தானும். 30

வேறு.

கனவிற் காண்கின்ற காட்சியைப் போலவே
பனுஞ்ச கத்தையும் பார்ப்பது தானிது
சினமின் முத்தர்கள் சென்னெறி யாவர்மெய்
யனக ஞானத் தமர்ந்தவ ராவரோ. 31

யாவர் ப்ரவிர்த்தி யாவு மவித்தையி
னேவி லாவேறு பாட்டா லுதித்தவென்
ருவ லாயவை காண்பர்க ளோவந்த
தேவி ரத்தர்கள் செல்வழி யீதரோ. 32

என்று முள்ள வறமென்ப தீதிது
நன்ற றிர்தா ரடையு நலமிதா
மொன்று நிர்தை செயாத வொழுக்கமாம்
பொன்றி மும்மெலாப் பூதங்க டம்மிலும். 33

வேறு.

சரியுறக் கலந்தே யாசைக ணீத்துச் சமம்தா
யெங்குமே பெண்ணந், திரிபறக் கொண்டு யார்த்தறி

பவனா லிக்குதி சேர்ந்திடத் தகுமாற், பரிவுறும் விப்ர
சேட்டர்கா னென்னு லிவையெலாம் பகர்ந்திடப் பட்ட,
வரிபவா மிவற்றை விரைவினி லியற்று விரதாற் சித்தி
யை யடைவீர். 34

இவ்வணம் விதியா லியம்பிட வினவு மெழின்
மிகு மம்முனி வரநு, மவ்வண மியற்றி யதனைக்கொண்
டறிஞ ராகியே பேற்றினை யடைந்தார், செவ்விய மா
பாக் கியமுள நீயு மென்றனாற் செப்பிடு மிந்தத், திவ்விய
பிரம வாக்கியம் வினவித் தினமுநன் காசரித் திடுவாய்.

சுத்தவான் மாவா யதுகொடு சித்தி துரிதமா
யடைகுவா யென்னும், புத்திசேர் குருவா லுத்தம
தருமம் போதிக்க வினவுமச் சீடன், பத்தியா யப்போ
தியாவுமா சரித்தான் பகரரும் புகழ்கெளந் தேயா,
சித்தமா யதனான் முத்தியை யடைந்தோ னுகினான்
சீடன்ப் போதே. 36

வேறு.

இயற்கிரு தார்த்த னாகி யெங்கடைந் தவன்றான்
மீண்டுந், துயரடை யானே வந்தத் துய்யநற் பதியைப்
பெற்றான், பயன்றருங் குருகு லத்திற் றிலகனை யென
வும் பார்த்த, நயமுடன் றுதிசெய் தேத்தி நலமுட
னவிலு வானே. 37

எபிரபோ சனங்க ளாற்பிரார்த் தித்திடுங் கண்ணு
வந்தச், சுபமுள மறையோன் யாவன் சொலுமந்தச்
சீடன் யாவன், விபரமா விதுவென் னாலே வினவிட
லாகு மாயி, னபலமி லதைநா யேனுக் கருளென வறை
வா னாயன். 38

நரர்களிற் சிறந்த வாசு தனஞ்சயா நானு னந்தக்
குருவென்றன் மனந்தா னந்தக் கோதிலாச் சீட னென்
யுமுட னிதைநீ யோர்வா யுன்னிடத் தன்பா விர்த[றே
விரகசி யமுமு னக்கே யியம்பிடப் பட்ட தாமே. 39

என்றுமே யுனக்கு மென்ற னிடத்தன்புண் டாத
லாலே, யன்றியிவ் வத்யாத் மத்தை வினவியவ் வணமே
நிற்பாய், துன்றுநல் விரதம் கொண்டோய் துணிவொ
டிந் நெறியி லுற்றே, நின்றதின் மேலே சர்வ பாவமு
நீத்தோ னாக. 40

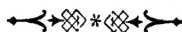
ஓர்தனி நிலையா முத்தி பெறுகுவா யுனக்கு முன்
னம், போர்செய வாய்த்தி ருந்த போதுமே யென்ற
னாலே, கூர்மையாய்க் கூறப்பட்ட திதுவேயாங் குலவு
கின்ற, நீர்மையா யிதனி லுன்றன் மனத்தினை நிறுத்து
வாயே. 41

அரும்பிர பென்பி தாவைப் பார்த்துநா ளனந்த
மான, தருமையா மமைதி நிற்பா லாயபி னதற்கு
மேலே, பரிவுட னவனைப் பார்க்கப் பாண்டவா விரும்பு
கின்றேன், பரதரிற் சிறந்த நல்ல பற்குண வென்றும்
வாழி. 42

ஞானகாண்டம், குருகீதை
பதினேழாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகவத்தியாய முப்பத்தாறிற்குச்
செய்யுள் 665.

—o—o—o—
குருவேதுணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	4	19 திருமாற்	திருமால்
	6	6 யுன்றனு	யுன்றன
	6	21 யலமறு	யலமரு
	9	21 யென்னை	யென்னை
	19	16 டதை	டெதை
	28	18 னந்த	னெந்த
	37	44 தியல்	கியல்
சு	29	யிஃ	லிஃ
	41	21 டாகு	டாகுந்
	42	13 மோரிதுவே	மோரிஃது
	44	12 வாயு	வர்பு
	45	2 யியல்	யோகம் [சையு
	51	6 மறிகிலனோசையு	மறிகிலன்சொ லோ
சு	7	முணர்கிலேனெண்	{ முணர்கிலேனோர் ண { சங்கற்ப
	53	15 யிர்ப்பன	முயிர்ப்பன
	54	24 லாவெவ	லாலெவ
	60	11 வற்றாள்	வற்றான்
	70	3 வள்ள	வள்ள
சு	8	தருயீர்	தருவீர்
சு	28	தானென்	தானெண்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
71	10	தானெரிந்	தான்றெரிந்
72	30	விதிபடி	விதிப்படி
82	3	யேற்று	வேற்று
94	8	அலரிய	அலரியா
98	9	பெரு	பெருங்
100	5	மருத	மருத்
105	27	யன்ன	வன்ன
106	19	விவனா	விவனா
108	7	நிகனிழல்	நிகழ்நிழல்
117	4	தவை	மவை
121	15	நல்கினை	நலறிவை
124	16	திரனென்று	திரனனெடு
127	4	மவ்வவிய	மவ்விய
131	14	பர்ப்புத	பல்புத
139	25	யராய்ச்	யராய்ச்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR : MADRAS-41